

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LUG DUNI BATAVORUM, Apud THEODORUM HAAK .

J. v. d. Bosch, j. v. d. Bosch

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

M U S A E I

GRAMMATICI

de

HERONE ET LEANDRO

C A R M E N.

CUM SCHOLIIS GRAECIS NUNC
PRIMUM E CODICE MS. BIBLIO-
THECAE BODLEJANAE EDITIS,

E X R E C E N S I O N E

MATTHIAE RÖVER

QUI VARIANTES LECTIONES ET NOTAS

A D J E C I T.

ALEXANDRI SEVERI
EX SPECIM.
MORELLII.

ANTONINI CARACALLAE
EX MUSAO
SIG. HAVERCAMP.

LUGDUNI BATAVORUM,

Apud THEODORUM HAAK, 1737.

**PERILLUSTRIBUS ET
SPLENDIDISSIMIS**

ACADEMIAE

LUGDUNO-BATAVAE

CURATORIBUS,

JOANNI HENRICO,

COMITI ET DOMINO WASSENARIAE,
OPDAMI, HENS BROEKAE, SPIERDYKI,
ZUIDWYKI, KERHEMII, LAGAE &c. &c.
&c. EQUITIBUS HIEROSOLYMITANIS
SANCTI JOANNIS ADSCRIPTO: ORDINIS
EQUESTRIIS NOBILIIUM HOLLANDIAE
ADSESSORI PRINCIPI, EJUSDEMQUE
CIVITATIS NOMINE D. D. DELEGATORUM
PRAEPOTENTIUM ORDINUM
PRAESIDI, &c. &c. &c.

ARENTIO BRUNONIS

VANDER DUSSEN, J. C.

CIVITATIS DELPHENSIS SENATORI;
CONSULARI, SOCIETATIS INDIARUM
ORIENTALIUM MODERATORI, AVUNCULO
MEO COLENDO, VENERANDO.

CORNELIO SYLVIO, J. C.

CIVITATIS HARLEMENSIS SENATORI,
CONSULARI, PRAEFECTURAE RHENOLANDICAE
ADSESSORI, TERRITORII BREDERODII
PRAETORI, EJUSDEMQUE AERARII, UT ET
SYLVARUM ET REI VENATICAE PRAEFECTO,
&c. &c. &c.

EORUMQUE COLLEGIS;
AMPLISSIMIS GRAVISSIMISQUE
REIPUBLICAE

LUGDUNO-BATAVAE
CONSULIBUS,
JOANNI VANDEN BERGH, J. C.

RHENOLANDIAE PRAETORI SUMMO,
EJUSQUE AGGERUM, VIARUM, ET A-
QUARUM PRAEFECTO.

ABRAHAMO HOOGEN-
HOUK, J. C.

AGRI RHENOLANDIAE CURATORI-
BUS ADLECTO, ACADEMIAE QUAE-
STORI.

JOANNI VAN LAN-
SCHOT, J. C.

NICOLAO VAN TOL, J. C.

UT ET

VIRO SPECTATISSIMO,

DAVIDI VAN ROYEN, J. C.

REIPUBLICAE LUGDUNO-BATAVAE A
SECRETIS, ET ILLUSTRICURATO-
RUM ET CONSULUM COLLEGIO AB
ACTIS.

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER,

DEDICATIO.

CUM e litterarum studiis & veterum monumentis a prima fere aetate maximam perceperim voluptatem, humanioribus literis operam haud exiguam dedi. Quenam enim Scientia? Ars quanam inveniri potest, quae continuo praesidio ab hoc eruditionis genere non egeat? Hinc Poësin Latinam Graecamque intactam relinquere nolui: nam ea est Poëseos praestantia, ut cum optimis artibus de dignitate certet, reliquas vero longe post se relinquat. Haec mecum reputans, & cum laeta Veterum Poëtarum viridaria colerem mira eorum dulcedine captus, in tantis suavissimarum rerum illece-

*

3

bris

D E D I C A T I O.

bris praecipue alleclus fui suavissimo Musaei horto, cultissimo, dico, illius Vatis carmine, quo infelices Heronis & Leandri Amores, miserrima illorum fata immortalitati consecravit: nam quoties hoc opusculum relegerem, undique Poëtarum flosculos delibare, undique Artis Poëticae elegantiam percipere mihi videbar. Carmen certe, quod ab omni aevo omnium mentes in admirationem rapuit, ac quotidie superando gloriam acquirit. Jure igitur merito de Poëta Nostro dicitur

Αἰνεῖσθω δὲ μικρῇσιν ἐπισίξας σελίδεσσιν,

Ὅσσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν Ἐρως.

Lau.

DEDICATIO.

*Laudetur parva, quod pinxerit
Ille tabella,*

*Quae manibus parvis facta
peregit Amor.*

Hunc libellum mea cura novoque
cultu adornatum Vobis, PERIL-
LUSTRES CURATORES, atque AM-
PLISSIMI CONSULES, oblatum ve-
nio, ut leve specimen adolescen-
tiae non inertia transactae exhibe-
rem. Sinite igitur, ILLUSTRISSIMI
PROCERES, ut cultissimus Vates a
Vestris Nominibus Splendidis-
que Titulis novum foeneretur ho-
norem, Sinite, ut a tam Illu-
strium Siderum fulgore meae
quoque Studiorum primitiae scin-
tillam lucis accipiant. Id omne
consecutus ero, si serena hilari-
que

DEDICATIO.

que fronte hoc quaecumque donum suscipiatis. Procedente tempore majora & graviori studio elaborata in lucem me proditurum spero, quibus meae in Vos observantiae documenta exhibere nitar. Nunc enim ante aliquot tempus ad Jurisprudentiae studia animum adpuli, quae ab hac aetate me totum sibi vindicant, operam iis omnem daturum, utpote quae in Amplissimo dignitatis gradu jure merito mihi habeantur. Favete igitur meis studiis, PERILLUSTRES CURATORES, atque AMPLISSIMI CONSULES, & Valete, ut omnes Vestri valeant. Dabam Lugd. Bat. VI. Id. Nov. A. clō Id ccxxxvii.

LEC.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER.

DE ipso Auctore agendi necessitatem praeripuerunt Viri Docti, & quae ab illis diligenter pertractata sunt, hic iterum repetere quid attinet? nam nihil certi nec de Patria, nec de Genere Musaei statuere licet, quod Poëtae Nostro commune est cum omnium Poëtarum Principe Homero. Certissimum Ejus aetatis indicium praebet nomen τῷ Γερμανικῷ,^a & de hac re etiam ex toto Carmine, immo ex unoquoque fere versu judicare licet; esse nimirum recentioris aevi Scriptorem, quare tertia Poëtarum Classis^b merito Eum sibi vindicat, Imperio nempe Romano
jam

^a Vid. *Leon.* Allatium de patria Homeri Cap. 4. pag. 76.

^b Vid. L. Rhodomanni Dissert. de Quinto Calabro.

P R A E F A T I O

jam ad occasum vergente, quod praecipue palam fit, si Coluthi, Thryphiodori, Quinti Calabri, & Nonni Panopolitani scripta conferantur; Musaeum tamen aetate Nonno posteriorem, (quippe qui haud multo post Theodosii tempora floruit) recte ponunt Viri Docti, & hoc certissimis argumentis probari potest, cum Auctor Noster integros fere versiculos sibi admodum familiares ex Dionysiacis transcripsit: nam sicut ex Antiquis, sic etiam ex recentioris aevi Auctoribus flosculos delibavit & sibi decerpfit; per florida Latinorum pascua quoque vagatus est: nam Ovidii epistolas Heronis & Leandri mutuas plurimis in locis expressisse, quis ignorat? contrariam tamen sententiam foverunt Viri etiam Doctissimi, qui Nostrum scribendi materiem Ovidio dedisse censebant. Quos inter magnus
ille

A D L E C T O R E M.

ille Aldus Manutius ^a, ubi ait,
 καὶ μάλιστα ὡς ἀν εἶδῃτε τὰ ὠδῶν τέττα τῷ Οὐιδίῳ
 θανείοντα δαιμονίως τῷ ὄντι καὶ εὐφυῶς, καὶ ὅπως αὐ-
 τὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ἡρώς καὶ Λεάνδρου πρὸς ἀλ-
 λήλους ἐπιστολαῖς. Quam sibi placet Gu-
 lielmus de Mara ^b! postquam Hero-
 nis & Leandri fata narrasset, *Horum*,
 inquit, *amores Antiquissimus Heros atque*
Poëta Musaeus Orphei Theologi Contem-
poraneus, & ejusdem inter Argonautas So-
ciius, eleganti carmine Graece conscrip-
sit. Huic paria facit Joannes Vatel-
 lus ^c, cum exclamat, *Hic igitur est Ve-*
tus ille Auctor, atque inclytus Heros.
 Sed plura ejusdem erroris speci-
 mina exhibere non lubet; Magni
 quoque Julii Caesaris Scaligeri nimis
 nota

^a Vide ejus Epistolam, quae in Musaei editione habetur.

^b In Epistola ejus Paraphrasi praefixa in editione Wacheli.

^c Vid. ejus Epistolam Commentario in paraphrasin Guilielmi de Mara praefixam.

P R A E F A T I O

nota sententia est, quam ut eam hic reponerem. Verum superiorum Seculorum eruditis communis hic fuit error, qui status controversiam Auctori Nostro injustissimam moverent, nam a Veterum Poëtarum Choro revera nimis longe remotus est.

Quis tamen ex Poëta tam facundo tamque Castigato judicaret, omnis Eloquii & Elegantiae Theatrum suo aevo jam fere occlusum fuisse? Nisi quod Poëtica Majestas, aurea & amabilis illa Simplicitas, quam in Antiquis deprehendimus, in ipso hoc Auctore aliquando recessisse posset videri, omnes tamen sui temporis aequales facile superavit, & Victor existens palmam iis longe praeripuit. Nam tanta suavitate infelicioris aevi vitia temperavit, ut hoc Carmen ab omni parte Atticam

AD LECTOREM.

cam venustatem & ingenuum cultum
ferat. Ipsum certe Amoris opus! ubi
cum Gratiis Venus certare videtur.
Utinam Musaei plura vel ipsius tincta
lepore Nobis superessent poëmatia!
Dignus igitur est, si quis alius ejus
seculi, cujus scripta quam emendatissi-
ma in lucem prodeant; id quidem,
quantum aetas mea permiserit, egi
praecipue.

Scholia, quae in hac editione pri-
mam nunc lucem adspiciunt, e Co-
dice manu exarato Celeberrimae Bi-
bliothecae Bodlejanae olim descripse-
rat Vir Doctissimus JACOBUS GRO-
NOVIUS, eademque mihi lubens con-
cessit Tanto Patre dignissimus Filius
ABRAHAMUS GRONOVIVS, qui illa quo-
que restituit & emendavit, Huic etiam
variantes lectiones trium Codicum
manu exaratorum ejusdem Bibliothe-
cae me debere agnosco, qui, licet

P R A E F A T I O

non antiquae, tamen optimae notae erant.

Hic quoque praedicanda est Viri Celeberrimi nec non Eruditissimi JACOBI PHILIPPI DORVILLII, Professoris Amstelaedamensis humanitas, qua mecum communicavit binas Conlationes, alteram Codicis seculi undecimi Bibliothecae Vaticanae, alteram Codicis Veneti, qui scriptus erat jussu CARDINALIS BESSARIONIS, (literaturae Graecae per Italiam instauratoris^a) & cum aliis Auctoribus Graecis uno volumine Venetiis in Bibliotheca S. MARCI servatur. Usum etiam praebuit editionis quadratis litteris impressae, quam dudum alibi frustra quaesieram, nec non Juntinae Anni MDXXX. & Barthianae. Hoc quoque ingentis beneficii vice duco, quod elegantissimas suas observationes hic quoque adjici voluerit.

Con-

^a Vide L. Rhodomanni Dissertat. de Quinto Calabro.

IX
A D L E C T O R E M.

Conlationem Codicis Regii, quae etiam in hac editione habetur, excerpti ex notis Jacobi Rondelli. Adjeci quoque variantes lectiones, quas è membranis Palatinis exhibuit Casparus Barthius^a, qui ad versum sextum & septuagesimum tantum progressus est; nam quia Codex vitiosissimus erat, *reliquarum*, ait, *ineptiarum taedet*, & paulo ante, *librarium omnium suae aetatis facile rudissimum* jure merito pronuntiat. Saepe autem ex optimis Codicibus vitiosissima exemplaria ab indoctis hominibus descripta sunt; hinc in squallidis istis paginis aurum aliquando elucet, & vestigia genuinae lectionis hoc modo deprehendere possumus.

Multa quoque glossemata a librariis literarum plerumque inperitis in contextum (ut vocant) recepta erant,

^a Lib. 7. Adversar. c. 21.

P R A E F A T I O

rant, praefertim in Codicibus Vaticano & Veneto, sic versu 103. pro *ξυνέχε* Venetus legit *ἐνόησε*, & vs. 131. pro *ἀπειλείωσι* Regius exhibet *ἀπεχθαί-
εσσιν*, Venetus & Vaticanus *ἐχθαίεσσι*. sic pluribus in locis; & quamvis haec glossata saepe cum ruina carminis essent recepta, omnia tamen adnotavi: de hac re, Amice Lector, Te monendum duxi, ne talia pro variantibus lectionibus a me exhiberi crederes.

Saepe etiam primos librorum Editores ex glossis jam in contextum receptis novas finxisse lectiones, omnino suspicor; uno defungar exemplo in Auctore nostro; quamvis plura in aliis reperiri facillime possent; Versu 129. recte legitur *ἐπὶ κλύει*, verum placuit Librariis Codicum Vaticani & Bodlejani, qui littera B notatur, scribere *ὡς ἔκλυει*. Veneti vero *ὡς κλύει*: illud *ὡς*, facile omnes vident, nihil

X

A D L E C T O R E M.

nihil aliud esse, quam glossema antea in margine positum, vel genuinae lectioni superscriptum, procul dubio hoc quoque in suo Codice reperit Editor editionis quadratis literis, & pro ὡς ἔκλυεν scripsit ὅτ' ἔκλυεν: nova hic nascitur lectio, quam tamen secutus nemo est.

Dixi de Codicibus manu exaratis, qui hanc editionem adornanti ad manum fuerunt: de Editis nunc quaedam differenda veniunt. Primam editionem Clarissimus Fabricius^a prodiisse scribit Anno MCCCCLXXXVI. verum forte typothetarum vitio, vel memoriae lapsu sic expressum est: in Catalogo quidem Bibliothecae Petri Francii memoratur hic titulus. *Homeri Batrachomyomachia Graece Venet. MCCCCLXXXVI. item variorum excerptae sententiae & Musaei Poë-mation Graece litteris quadratis. Verum*

^a Biblioth. Gr. lib. 1. C. 16.

P R A E F A T I O

rum annus, qui ibi adjicitur, est prioris Opusculi, & illa Musaei editio, quae quadratis seu majusculis, ut vocant, litteris excusa est, annum aut locum, ubi prodierit, non indicat: de hac nunc agendum.

Duae quidem prodierunt editiones, quae ambae annorum numerum non gerunt, ideoque, quatenus prima habenda sit, difficile est probatu. Altera edita est ab Aldo Manutio Gr. & Lat. Venetiis in forma, quam vocant, quarti ordinis; ex hac editione Variantes Lectiones sua manu descriptas ad me transmisit Eruditissimus Vir MICHAEL MAITTAIRIUS, pro qua humanitate gratias publice hic ago: Altera in eadem forma excusa est, cum GNOMIS Monostichis ex diversis Poëtis, quae Auctori nostro praemittuntur, annus huic nec locus nec Typographi nomen adjicitur, verum

AD LECTOREM.

verum una est ex illis quinque, quae quadratis literis excusae sunt, uti exstant ANTHOLOGIA GRAECA, Florentiae, *per* Laurentium Francisci de ALOPA Venetum MCCCCXCIV. APOLLONIUS RHODIUS, cum Scholiis Graecis, Florentiae MCCCCXCVI. EURIPIDIS TRAGOEDIAE quatuor, Medea, Hippolytus, Alceſtis, Andromacha. & CALLIMACHI Hymni, cum Scholiis Graecis: duobus his ultimis nec loci aut Typographi nomen, nec annorum numerus indicatur.

ANTHOLOGIA prodiit cura Joannis Lascaris, in caeteris Editoris nomen non conspicitur, nisi quod Hic quoque epigramma Graecum CALLIMACHO subjunxit; quare dubitandi ratio non est; quin omnes ipsius cura prodierint, quod omnino cum Cl. MAITTAIRIO^a censerem, qui

* * *

2

etiam

^a Posterior. Part. Tomi primi. pag. 105.

P R A E F A T I O

etiam ab eadem officina omnes existiisse, nec longi temporis spatio inter se distare vere conjicit.

Forſan quoque aliquid certi, de binis iſtis Auctoris noſtri editionibus ſtatuerre poſſumus; de Aldina ſic ait laudatus MAITTAIRIUS^b. *Quod ALDUS primum emiſit ſuorum in Typographia laborum ſpecimen, fuit Poëmation MUſAEI de HERONE & LEANDRO Graece & Latine in 4to. Huic quidem annus non adjicitur; ſed dubitare, quin ARISTOTELI (cujus volumen primum anno 1495^c excuſum eſt) praeiſerit, non patitur ALDI Epistoſa. Haec autem Epistoſa repetita eſt in Editione Anni MDXVII. & hujus partem, quatenus ad noſtrum propoſitum facit, hic adſcribere, non erit inutile.*

ΑΛΔΟΥ

^b Ibid. pag. 70.

^c Calendis Novembris.

AD LECTOREM.

XII

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥ- ΔΑΙΟΙΣ ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Μεσαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προσι-
μάζειν τῷτε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἐτέ-
ροις αὐτίκα δὲ ἐμῷ ἐντυπνησομένοις, τῷτε εἶναι αὐτὸν
ἥδιον ἅμα καὶ λογιώτατον. κ. τ. λ. De aetate
quoque editionis quadratis litteris
quicquam conjicere licet : nam Erudi-
tiss. ΜΑΙΤΤΑΙΡΙUS recte observat ^a ex
Joannis Lascaris Epistola, quae Antho-
logiae praemittitur, hanc reliquis qua-
tuor praeivisse : prodiit autem III.
Id. August. Anni supra indicati.

Verosimile, dico, ex illis est, nihil
tamen adfirmo, Aldinam recte pri-
mam editionem, illam vero quadra-
tis litteris, secundam haberi ; sic quo-
que, ut distinguerem, hanc nomina-
vi ; quae licet forte secundo ordi-
nis loco recte ponatur, tamen ex op-
timo Codice expressa est, & Aldinae
edi-

^a Posterior. part. tom. primi. pag. 105.

P R A E F A T I O

editioni pluribus in locis praecellit, & omnibus aliis, nisi quae optimas lectiones ex ea transtulerint. Hanc editionem non indicavit Henricus Stephanus, attamen primus est, qui plurimas lectiones ex ea recepit & expressit. sed Vir doctus diligentiam non ubique satis adcuratam adhibuisse videtur, cum quibusdam in locis meliora, quae Aldinae & Juntinae exhibuerant, in marginem rejecerit, deteriora vero secundae editionis in contextum receperit. sed hoc in collectione sua Poëtarum Heroïci Carminis Principum aliquando accidisse ipse fateri non erubescit^a. an autem ab eo tempore ullus hujus Opusculi editor secundam editionem oculis lustraverit, vehementer dubito, a nemine saltem memoratur. Veteres tamen editiones, & manu exaratos consulere

^a In Collect. Poët. Heroïc. pag. 488.

A D L E C T O R E M.

fulere Codices, sola medicina est, ut nobiles utriusque linguae Scriptores suae dignitati reddantur, sic ingenuam faciem ab inepta librariorum manu vindicati nanciscuntur, & jure quasi postliminii gaudent.

Memoranda nunc est Aldina secunda, quae a prima raro discessit, prodiit Gr. & Lat. una cum Orpheo, Venetiis in Aedibus Aldi & Andreae Soceri Anno MDXVII. Hanc secuta est Juntina prima, excusa per Heredes Philippi Juntae, Florentiae MDXIX. Gr. & Lat. Cum Orpheo, Sententiis Monostichis, & Homeri Batrachomyomachia. Haec editio quoque ad exemplar Aldinum excusa est, & altera saepe, ita fieri solet, ex altera derivata est.

Adcuratius hoc Opusculum dedit Joannes Soter Coloniae MDXXVI. in forma, quam vocant, minori. Hic in non-

P R A E F A T I O

nonnullis ab Aldinis & Juntina discessit, & secundam editionem consuluisse paucis tamen in locis videtur; e regione contextus Graeci posuit Paraphrasin Gulielmi de Mara, quae elegans certe non est, ita ut encomium Joannis Vatelli non mereri videatur: ita enim Ille. *Hic igitur est, Vetus ille Auctor atque inclytus Heros, qui graeco Pallio circumamictus, in hanc diem, his nostris Cisalpinis partibus fuerat incognitus. Nunc autem Latiali toga, Romanoque plectro insignitus, hylaris insilit, ac laetabundus prodit in medium. Haec Paraphrasis ignota fuisse videtur Casparo Barthio^a, quamvis tamen de veteri quadum versione quicquam suspicatus sit, ubi dicit. Puto exstitisse veterem quamdam Musaei illius nostri traductionem, cujus etiam rei aliae apud nos conjecturae sunt. Ravisus sane Textor, quod puerum legere me memin-*

^a Lib. 52. Adversar. c. 7.

A D L E C T O R E M.

mini, citat in Epithetorum farragine interpretem, ut dignum auctoritate; quamlibet merito ipsius nulla fere sit inter nostri aevi homines eruditos. Ravisius scilicet Textor ex hac paraphrasi loca quaedam produxit, ut in vocibus Abydos, & Sestus; sed cum in voce Hero ipsum Gulielmum de Mara indicat, hunc Paraphrasten Viro doctissimo latuisse miror.

Anno MDXXXVIII. Parisiis recusus est Auctor Noster satis adcurate a Christiano Wechelo, cum sententiis monostichis Graece; interpretatio Latina ad verbum separatim adjicitur, sicut etiam paraphrasis Gulielmi de Mara, in quam commentarium conscripsit Joannes Vatellus, sed qui nihil bonae frugis revera continet.

Hanc editionem excepit Juntina secunda, quae etiam nihil novi exhibuit; edita est cum Hesiodo, Theogni-

P R A E F A T I O

gnide , Sibyllae Carminibus , Orphæo ,
& Phocylidis Paraenesi , Florentiae
per Benedictum Juntam An. MDXXXX.

Non adspernanda quoque est editio
Hervagiana , quae Basileae MDXXXIV.
prodiit inter Aesopi fabulas & alio-
rum opuscula ; quae collectio saepius
repetita , & satis nota est. Anno
MDLXVI. lucem quoque adspexit Mu-
saeus in celebri illa Poëtarum Heroïci
Carminis principum collectione cura
Henrici Stephani , qui , ut dixi , pri-
mus ad secundam editionem Auctorem
Nostrum castigavit ; nam omnes edi-
tiones , quae Stephanianam praecesser-
unt , easdem lectiones , quas in Aldina
prima jam deprehendimus , exhibent.
Stephanum *καὶ πῶδα* secutus fuit Jaco-
bus Læcius , qui duobus Voluminibus
in folio (ut vocant) , altero Poëtas
Heroïci Carminis omnes , An. MDCVI.
altero Tragicos & Comicos , quotquot
ex-

A D L E C T O R E M.

exstant, edidit Gr. & Lat. Aureliae Allobrogum MDCXIV. Ille ne latum quidem unguem ab Henr. Stephano abiit, ita ut operae, si quid id est, quam in conferenda ejus editione inpendi, facile parcere potuissem; conlationem tamen adjeci.

A Stephaniana haud longum distat editio Andreae Papii Gandensis, quaecum ejus notis publici juris facta est Antverpiae MDLXXV. una cum Dionysio Alexandrino, Hic aliquando ab omnibus, quas ego quidem vidi, abiit: sed plerumque in deteriora, nisi quod versu 27. pro Εἰσέτι πγ, quod omnes exhibent, non male quidem edidit Εἰσέτι ιϛ, versu etiam 194. scripsit κλέπτε παρειήν, cum alii omnes habeant κρύπτει παρειήν; Papii lectio antea displicuit; nunc vero, an non potius retinenda sit, dubito; infra etiam versu 161. & 182. hanc

**** 2

y9-

P R A E F A T I O

vocem habuimus, quae loca in notula mea laudavi : praeterea etiam vs. 85. Εἴλατο ὑποκλέπτον. & 289. ὑποκλέποντες ἀνάγκη. Caetera, in quibus ab aliis discessit, minime amplectenda videntur ; versu 235. pro ἀνέμιμη, contra Auctoris sensum scripsit ἐφύλαξε, quod ex versu sequenti luce meridiana clarius patet. (*Sermo est de Leandro.*)

Ἀγγελίην ἀνέμιμη φαινομένην ὑμετέρων,
Μαρτυρίην δύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων.

Papius tamen in sua versione novam hanc lectionem non expressit, verum receptam prudenter secutus est. Omnes has lectiones quoque exhibuit Paulus Voëtius, qui hunc Auctorem edidit cum notis, Ultrajecti Anno MDCXLV. Gr. & Lat. Ego quidem has mutationes non ex conjectura And. Papii, verum e Codice MS. promanasse, ut credam, inducor. Quia
exem-

AD LECTOREM.

exemplar, quod Gulielmus Canterus^a cum suo contulerat, habuisse videtur, ex quo etiam hunc versiculum Τὸν δ' ἰσομαχίστην κ. τ. λ. qui in fine istius Codicis exstabat, exhibuit.

Anno MDCVIII. prodiit hoc opusculum cum notis Casp. Barthii, qui denuo Musaeum edere statuerat, & novam quoque confecerat interpretationem, ut adparet ex ejusdem Viri summi Adversariis^b.

An. MDCXXVII. iterum lucem adspexit Auctor noster Francofurti, cum Commentario Danielis Parei satis prolixo. Postea Londini quoque An. MDCLIX. egregiam editionem emisit David Whitfordus una cum Moscho, Bione, & selectis Theocriti Epylliis Gr. quos omnes versibus elegantissimis Latine reddidit.

De-

^a Vide Papii notas in fine,

^b Lib. 52. Cap. 7.

P R A E F A T I O

Deinde Parisiis An. MDCLXXVIII. prodiit Musaeus, cum notis Jacobi Rondelli, in quibus multa exstant a C. Barthio & Pareo praeoccupata; hos tamen eum legisse non credo; cum editionum copia, si unam & alteram, quas memorat, ex vitiosissimis excipias, omnino destitutus fuisse videatur; secutus saltem fuit exemplar minus accuratum: sed tamen conlationem Codicis Regii ei debemus.

Ab eo tempore memorabilis editio nulla prodiit usque ad Annum MDCCXXI. quo Cl. Joan. Henr. Kromajerus hoc opusculum cum Viro-
rum Doctorum notis emisit, Halae Magdeburgicae. Egregie quoque de hoc Auctore meruit Editor Poëtarum Graecorum minorum, qui excusi sunt Londini MDCCXXVIII. haec editio mihi vocatur *Londinensis*.

Harum omnium, quas memoravi,
edi-

A D L E C T O R E M.

editionum variantes lectiones accurate in hac editione exhibui.

Restat Parisiensis, Anni MDXLIX: quam indicat Cl. Fabricius. Musaeum quoque edidit Radulphus Winton, Cantabrigiae MDCLXI. inter Poëtas Graecos minores: sed harum editionum copia mihi nondum facta est.

Dudum etiam quaesivi M. Jo. Weitzii notas in hunc Auctorem, editas Ambergae MDCXIII. quae a Cl. Kromaijero a memorantur, verum eas oculis lustrare non contigit. Avidissime quoque & magni redimere voluissem Marci Musuri Scholia in Musaeum MSS^b, quae in Bibliotheca Regis Galliae servantur, sed apographi istius libri potiendi fortuna defuit.

Saepe etiam alibi prodiit hoc Poë-
mation, editum quoque fuit a Crispino
Gr.

^a Dissert. de Musaeo pag. 13.

^b Vide Fabricii Biblioth. Gr. lib. 1. Cap. 16.

P R A E F A T I O

Gr. & lat. cum Hesiodo, Theognide, & aliis in forma minori; sic etiam Basileae, cum Aesopi fabulis; deinde Parisiis MDCXXVIII. Gr. & Lat. cum Hesiodo, Theocrito & aliis Poëtis in Octavo, (uti loquuntur) verum omnes hae editiones mire depravatae sunt, ideoque eas consulere supervacuum duxi.

Non ingratum fecisse videor, quod tres Doctorum Virorum versiones hic recudendas curaverim, quarum prima est Andreae Papii Gandensis, quam admodum juvenis jam confecit; aetatem ipse indicat his versibus^a.

----- *Sed nil decedere nostris
Lusibus inde velim, tenero quos nuper
in aevo*

Protulimus, venia dignos si laude carebunt.

*Quippe hunc, expleta vix pubertate,
canebam*

Ver-

^a Vide ejus carmen nuncupativum pag. 4. & seqq.

A D L E C T O R E M.

*Versibus indoctis, Libra cum instante
recedens*

*Octavum decimumque aestas mihi clau-
deret annum.*

*Illum, qui extinctos deflet miseratus
amanteis,*

*Ter sexto desueta novans post oia mense,
Induerent cum vere novo se floribus ar-
va.*

Eum luculenter laudat C. Bar-
thius^a; *Andreas Papius*, inquit, *Juve-
nis insigni ingenio, cujus praemature obitu
spes multorum egregiorum Operum incisa est.*

Secundum locum obtinet Q. Septi-
mius Florens Christianus, cujus meri-
ta summo opere extollit Josephus Sca-
liger^b, & quidem hisce verbis, *Christi-
anus Nostras excellentissimus Poëta Grae-
cus, Latinus, Gallicus, neque quemquam
ha-*

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b In primis Scaliger. pag. 31.

P R A E F A T I O

*hactenus in nostra Gallia nosse contigit ,
qui illum in triplici hac Poësi superet.* Pro-
diit haec versio una cum epigrammati-
bus ex libris Anthologiae ab eo sele-
ctis & Latine versis , Lutetiae ex Ty-
pographia Roberti Stephani MDCIIX.

Ultimus est David Whitfordus ,
sed qui priores carminis elegantia &
facilitate longe superat.

Auctor Noster Latino carmine
quoque redditus est a Fabio Paulino
Utinensi , quem laudat C. Barthius^a ;
etiam a Jo. Frid. Stapelio , qui a
Cl. Kromajero^b memoratur ; sed ho-
rum versiones oculis usurpare mihi
non contigit.

Praemisi duo Epigrammata ex li-
bris Anthologiae , in quibus de Hero-
ne & Leandro mentio fit. Addidi quo-
que bina illa Marci Musuri Cretenſis ,
quae

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b Dissertat. pag. 14.

quae etiam exstabant in Codice Bibliothecae Bodlejanae, qui litera C notatur, sed diversa aliquando a vulgatis editionibus. in eodem Codice erat Epigramma cujusdam Demetrii Ducati Cretensis, non magni quidem momenti, sed quia ineditum est, hic quoque exhibui.

Indicem denique omnium verborum (si quid id est) confeci.

Narravi, Amice Lector, quid in hac editione praestiterim. Hoc igitur meo qualicumque labore frui. Si autem aliquando lapsus videri potero, juvenilibus annis, rogo, ut adscribas,

*Saepe etenim teneris, quae carminibus
lusimus annis*

*Improbat, & tandem spernit pro-
vectior aetas.*

Annos tantum decem & octo natus sum, & jam ante annum, & quod excurrit, opusculum hoc paratum habui,

AD LECTOREM.

& edidissem, si editionum primae & secundae copia mihi fuisset, quarum praesidio destitutus, pergere nolui. de hac re, Amice Lector, Te monitum volui, ne Censorem nimis ubique ageres. Amor tantum elegantissimum Vatis Opus expoliendi me, ut hoc periculum subirem, impulit; si vero quicquam bonae frugis praestiterim, & propterea adolescentiae primitias grato animo acceperis, Studium meum ad majora & utiliora excitabis. Et hoc pacto omnes laboris mei fructus abunde tulisse videbor. Vale, & ad Vatem facundissimum accede.

FINIS.

SYLLABUS

Codicum manu exaratorum, & editorum, quorum Variantes Lectiones in hac Editione habentur.

V. Vatic.
Ven. Venet.
Reg.
Cod. Barth.
Cod. Angl.

Vaticanus.
Venetus.
Regius.
Codex Barthianus.
Codices Anglicani Bibliothecae Bodlejanae; literae vero A. B. & C. notant codicem primum, secundum, & tertium.

S.
Ald. 1 & 2.
Junt. 1 & 2.
So.
W.
H.
St.
P.
L.
Barth.
Vo.
Whit.
Rondell.
Kromaj.
Lond.

Secunda editio.
Aldina prima & secunda.
Juntina prima & secunda.
Soteriana.
Wecheliana.
Hervagiana.
Stephani.
Papii.
Lectii.
Barthii.
Voctii.
Whitfordi.
Rondelli.
Kromaijeri.
Londinensis.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ QUÆDAM

I N

HERONEM ET LEANDRUM,

Vel in quibus eorum mentio fit,

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Μακεδόνου.

LIB. I. Anthol. CAP. 55.

Αἰεὶ Σηλυτέρησιν ὕδαρ κακὸν Ἑλλήσποντος,
Ζεῖνε, Κλεωνίκης πύθεο θυρραχίδου.
Πλῶς γὰρ εἰς Σητὸν μὲν νυμφίον· ἐν δὲ μελαίνῃ
Φορτίδι τὴν Ἑλλης μοῖραν· ἀπεπλάσατο.
Ἡρὼ δαυλαίη, σὺ μὲν ἀνέρα, Δηίμαχος δὲ
Νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε τρυαίους.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

LIB. III. CAP. 7.

Οὗτος ὁ Λειάνδροιο ἀφ' ἑπλοῦ, ἔστι ὁ πόντης
Πορθμὸς, ὃ μὴ μὲν τῷ Φιλέοντι βαρύνει.
Ταῦθ' Ἡρῶς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τῷτο τὸ πύργον
Λείψανον· ὃ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λύχνου.
Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
Κεῖναι τῷ Φθονερῷ μαμφομένους ἀνέμων.

ΕΠΙ.

Ι Α' ἀπεπλάσατο. in quodam
Codice legitur ἀπισπλάσατο, Et pag. 619. Epigr. 5. v. 4.
sed frustra; sic lib. vii. p. 589. Epigr. 3. v. 4. ὄμματι καὶ θυρῶν φόντος ἀ-
πεπλάσεται;
Αὐτῶς Μελπομένης βέμβον α- Haec loca mihi indicavit
Cl.

EPIGRAMMATA

ANTIPATRI Macedonis.

Interprete Eilbardo Lubino.

Semper mulieribus aqua malum Hellespontus,
 Hospes: Cleonicam interroga Dyrrachidem.
 Navigabat enim Sestum ad sponsum. In nigra
 vero

Oneraria navi Helles fatum effinxit.
 Hero infelix, tu quidem virum, Deimachus
 vero
 Sponsam, in paucis perdidistis stadiis.

ANTIPATRI.

Eodem Interprete.

Hic Leandri tranatus, hic ponti
 Transitus, qui non soli huic amatori gravis.
 Haec Herus prius habitatio. Hae turris
 Reliquiae, proditor hîc jacet Lychnus.
 Communis utrumque hic habet tumulus, nunc
 etiam adhuc
 Illum invidum accusantes ventum.

EPI.

Cl. DORVILLIUS.

² Η'εω. lege Η'εω, ex opti-
 mo Codice Vaticano; ut a-
 pud Theocritum Eidyll. 15.
 vL 1. Γεγν' in optimis. hoc

quoque me docuit Vir Lau-
 datus.

³ ὁ λείπει τὰ δία. Quidam
 vitiose ὁ λείπει τὸ δία.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ
τῷ Κρητός.

ΝΗΟΣ ΕΉΝ ἀνὰ Σητόν, ἀγίεον ἦχι θυλάς
Κυπρογενεῖ σπεύδοντες ἐτήσιοι. αὐτὰς ὁ τόξον
Οὐλῶ Εἶρος βάσταζε, διαιτεῦσα ἢ μεμνηώς,
Οὔξέα δινδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθυεν οἶτον
Μητρός ἐπ' ἀγῆτασαν, ἐπισπέρχων δ' ἐπελάδη
Ἡπατι Λειάνδροιο, κόρης Φρένας αἶψα περῆσας·
Ἀμφοτέρω δὲ πόθου αὐτῷ πεφορημένοι οἶτρω,
Ἀλλήλων ἀπόαντο, γάμων ἢ συνίστορα λύχρον
Λαβειδίωι θῆκαντο, σιδήρεον ἢ λελογχῶς
Αἶμα, ἢ πολυπλάγκτης πρέδωκε ποθεῦντας ἀέλλαις,
Καὶ σφε Φάους μὲν ἄμερσιν, ἄμερσε ἢ ἢ· Φι-
λοτήτων.

Τῷ αὐτῷ. Εἰς ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ Φρένας ἀδρήτεια θεῶν ἔλε, δὴ γ' αἰδαῖς
Στεῦτο λαχεῖν Ἀῆς μῦνῶ ἀπαινα πόνων.
Τοῦτο κλύων νεμέσῃς, ἢ ἔτ' εἰς ἐπενήνεθεν ἔργοις
Ἀχλὺς

1 Πολυπλάγκτης. πολυπλάγ-
ματ. MS.

2 Φιλοτήτων, φιλότητες, MS.

3 Ὅτ' οἷς, Eruditiss. Mait-
tairius legendum conjiciebat
ὅθ' οἷς, vel ὅπ' οἷς, vel ὅπ' οἷς.

EPIGRAMMATA
MARCI MUSURI
Cretensis.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta

Veneri festinantes quotannis: at arcum
Vafer Amor gestabat, jacularique gestiens
Acute circumspectabat, amaramque contorsit
sagittam

Matris in Sacerdotem, properansque inhaesit
Hepati Leandri, quum puellae praecordia statim
transfodisset.

Utrique autem Cupidinis eodem perculsi furore
Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lucernam
Clandestinarum posuere, ferreum autem illa sortita

Sanguinem, multivagis prodidit amantes procellis,

Et eos luce privavit, privavit etiam lusibus Veneris.

Ejusdem in MUSAEUM.

Etiam praecordia invidia Deorum tetigit: nam
carminibus

Jaetavit se consecutum Mars praemia laborum.

Id audiens indignatus est, quod sua obumbraverunt opera

Tene.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Α'χλὺς ἄδην, Ἀ'ραυς τ' ἔχάδεν ὕβριν Ἐ'ρωος,
Μουσαίω δ' ἐπέτελλεν. ὃ δ' ἐκλήιζε ποθεύντων
Οἴτρων ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
Λινεΐδω δὲ ἰ μικρῇσιν ἐπιστίξας σελίδεσσιν,
Ὅσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν Ἐ'ρωος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ Κρητός.

Καὶ μέγα μικρὸν, καὶ μικρὸν μέγα, καὶ τόδε,
ὥς δέῃ
Πράξαι, ὕμνοπόλοις Φοῖβῳ ἔδωκε μόνοις.
Ἐ Παρθένῳ Ἡ'ρῶ Λείανδρός τε βροτοὶ πῖς ἐόντες,
Εἰσὶ δὲ ἀθάνατοι τερψινόοις ἔπεσιν.
Εἰ δὴ Μουσαῖός τις ἔμ' ὑμνήσαιτο θανόντα,
Αὐτίκα τεθναίην, ὅφρα βίοιο τυχῶ.

1 Μικρῇσιν. μικρῶσιν. MS. θίος. MS.

2 Παρθένος Ἡ'ρῶ. Ἡ'ρῶ παρ-

EPIGRAMMATA

Tenebrae fatis, Martisque non tulit injuriam
 Amor,
 Musaeoque mandavit; Ille vero canebat aman-
 tium
 Furorem decerpendi virginitatis florem.
 Laudetur ergo, parvis panxisse paginis,
 Quae parvis ludens manibus patravit Cupido.

DEMETRII DUCATI
 Cretensis.

Et magnum *aliquid, quod tamen parvum est*,
 & parvum,
Quod tamen magnum, non ita, ut decet
 Facere, Poëtis Phoebus dedit solis.
 Virgo Hero & Leander mortales ambo existen-
 tes,
 Sunt immortales animum oblectantibus ver-
 sibus
 Si vero Musaeus aliquis me caneret morientem
 Statim morerer, ut vitam fortirer.

EPIGRAMMATUM

FINIS.

Πρὸς
Τὸν Εὐγενέστατον καὶ Εἰδοξότατον Νεανίσκον Ματθίαν
τὸν Ρ'εῤῥον, τὸν Μυσαῖον ἐκδίδοντα.

Μυσαῖον γήθαι κλυτὸν θεράποντα ὀρώσαι
Μῦσαι, ἀγασσάμεναι κλείει· ἄνδρα νέον.
Τόσσον Ρ'εῤῥο· πρὸς ἤρμους κῦδ'· αἰοιδῶ,
Ρ'εῤῥο· Μύσης Πάλλαδ'· εὐσέφαν'·
Τένεκα θεσπεσίῳ νοῶς ἐρμηλέα δῶρα
Εἰς φά· ἡελίς καρτέρει φήμη ἄγει·
Καὶ τάδε εὐφημῶν μεγάλη τις ἐπὶ αἰπέφηνε·
Δεύτερ'· ἐν Δελφοῖς ὤρετο Γρωπάδης·
Γρωπάδης, ἔ Ματθίαν ἀντάξιον ὄζον,
Οὐρανίης σοφίης πίσιν ἔθηκε· Θέμις.

IDEM LATINE

A D
NOBILISSIMUM SPLENDIDISSIMUMQUE
JUVENEM
MATTHIAM RÖVERUM, cum MUSÆUM ederet.

Musæum cernens gaudet pia turba Ministrum
Musarum, et cultus haeret honore novi.
Tantum illi vati decus addidit incluta cura
Röveri, arcanae Palladis arte, boni.
Ergo divinae mentis fert musæa dona
Fama, ardens claram solis adire domum.
Mox aliquis fausto sequitur sic omine fatus:
Altera Grotiades stirps tibi, Delphis, adest:
Grotiades, cui Matthiam par pignus habendum
Doctrinae, sancit culta Minerva fidem.

JOANNES CASPARUS SCHRÖDERUS.
Gymnasii Delphensis Rector, et Collegii
Literarii ibidem Moderator.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

XXIV

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ

καὶ

ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI
GRAMMATICI

de

HERONE

&

LEANDRO

CARMEN,

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπὲ, θεὰ, κρυφίαν ἐπιμάρτυρα λύχινον ἐράτῳι,
 Καὶ νύχινον πλωτῆρα θαλασοπόρων ὑμεναίων,
 Καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸ ἐκ ἴδεν ἄφθιτον Ἡῶς.
 Καὶ Σητρὸν καὶ Ἀΐον, ὅπη γάμον ἐννυχὸν Ἡῶς.
 5 Νηχόμενον τε Λεάνδρον ὁμῶ καὶ λύχινον ἀκνέω,

Λύχ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Νύχινον.] Σκοτεινόν, νυκτερινόν. Θαλασοπόρων Τμε-
 ναίων.] Ἐπιθαλασίων ὠδῶν.

Μουσαίῳ τῷ γραμμα-
 τικῷ τὰ καθ' Ἡῶ καὶ Λεάν-
 δρον. In Cod. Ven. & A. le-
 gitur Μουσαίῳ γραμματικῷ τὰ
 καθ' Ἡῶ καὶ Λεάνδρον. Artic-
 ulus 5 non adjicitur, quem
 cum Kromajero recepi. sic
 enim hanc inscriptionem in
 pluribus manuscriptis Codi-
 cibus se vidisse testatur Leo
 Allatius de patria Homeri
 Cap. 4. Tamen dubito an hic
 articulus quidem in illis ha-
 beretur, quia etiam non ad-
 jicitur in veteri Michaëlis So-

phiani libro, quem laudat
 Henr. Stephanus, & hunc
 locum male quoque produ-
 xit Allatius, cum illud τῷ ibi
 adjecerit. Quicquid sit, si Co-
 dicis manuscripti auctoritate
 non confirmatur, nec ego re-
 ciperem, tamen τὸ γραμματικῷ
 omnino retinendum. καὶ
 Ἡῶ. A. & H. habent Ἡῶ
 Ἡῶ sine adspiratione sicut
 etiam Cod. Barth.

4. Harum urbium passim
 apud Poëtas Graecos fit men-
 tio. Homer. Iliad. β. v. 836.
 ubi vid. Eustath. qui de his
 quoque

xxv

MUSAEI GRAMMATICI

de

HERONE ET LEANDRO

CARMEN.

Dic, Dea, occultorum testem lychnum amq-
rum,
Et nocturnum natatorem, nuptiarum caussa per
mare vectum,
Et coitum tenebrosum, quem non vidit immor-
talis Aurora;
Et Sestum & Abydum, ubi nuptiae nocturnae
Herus (*erant.*)
Natantemque Leandrum simul & lychnum audio, §
Lych-

quoque egit ad Dionys. Perieg. vs. 516. Praeterea memorantur Iliad. Δ. vs. 500. P. 584. & apud Orpheum Argonaut. vs. 483. Nonnum Dionys. L. 13. p. 378. linea 2. Ed. Lubini. *ibid.* Ο' πρ. 5. V. Ven. & Reg.

§. Νυχιδέρις τὴν κ. τ. λ. Ad crepitantis facis sonitum & natantis strepitum haec referenda puto. facies enim, dum cremantur, crepant. Quod obvium apud Auctores. Si vero secus cuiquam videatur, non est cur timeat, ne male τὸ ἀκύν referatur ad id quod proprie videtur. Nihil

enim magis obvium, quam sensus denotantium vocabulorum permutatio. Aeschyl. vii contra Thebas vs. 104. *αἰὲν δίδωκεν*. Nicand. Ther. 164. *Α' μ' ὅτις ἂν δύνωσι τὸν ἄνθρωπον, ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀ' ὁ γένος*. Ovid. iii. Trist. viii. 37. *Cumque locum moresque hominum, cultusque sonumque Cernimus*. DORVILLIUS. Adde Statium lib. 3. Thebaid. vs. 176.

— *qui conscius actis Noctis, & inspexit gemitus.*

Vide ibi plura apud Barthium, qui hunc quoque Musaei locum

Α 2

cum

Λύχιοι ἀπαγγέλλοντα Διὸς κλέϊν Ἀφροδίτης,
 Ἡρᾶς πυκτιγάμοιο γαμοσόλον ἀγγελιώτην.
 Λύχιοι, ἔρωτ' ἀγαλμα· τὸν ὤφειλεν αἰθέρι Ζεὺς
 Εὐλύχιον μετ' αἰθλοῖν ἄγειν ἐς ὁμήγευεν ἄστρον,
 10 Καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοσόλον ἄστρον ἐρώτων,
 Ὅττι πέλει συνέριβ' ἐρωμανέων ὀδυνάων.
 Ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
 Πεῖν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμινα ἐχθρὸν ἀήτην.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι μέλποντι μίαν ξυτάειδε τελευτήν
 15 Λύχιν σθαινυμένοιο, καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
 Σηπτός ἔην καὶ Ἀΐνυδ' ἐναντίον· ἐγγύθι πόντι
 Γείτοές εἰσι πόλῃς· Ἔρως δ', ἀνὰ τόξα τιταίνων,
 Ἀμφοτέρης πολίεσιν ἔτα ξυτέηκεν οἷσδ'·
 Ἡΐδιον φλέξας καὶ παρθένον· ἔνομα δ' αὐτῶν
 Ἰμε-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Διακπερίω.] Διαπαγήν. Ἀγγελιώτιω.] Ἀγγελον, μην-
 νυτλή. Τὸν ὤφειλεν. κ. τ. λ.] Ὅν ὁ τῷ ἐθέει (leg. Ὅν
 ἐν τῷ αἰθέρι). συμπαρομαρτῶν καὶ Διὸς κλέϊν ὤφειλε
 Ζεὺς συναγελᾶσαι τοῖς λοιποῖς ἄστροις. Συνέριβ'.] Συνε-
 ρός. Πεῖν χαλεπὸν κ. τ. λ.] Πεῖν ἢ χαλεπὸν, καὶ ἐχθρὸν
 τοῖς πνοαῖς πνέουσαι ἄνεμον. Τιταίνων.] Σείων, ἐξοργάζων,
 (leg. ἐξοργῶν) τείνων, πέμπων. Ἡΐδιον.] Ἀΐδιον, νέον.

eum producit. adde enmd.
 ad Thebaid. 2. vs. 101. Pro
 ἱμεῦ Barthius citat ἱμεῦ in Ad-
 versar. lib. 20. C. 21. idem
 indicat Codicem Palatinum
 pro ἱμεῦ habere ἱμεῦ ad Sta-
 iii 2. Thebaid. vs. 101. quod

ad hunc locum notarunt vi-
 ri docti Scoettgenius & Kro-
 majerus.

9 B's. ἱφ'. Sic Ven. Ald. 1.
 & 2. J. 1. & 2. So. W. H. P.
 Vo. St. & L. in marg. utra-
 que lectio potest admitti.

Lychnum adnuntiantem nuntium Veneris,
 Herus nocte nubentis nuptias ornantem nun-
 tium;
 Lychnum, laetabile amoris signum: quem de-
 buit aetherius Jupiter
 Nocturnum post officium addere astrorum con-
 sortio,
 Ac ipsum adpellare pronubam stellam amoris, 10
 Quoniam erat administer amatoriarum sollicitu-
 dinum:
 Nuntiumque servavit infomnium nuptiarum,
 Antequam molestum flatibus flaret inimicus
 ventus.
 Sed eia, mihi canenti unum concine finem
 Lychni extincti, & pereuntis Leandri! 15
 Sestus erat & Abydus e regione; prope mare
 Vicinae sunt urbes: Cupido autem, arcum ten-
 dens,
 Ambabus urbibus unam inmisit sagittam,
 Juvenem urens & virginem: nomen vero eorum
 Sua-

11. Πάλιν συνίειδ'. sic in
 omnibus. Mss. & Edit. prae-
 ter S. St. L. Whit. & Kro-
 maj. in quibus πάλιν συνίειδ'
 habetur.

12. τ'. δ'. V. Ald. 1. & 2.
 J. 1. & 2. So. W. H. Barth.
 & Par. cum aliis melius re-
 tinui τ'. B. autem hanc vo-
 culam omittit.

14. συνίειδ'. Sic V. Cod.

Anglic. Al. 1. & 2. J. 1. & 2.
 So. W. H. P. Barth. Par.
 Vo. & Rondell. alii habent
 συνίειδ'.

16. Πόντη, πόντον. H.

18. Α'μφοτέρης πόλιν. ita
 scripsi cum S. St. L. & Lond.
 In V. Ven. & Cod. Bart. le-
 gitur Α'μφοτέραι πόλιν.
 Omnes alii habent Α'μφοτέ-
 ρης πόλιν.

- 20 Ἰμερόεις τε Λεάνδρ' ἦν, καὶ παρθέν' Ἡρώ.
 Ἡ μὲν Σητὸν ἔβαιν, ὃ δ' ἰππολίεθρον Ἀΐδου.
 Ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω.
 Ἰκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴποτε κείῳ περήσεις,
 Δίξέο μοι τινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σητιᾶς Ἡρῶ
 25 ἴστατο λύχνοι ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνθι Λεάνδρῳ.
 Δίξέο δ' ἀρχαίης ἀληχεῖα πορθμὸν Ἀΐδου,
 Εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρ', Ἀΐδουθι δώματα ναίων,
 Ἡρῶς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδθη καὶ αὐτῇ;
 30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχῦσα,
 Κύπριδ' ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδαχτ' εὔσα,
 Πύργον ἄπο προγόνων ὧδ' ἐγείτοι ναῖε θαλάσῃ,
 Ἄλλη

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἰμερόεις.] Ἐπέροει, καλὸς, Σηθυμητής. Ἐβαιν.]
 Ὄκει. Ἀμφω.] Δύο. Εἴκελοι.] Ὅμοιοι. Δίξέο.] Ἐρ-
 τα, ζήτη. Ἡγεμόνθι.] Ἡγεῖτο, ἔφασκεν. Ἀληχεῖα.]
 Τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ ἡχῶντα. Χαρίεσσα.] Εὐαδής.

22. Πολίων. retinui cum V.
 A. & C. S. St. L. Whit. Lond.
 & K. reliqui scribunt πλοίων.

23. Ἰκελοι. ὀκελοι. Whit. &
 Lond. cum quibus potius fa-
 cerem, nam prima syllaba in
 τῇ ἰκελοι melius corripitur.

24. Σητιᾶς. Σητιᾶς. Barth.
 Par. & Rondell.

27. Εἰσὶν πν. Εἰσὶν ἰν. P. &
 Vo. quae lectio non male
 forte posset admitti, sic enim

etiam in Epigrammate An-
 tipatri, quod legitur in An-
 thologia lib. 3. c. 7.

Κοπὲς δ' ἀμφοτέρων ὅδ' ἔχον
 πύργον, αἰεὶ καὶ ἰν
 Κεῖνα τῇ φθοιρῇ μαμφο-
 ρήναι ἀνίμω.

29. Ἐς πόθον. αἰς πόθον. V.
 & sic quoque hunc locum in
 Comment. citat J. Vatellus.
 ibid. αἰεὶδαι. ἀνίδαι. V. Ve-
 net. & Cod. Bart.

Suavisque Leander erat, & virgo Hero. 20

Haec quidem Sestum habitabat, ille vero op-
pidum Abydi,

Ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo.

Similes inter se. Tu vero, si quando illac trans-
ieris,

Quaere mihi quamdam turrim, ubi quondam
Sestias Hero

Stabat lychnum tenens, & dux erat Leandro: 25

Quaere & antiquae marisonum fretum Abydi,

Adhuc flens mortem & amorem Leandri.

Verum unde Leander, Abydi domos habitans,

Hærus in amorem venit, amore vero devinxit
& ipsam?

HERO gratiosa, generosum sanguinem fortita, 30

Veneris erat sacerdos: nuptiarum vero experts
existens,

Turrim a parentibus (*semota*) ad vicinum ha-
bitabat mare,

Alte-

30. Η' ἐν τῇ χαρίτει. re-
de hoc verbum per τὸ ἰν-
δὲ explicant Scholia, sic
Theoc. Idyll. 4. vs. 38.

ἡ χαρίτει Ἀμαρυγί, μέγας
εἶδεν εἰς τὴν θάλασσαν

Ἀποδιδόσκει.

alio sensu habes apud Home-
rum αἰὲς χαρίτεισιν Odyss. Ω.
vs. 197. *ibid.* Διοτρεφίς αἶμα λα-
χῆται. Sanguis enim pro Gene-
re sumitur, de qua re vide Ti-
tium & Barthium ad Gratii
Cyneg. vs. 166. hoc autem

apud utriusque linguae scri-
ptores obvium est. Mosc.
in Europ. vs. 41. Callimach.
H. in Del. vs. 282. Nohn.
Dionys. L. 1. p. 32. l. 6.
& L. 47. p. 1242. l. 32.
apud Virgil. quoque lib. 1.
Aeneid. vs. 239. & plurimis
in locis. Cod. Ven. habet
διοτρεφίς.

31. Γάμον. γάμον. H.

32. Παρ. εἶδ. V. Ven. Reg.
& Cod. Bart. Retinendum
εἶδ, sic quoque occurrit in-
fra,

- Ἀλλή Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη ᾗ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέποτε' ἀγρομένησι μεθωμίλῃσι γυναιξίν,
 35 Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικ' ἤβης,
 Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
 Ἀλλ' αἰεὶ Κυθήρειαν ἱλασκομένη Ἀφροδίτην
 Πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορεῖσκε θυ-
 λαῖς,
 40 Μητεὶ σὺν ἑρανίῃ φλογερὴν τρομέουσα Φαρέττην.
 Ἀλλ' ὕδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας οἷσ' ἑς.
 Δὴ γὰρ Κυπριδὴν παιδῆμι' ἦλθεν ἑορτὴ,
 Τὴν ἀνὰ Σητὸν ἄγουσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθερείῃ,

Παρ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπρις.] Ἡ Ἀφροδίτη Αἰδοῦ.] Ἐντροπῇ. Οὐδὲ χορὸν.]
 Τόπον σημαίνει. Ἡλικ' ἤβης.] Τῆς ὀμηλικῆς (leg. ὀμη-
 λικ') νεότητ'. Ἀλδωμένη.] Ἐκκαίνουσα. (leg. Ἐκ-
 κλίνουσα) Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ κ. τ. λ.] Καὶ γὰρ ὑπὲρ τῆς ὁ-
 μορφῆς ζηλέτυπὶ εἰσι γυναῖκες. Ἀλλ' αἰεὶ κ. τ. λ.] Ἀλ-
 λά καὶ ἡ Ἀφροδίτη, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ αὐτὸν ἡ Ἔρως
 θυσίαις παρήνη (forte ἐπεράυνεν) ἡ Ἡρα. Ἀλέεινε.] Διέ-
 φυγε. Πυριπνεύοντας οἷσ' ἑς.] Βέλη πυριπνέοντα. Τὴν ἀ-
 νὰ Σητὸν κ. τ. λ.] Ἦνπνα ἑορτῇ ἄγουσιν τῷ Ἀδωνίδι,
 καὶ τῇ Κυθερείῃ, ἦγαν Ἀφροδίτη.

fra, vñ. 234. παρ' ἡρώσι θα-
 λάσσης. & 336. παρ' ἡρώσι θα-
 λᾶς. Post hunc versum
 in Codice Regio minus recte
 inseritur versus 188.

αὐτὴν ἡρωσὶν οὐκ ἀμφιπέ-
 λει καὶ μέν.

33. Δὴ γὰρ. Codex B. habet γὰρ.
 Totus hic versus abest a
 V. Ven. & Cod. Bart. ve-
 rum pro eo reperitur illud,
 ὡς ἐν ταπεινότητι κ. τ. λ. de
 quo modo locuti sumus.
 quamvis pro ὡς in V. lega-
 tur,

Altera Venus regina; castitate & pudore
 Numquam congregatarum commercio est usa
 mulierum,
 Neque tripudium gratiosum adivit juvenilis ac- 35
 tatis,
 Livorem evitans invidum mulierum;
 Nam ob pulcritudinem invidae sunt femi-
 nae:
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Saepe etiam Cupidinem conciliabat libamen-
 tis,
 Matre cum coelesti flammeam tremens phare- 40
 tram.
 Sed neque sic evitavit ignitas (*ejus*) sagittas.
 Jamque Venereum popolare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,

Ca-

tur H¹ & in Venet. H¹. re-
 ctissime autem editores hunc
 versum infra suo loco reje-
 cerunt.

34. Οὐδέ ποτ' οὐδέ ποτ' V.
 & Ven. *ibid* ἀγρομήνησι μεθω-
 μίλησι. ἀγρομήνησιν ἐνωμίλησι. sic
 in omnibus praeter S. St. L.
 Whit. Lond. & K. retinui με-
 θωμίλησι sic etiam apud Ho-
 merum Iliad. A. v. 269.

Καὶ μὲρ τοῖσιν ἐγὼ μεθωμίλησιν.
 V. B. Reg. habent συνωμίλησι.
 in Ven. errore librarii legi-
 tur συνωμίλησιν.

ibid. γυναιξίν. γυναιξί. S.

37. Huc pertinet illud Non-
 ni L. 44. p. 1156. l. 6.

Εἰς γὰρ μοῖ, εἰς Παφίην ζηλήμο-
 νίς εἰσι γυναικίς.

quem locum etiam laudat
 Rittershusius ad Oppian. Cy-
 neg. 2. v. 209.

38. Ἰλασκομένη. Ἰλασομένη.
 B.

40. Μητρί σὺν ἑσπέρῃ. de Ve-
 nere Coelesti & Vulgari vide
 quae notat Doctiss. Cuperus
 observ. L. 2. c. 1. *ibid*. φλο-
 γεῖν. φλογιστὴν. Cod. Bart.

42. Κυπριδίη. Κύπριδος ἱ.
 Ven.

Πανσυδίη δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἡμᾶρ ἰκέσθαι
 45 Ὅσοι ναμετάεσκον ἀλισταφίων σφυρὰ νήσαν.
 Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίας ἀπὸ Κύπρου.
 Οὐδὲ γυνὴ τις ἔμιμνεν ἐνὶ πόλιν Ασιν Κυθήρων.
 Οὐ Λιβάνου θυβέντῳ ἐνὶ πτερυγέσσι χορεύων,
 Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμῳ ἑορτῆς,
 50 Οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονῳ ἄτος Αἰύδου,
 Οὐδέ τις ἠϊθέων φιλοπάρθενῳ· ἢ γὰρ ἐκεῖνοι
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
 Οὐ τῶσόν Αἰθανάτων ἀγέμεν σπύδουσι θυηλάς,
 Ὅσ-

ΣΧΟΛΙΑ.

Πανσυδίη.] Πανσερχπᾶ σὺν πολλῶ ὄχλῳ τῶν ἐν ἀ-
 λιτριφορμίων (lege αἰλι σεφορμίων) νήσαν. Σφυρα.] Τὰ
 ἔχρα. Κυθήρων.] Τοπικῶς ἐπωνυμορμίων. (lege ἐπωνο-
 μασμίων) Θυβέντῳ.] Θαυμασῶ, τεθυμιαμῶν. Εἰνὶ πτε-
 ρύγεσσι.] Εἰν ταῖς ὀκταῖς. Περικτιόνων.] Περλοικόντων γε-
 πίων. Ναέτης.] Οἰκέτης. Αἰύδος.] Πολίτης. Ὀμαρτήσαν-
 τες.] Αἰκολαθήσαντες. Ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς.] Ὅπως
 ἀγγελία ἦν ἑορτῆς. Θυηλάς.] Τὰς θυσίας.

44. Πανσυδίη. Πανσυδίη. in Casauboni emendatione
 Ven. W. H. P. Par. Vo. nem amplexus est Kromaje-
 Rondell. in A. & C. Al. 1. rus & hanc quoque pro-
 & 2. J. 1. & 2. So. legitur bat J. Rondellus. Sic αἰλι-
 Πανσυδίη. *ibid* Εἰς ἱερὸν. Εἰς ἱε- φείδαν ἀγέρης apud Nonn.
 ρὸν. V. lib. 13 p. 378. l. 13.

45. Ναμισίον. Ναμισίον. 47. Εἰνὶ πτερυγέσσι. mallet
 S St. L. Whit. & Lond. *ibid*. cum S. Αἰὲ πτερυγέσσι. propter
 αἰλιτριφίων. αἰλιτριφίων. V. B. & illud sequens. ἐνὶ πτερυγέσσι. St.
 Cod. Bart. reliqui Mss. & edi- & L. in marg. hanc lectio-
 ti habent, αἰλιτριφίων. rectissi- nem nobis quoque exhibent.
ibid.

Catervatimque festinabant ad sacrum diem ire
Quotquot habitabant mari circumdatarum ex- 45
trema insularum:

Hi quidem ab Haemonia, hi vero marina e
Cypro.

Neque mulier ulla remansit in oppidis Cythe-
rorum,

Non Libani odoriferi in summitatibus saltans.

Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,

Non Phrygiae incola, non vicinae civis Abydi, 50

Neque ullus juvenum amator virginum: certe
enim illi

Semper secuti, ubi fama est festi,

Non tantum immortalium (deorum) adferre
festinant sacrificia,

Quan-

ibid. Κυθήρων. Κυθήρων. Ven.
& Cod. Barth. χερίων. Barth.
& Par.

48. Λιβάν. Λιβάν. C. & So.

ibid. περιστάσι χερίων. περισ-
τασίων. Cod. Reg. quod line

dubio e glossemate ortum. il-
lud autem χερίων per *versari*
optime verti potest, non ta-
men opus est, ut hic ita acci-
piatur: nam tales locutiones
saepè apud Poëtas occurrunt,
& praecipue cum Libanus a
Sacerdotibus Veneris habi-
tabatur, quae saltationibus
Sacra peragere solebant, uti
hic Viri docti monuerunt.

49. Περιχίων. περιχίων.
Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. περι-

χίων retinui. sic etiam scribi-
tur apud Homer. Odyss. β. vf.
65.

Αἶψα τ' αἰδιδότες περικίονας
ἄνδρας,

ibid. ἐλάπτει τῆμος ἰορῆς. Co-
dex Regius vitiosissime habet
ἐλάπτει ἰορῆς θοῆς. integer hic
versus deest in So. & H.

50. Φρυγίης καίτης. Φρυγίης
καίται. A. & C. Rondellus
quoque habet καίται, & pro
sequenti γέντιος, γέντιος sicut
etiam B.

53. Ἀθανάτω ἀγίμῳ. Ἀθανά-
τωσι ἄγῳ. Vatic. Venet. &
Reg. Barthius ex suo Codice
hanc lectionem quoque exhi-
bet, quam tamen non probat.

B 2

in

Ὅσον ἀγειρομένων ἀφ' ἀλλεα παρθενικάων.
 55 Ἡ ἧ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένῳ Ἡρώ,
 Μαρμαρυγὴν χαρίεντ' ἀπατράπλισα προσώπῃ,
 Οἷά τε λευκοπάρῃ ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
 Ἀκρὰ ἧ χιονέων Φοινίσετο κύκλα παρειῶν,
 Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἢ τάχα Φαίης
 60 Ἡρῆς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα Φαῖναι.
 Χροὴν γ' μελέων ἐρυθαίνεται· νιοσομένης δὲ
 Καὶ ῥόδα λευκοχίτων' ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κέρης,
 Πολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. Οἱ ἧ παλαιοὶ
 Τρεῖς χάριτας ψύσαντο πεφυκέναι· εἰς δέ τις Ἡρῆς
 Ὀφθαλ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀγειρομένων.] Ἀθροίζομένων. Μαρμαρυγὴν χαρίεντ' ὅ-
 κ. τ. λ.] Λαμπηδὸν κεχαρητομένη (lege Λαμπηδόνα κε-
 χαριτωμένην) ἀπατράπλισα τῷ προσώπῳ. Χιονέων.] Χιο-
 νόδης, λαμπρῆ, (lege χιονιδῶν λαμπρῶν.) Φοινίσετο.]
 Ἐλαμπρύνετο. Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων.] Ὡς περ ἐκ τῶν
 τῶν ῥόδων. Ἐρυθαίνεται.] Ἐρυθρὰ φαίνεται. Νιοσομένης.]
 Πορβομένης. Ὑπὸ σφυρὰ.] Τὰ ἀπολείποντα μέρη πρὸς
 πὴν σφάγαλον. (lege ἀσφάγαλον.) Τρεῖς Χάριτες.] Κάλ-
 λῃ, Φρόνησιν & Ἔργον.

in hac re Viro doctissimo non
 adsentior, nec dubito, quin
 vera Musaei manus in his
 Codicibus lateat.

54. Ἀγειρομένων. ἀγειρόμενοι.
 V. Ven. B. & Cod. Barth.

56. Μαρμαρυγὴν. Μαρμαρυ-
 γὰς. V. Ven. B. Reg. & Cod.

Barth. *ibid.* χαρίεντ'. sic S.
 St. L. Whit. Lond. & Kro-
 maj. In omnibus aliis ha-
 betur χαρίεσσας & hoc quo-
 que St. & L. in marg. scri-
 bunt. Ven. & Cod. Barth.
 exhibent χαρίεσσας. omni-
 no tamen retinendum Μαρ-
 μα-

Quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum Deae per aedem incessit virgo He- 55
ro,

Splendorem gratiosa emittens facie,

Qualis alba genas exoriens luna.

Summi vero nivearum rubebant circuli genarum,

Ut rosa ex thecis bicolor: certe diceres,

Herus in membris rosarum pratum adpare- 60
re.

Colore enim membrorum rubebat: euntis vero

Etiam rosae candidam indutae tunicam sub talis splendebant puellae,

Multae vero ex membris Gratiae fluebant; antiqui autem

Tres Gratias mentiti sunt esse: alteruter vero Herus

Ocu.

μαρυγῶ χαρίντ. Sic apud Nonnum. Dionys. L. 1. p. 40. l. 8.

Καί ποτε μὲρ χαρίντ. ἰς ἄρ-
συφα κύκλα πρὸς ὅπν,

57. Οἷά τι λευκοπέρες ἰπαν-
τίλλουσιν σελήνῃ. simile quid habes apud Theoc. Idyll. 2. vs.

79. eleganter etiam dixit Nonnus Dionys. l. 4. p. 118. l. 31.

Εἰ ποτε δινδῶν φρενιτερπεία
κύκλοι ἰπνοπῆς,
Ὀφθαλμοὺς ἐλέλιξεν, ἔλεγε

λάγιζε σελήνῃ
Φίγγει μαρμαίροντ.
pro Ἐπαντίλλουσιν. Rondellus
habet ἰπνοπῆς.

58. Χιονίαν. χιονίης. Ven. &
B. *ibid.* παρην. Cod. Ven.
habet παρην.

61. χροῖω. χροῖῃ. Ven. S.
St. & L. in marg. *ibid.* ἐρυ-
θαίντο. ἐρυθραίντο. A. B. Cod.
Barth. H. & Rondell.

64. Τρεῖς χάριτες. κ. τ. λ. huc
facit elegans Epigramma,
quod existat in Anthologia
B 3 L.

65 Ὀφθαλμοὺς γελῶν ἑκατὸν χαρίτεσσι τεθήλει.

Ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον ἔυρατο Κύπρις.

Ὡς ἡ μὲν, πρὶ πολλὸν ἀειγέυσασα γυναικῶν,

Κύπριδ' ἀρήτεια, νήν διεφαίνετο Κύπρις.

Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν

70 ἦεν, ὃς οὐ μενέαιεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.

Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη χτ' ἠδὲν ἀλᾶτο,

Ἐσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ φρένας ἀνδρῶν.

Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε, καὶ φάτο μύθον·

Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόν' ἔδρακον
ἄστυ,

75 Ἡχὶ μόθον καὶ ἄεθλον ἀπύομεν ἀγλαϊάων·

Τρίην

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπριδ' ἀρήτεια.] Ἀφροδίτης ἱέρεια καὶ Νεωκέρεια. Νήν διεφαίνετο Κύπρις.] Ἀπὸ τῆς Κύπρις ἐφαίνετο, ὡς ἡ Ἀφροδίτη. Δύσατο.] Ἐχώρησεν καὶ εἰσέδω. ἡϊθέων.] Νεωτέρων. Ὀμοδέμνιον.] Ὀμόκοιτον. Ἡ δ' ἄρα κ. τ. λ.] Αὐτὴ ἣ δὴ ὥς ἐπορεύετο εἰς τὴν καλὰ θεμέλια ἔχοντα ναόν. Ἀλᾶτο.] Ἐπλανᾶτο. Ἐσπόμενον νόον. κ. τ. λ.] Ἀκόλѳον τὸν νῦν εἶχε· ὡς τὰς φρένας τῶν ἡϊθέων. Ἐδρακον.] Ἐβλεψα. Ἡχὶ μόθον.] Εἶπε μόχθον. Ἀέθλον.] Ἀγῶνα. Ἀγλαϊάων.] Τῶν ἀγλαῶν καὶ ἀμόρφων.

Ἰ. I. Cap. 41. Epig. ult.

Αἱ χαρίτες, τρεῖς αἰεὶ· σὺ δὲ

μία πᾶσι τρεῖσι ταύταις

Γιγνηθῆς, ἵν' ἔχῃς αἱ χαρίτες
χαρίτω.

Nonn. L. 43. p. 1106. l. 6.

ὁπλοτίτη γὰρ

Τρεῖς αἰεὶ χαρίτες Βιγνὴ βλά-
ττει τιπάρτη·

65. Γελῶν. γελᾶν. Ἡ.

66. Ἐυρατο. Hoc omnino re-
tinendum cum Ven. B. S. So.
St. L. Whit. Lond. & K.
Reliqui male exhibent ἔυρατο.

67.

Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. 65

Profecto sacerdotem dignam nacta erat Venus.

Sic ea quidem, plurimum antecellens feminas,

Veneris sacerdos nova adparebat Venus.

Subiit autem juvenum teneras mentes; neque ullus vir.

Erat, qui non cuperet habere conjugem Hero. 70

Illa autem bene fundatam quacumque per academ vagabatur,

Sequentem mentem habebat, & oculos, & corda virorum.

Atque aliquis inter juvenes admiratus est, (eam) & dixit verbum:

Et Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem,

Ubi laborem & certamen audimus pulcritudinum: 75

Talem

67. Ως ἢ μὲν. Ως ἢ ἢ μὲν. Al. *ille librarius ἡσδ τ' ἔχειν ἰτίρλω μύνλω.*

1. pro μὲν Cod. C. habet μὲν.

68. Ἀρίστην. Ἀρίστην. S.

69. Δύσπετο. Δύσπετο. A. & C.

70. Ἡν, ὅς ἢ μὲν ἔχειν. pro ὅς Ven. habet ὅς hanc autem voculam omittit J.

2. In Codice Regio legitur Ἡσπετο ἰλὼν ἰτίρλω μύνλω

3. Cod. Bart. habet. Ἡσπ τε

χ' ὅς τίρλω μύνλω. Subjungit vero Barthius *legis idem*

71. Καλλιθίμιθλον. Καλλι-

θίμιθλον. A. & C. Al. 1. &

2. J. 1. & 2. So. W. H. Par.

& Bart. *ibid.* placuit scribae

Codicis Veneti pro ἡδὲ ἀλλὰ το

scribere τοῦν γίλατο.

72. Iterum in Cod. Ven.

pro ἡδὲ ἔχει male habetur ἡδὲ

ἔχει.

74. Ἐδραμον. Ἐδραμον. B. &

Rond.

Τοίην δ' ἔπω ὅπωπα νέην, κεδνήν θ', ἀπαλήντε.
Καὶ τάχα Κύπεις ἔχει χαρίτων μίαν ὀπλοτε-
ράων.

Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' ἔχ' ἔυρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνην λεχέων ἐπιθήμεν. Θ Ἡρῶς.

80 Οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὀλυμπον ἐφίμειρω θεὸς εἶναι,
Ἡμετέρην ᾧ δάκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡρῶ.

Εἰ δέ μοι ἔκ' ἐπέοικε τέην ἱέρειαν ἀφάσσειν,
Τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.

Τοῖα μὲν ἡϊθέων τίς ἐφώγγεν· ἄλλοθεν ἄλλ. Θ

85 Ἐλκ. Θ ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κέρης.

Αἰνοπαθεὶς Λεῖανδρε, σὺ δ', ὥς ἴδεις εὐκλέα κέρη-
ν.

Οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν Φρένα κέντροις,
Ἀλλὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οἱ πλοπεράων.] Νεωτέρων. Παπταίνων ἐμόγησα.] Πι-
εβλέπων ἐκακοπάθησα. Παράκοιτιν.] Γυναικα. Εἰ δέ
μοι ἔκ κ. τ. λ.] Εἰ δὲ τίς σὺ ἱέρειαν οὐ πρέπων (leg.
πρέπον) ἐσί μοι ἀπλοῖσθαι. Τοίλω μοι, Κυθήρεια.] Οἰμοίαν
ταύτης, ᾧ Κυθήρεια. Ἡϊθέων.] Ἀγαύων, νέων. Ἐλκ. Θ
ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο.] Ἀλγ. Θ ὑφαιρῶν ἐπέμηνεν.
(leg. ἐπεμάνη.) Αἰνοπαθεὶς.] Δεινὰ παθών.

76. Οὐπω. ἔπω. Ven. gitur: Τοίλω δ' ἔπωτ' ὅπωπα
ibid. Κεδνὴ θ', ἀπαλήντε. ἰδα- νηλυδα τίω δ' ἀπαλλώτε.
νὴ θ' ἀπαλλώτε. B. νηλυδα 77. Καί. Ἡ. B.
πὶν δ' ἀπαλλώτε S. quod etiam 78. Κόρον δ' ἔχ' ἔροι ὀπω-
apud St. & L. in margine πῆς. eadem fere dixit Non-
reperies. hic versus autem nus L. 5. p. 158. l. 6. ubi
in Codice Barthiano sic le- elegantem dicit δέμας διμήτρος
κέρης.

Talem autem nondum vidi puellam, tam praestanti corpore, tamque teneram;
 Forte Venus habet Gratiarum unam juvenum.
 Intuendo defessus sum, satietatem autem non inveni adspiciendi.
 Illico moriar, cubile ubi conscenderim Herus:
 Non ego in coela cupio Deus esse, 80
 Nostram uxorem habens domi Hero.
 Si autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare,
 Talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebeas!
 Talia quidem juvenum quis locutus est: aliunde (*vero*) alius
 Vulnus celans insanivit pulcritudine puellae. 85
 Gravia passe Leander, tu autem, ut vidisti inclytam puellam,
 Nolebas occultis consumere mentem stimulis,
 Sed

πύργῳ. nempe ἰφθαλμοῖσι. & L. 42. pag. 1080. l. 16.

Οὐ γὰρ οἱ εἰσορεύοντι κέρδι πάλιν· ἰσχυρόν γὰρ

Παρθένον ὅπου ὄπισθεν, πῶτον πλείον ἔδειλε λάβειν.

In Cod. Ven. habetur κέρδι δ' ὅτι οἶδα ὅπου πῶτον.

80. Εὐφροσύνη. ἰφθαλμοῖσι. Ven.

81. Praetulerim

Ἡμετέροις ὡς ἔδειλε ἰχθυὶ ἐν δόμοισιν Ἡρώ.

Spe quidem sua potest dicere: vim tamen maiorem Sententia habitura videtur, si

δόμοισιν epitheton hoc adji- ciatur. DORVILLIUS.

83. Οὐ πῶτον οἱ πῶτον. Ven. & B.

84. Εὐφροσύνη. ἰφθαλμοῖσι. A. & C. in Codice Veneto male habetur ἰφθαλμοῖσι. tum debuisset saltem sic legi πῶτον ἢ ἰφθαλμοῖσι. *ibid.* ἄλλοθεν ἄλλοθεν in eod. Cod. legitur ἄλλοθεν δ' ἄλλοθεν.

85. Εὐφροσύνη. ἰφθαλμοῖσι. Ven.

86. Λίανδρος. Λίανδρος. B. & Rondell.

Ἀλλὰ, πρὺπνύτοισι δαμείς ἀδόκητον οἷτοῖς,
Οὐκ ἔτιλες ζῶεν περικαλλέῃ ἄμμορῃ Ἡ-
ροῦς.

90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρρὸς ἐρώτων,
Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτῃ πυρρὸς ὀρμῇ.

Κάλλῃ γ' εἰσὺτον ἀμαμήτω γυναικὸς.

Ο'ξύτερον μερόπεισι πέλει πλερόεντ' οἷσιν.

Ὁφθαλμός δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων

95 Ἐλκ' ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδύει.

Εἴλε δέ μιν τότε θάμβῃ, ἀναιδέϊ, τρόμῳ,
αἰδῶς.

Ἔτριμε μὲν κραδίη, αἰδῶς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι.

Θάμβῃ δ' εἶδ' αἶσαν· ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰ-
δῶ.

Θαρσαλίῳ δ' ὑπ' ἔρωτ' ἀναιδέϊ ἀγαπάζων,

100 Ἡρέμα πρὸς ἑβαν, καὶ ἀντίον ἵστατο κέρης.

Λοξὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οἷτοῖς.] Βέλεσιν. Ἄμμορῃ.] Ἀμέτοχῃ. Περιπύ-
πν.] Περιπόητον (forte περικαλλήν.) Ἀπ' ὀφθαλμοῖο
βολάων Ἐλκ' ὀλισθαίνει.] Ἐκ τῆς βολῆς τῶν ὀμμάτων
ὀλισθόν (leg. ὀλισθόν) ἐμπιπῆται κάλλῃ. Εἴλε δέ μιν τό-
τε κ. τ. λ.] Τότε δὴ αὐτὸν ἔλαβεν θάμβῃ ἀναιδέως.
Θάμβῃ δ' εἶδ' αἶσαν κ. τ. λ.] Ἐθαύμαζε ὅτι τὴν αἶ-
σαν θεωρεῖται. ὅτι ὁ ἔρως ἀπεδίωξε τὴν ἐντροπήν.

88. Περιπύπν. περιπύ-
πν. V. & Ven. recepta lectio
magis placet, sic περιπύπν.
7ος οἷτοῖς habuimus infra v. 7,
41.

89. Ἄμμορῃ. Ven. male
habet ἄμμορῃ. & H. ἄμμορῃ.

90. Πυρρὸς. πυρρὸς. B. &
Rondell.

91. Κραδίη. κραδίη. Ven.
ibid.

Sed ardentibus domitus inopinato sagittis
 Nolebas vivere perpulcræ expers Herus.
 Cum oculorum vero radiis crescebat fax amo- 90
 rum,

Et cor (*ei*) fervebat invicti ignis inpetu.
 Pulcritudo enim celebris emendatae formae mu-
 lieris

Acutior hominibus est veloci sagitta;
 Oculus vero via est; ab oculi ictibus
 Vulnus delabitur, & in corda viri descendit. 95
 Cepit autem ipsum tunc stupor, inpudentia, tre-
 mor, pudor:

Tremuit quidem (*ipsi*) cor, pudor vero ipsum
 tenebat captum esse.

Obstupuit vero pulcritudine optima, amor ve-
 ro ademit (*ipsi*) pudorem.

Audacter autem ob amorem inpudentiam ad-
 fectans

Tacite pedibus incedebat, & e regione consiste- 100
 bat virginis. Obli-

ibid. ἀνικήτου, ἀνικήτου. Ald. 2.
 & J. 1.

93. Πίλοι πίλοι. Ald. 2. &
 J. 1. & 2.

94. Ο'φθαλμός δ'. melius
 cum Par. & H. legi posse pu-
 to Ο'φθαλμός δ'.

95. Ἐλκος. Κάλλος. Ven. &
 B. Omnino retinendum τὸ
 ἔλκος, quod ex praecedentibus
 ἀπ' ὀφθαλμοῦ βολάνι satis pa-
 tet. simile dixit Ovidius He-
 roid. Epist. 16. vs. 276.

— descendit vulnus ad
 ossa meum.

Codex Regius habet κάλλος,
 ubi Rondellus ait *quasi καλὸν*
ἔλκος esset legendum.

97. Καρδία. καρδία. Ald. 1.
 & 2. H. St. & L. in marg. P.
 Par. Vo. Whit. Rondell. &
 Lond.

98. δ' ἀπὸ σφισιν. vocu-
 lam δ' omittunt B. & Ron-
 dell. So. scribit ἀπὸ σφισιν.

100. Ἐΐσασσι, ἔσασσι. B.

C 2

101.

Λοξὰ δ' ὀπιπτόων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς ἡ
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παρὰ πλάζων Φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς ξυνέηκε πόθον δολέοντα Λεάνδρῳ,
 Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ ἢ καὶ αὐτὴ
 105 Πολλάκις ἱμερόεσσαν ἐὼν ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν,
 Νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὅ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἰάνη
 θῆ,
 Ὅττι πόθον ξυνέηκε, καὶ οὐκ ἀπεσείσατο, κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεῖανδρῷ ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 Φέγγῃ ἀνατείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἠώς.
 Ἐκ περσέτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιῳ ἔσπερ' ἀ-
 γῆρ.

Αὐ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Λοξὰ δ' ὀπιπτόων.] Στραβὸν ἢ παρὰ πλάζων.
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι κ. τ. λ.] Τοῖς νέυμασι παρὰ
 πλανῶν καὶ παρὰ κλέπων τὸν νῦν τ' κέρης. Χαῖρεν ἐπ' ἀ-
 γλαΐῃσιν κ. τ. λ.] Ἐχαιρεν ἐν ταῖς λαμπρότησιν ὅπ-
 τῳ κάλλει. Ἐν ἡσυχίῃ.] Ἠσυχως. ἱμερόεσσαν ἐὼν κ. τ.
 λ.] Τὴν αὐτῆς ὀπιθυμητὸν ἀπέκρυψε θεωρίαν. ἰάνθη,
 Ὅττι πόθον ξυνέηκε κ. τ. λ.] Ἐνφρανθῆ, ὅτι τ' πόθον
 συνέσκηκε ἀπεσείσατο. Ἐδίξετο λάθριον ὥρην.] Ἐζήτει
 κρυπτὴν ὥραν. Φέγγῃ ἀνατείλασα κ. τ. λ.] Τὸ ἢ Φέγγ-
 γῃ συνέλασσε (leg. συνελήσασσε) κατήρχετο εἰς τ' δύσιν
 ἡμέρα.

101. Λοξὰ. Δοξὰ. Ald. 1. & Ald. 1. & 2. J. I. & 2. So.
 2. J. 1. & 2. Rondell. error ex W. & Rond. ἰλιξεν. V. πα-
 similitudine litterarum ortus. δοξεν. Ven.
 ibid. ἐλέλιξεν. ἐλέλιξεν. A. C. 103. ξυνέηκε. συνέηκε. B.
 ἰάνθη.

Oblique vero intuens dolosos torquebat oculos,

Nutibus mutis in errorem inducens mentem puellae.

Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,

Gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite vero & ipsa

Saepe gratam suam occuluit faciem, 105

Nutibus occultis signa amoris praenuntia dans Leandro,

Et rursus ex adverso ipsi innuit. ille vero intus animo gaudebat,

Quod amorem senserit, & non renuerit puella.

Dum igitur Leander quaerebat occultam horam,

Lucem contrahens descendit ad occasum sol, 110

E regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella.

Sed

ἰδέσθαι. Ven.

105. Α' πίκρυψεν. ἰπίκρυψεν. V. S. & Rond. ἰπίκρυψεν. St. & L. in marg.

106. Ὑπαγγίλισσα. Ε'παγγίλισσα. V. ὑπαγγίλισσα. Ven. B. Barth. Par. & Rondell. ἰπαγγίλισσα. S. ἰπαγγίλισσα. St. & L. in marg.

107. Εἶδοθι. Εἶδοθι. V. Codex Venetus pro ἰδοθι. Συμψ. mendose habet ἰδοθι.

Συμψ.

108. Ο'τ'η. Ο'τ'η. H. *ibid.* ξυίηκε. συίηκε. Lond.

109. Ὡ'ελω. Ὡ'ελω. So.

110. Η'ώε. Η'ώε. S.

111. Α'ρίφαρι. ἀρίφαρι. B. ἀρίφαρι. Ven. in secunda editione legitur ἀρίφαρι, dubitarem, an glossa non esset, verum in hac editione nulla reperitur, adeoque hanc lectionem non improbarem.

- Αὐτὰρ ὃ Θαρσαλέως μετεκίαθει ἐγγύθι κούρης,
 Ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν ὁμίχλῃ.
 Ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης,
 115 Βυσσόθεν ἐξονάχιζεν ἀθέσφατον· ἥ ᾗ σιωπῇ,
 Οἶά τε χῶομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίσφρονα νύματα κούρης,
 Θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶ-
 να,
 Ἐχάτα τιμῆντ' ἄγων ἐπὶ κδίθεα νῆϋ.
 120 Οἰαλέως ᾗ πόδεσσιν ἐφέςπιτο παρθέν' Ἡρῶ,
 Οἶά περ ἔκ' ἐθέλουσα, τοίην δ' ἀνενείκατο Φωνὴν,
 Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ·
 Ζεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρ-
 θένον ἔλχεις;
 Ἀλλῃ δεῦρο κέλθθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶ-
 να.

125 Μῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετήρων.

Κύ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν.] Μελανοχιτῶνα, ἐπιπη-
 δοῖαν (leg. ἐπιπηδῶσαν.) Πολυδαίδαλον.] Πολυκέντητον.
 Ἐχάτα τιμῆντ' κ. τ. λ.] Εἰς τὰ ἔχματα καὶ κεκρυμ-
 μένα τῇ τιμῇ ταῦτ' ἄγων αὐτῇ ἀναγκαστικῶς καὶ μὴ
 θέλων ἐπακολουθεῖν. Θηλυτέροις ἐπέεσσιν κ. τ. λ.] Γυ-
 ναικαίοις καὶ ἀπαλοῖς λόγοις ἀπειλῶσα τῷ Λεάνδρῳ. Τί μαρ-
 γαίνεις;] Τί μαρραίνεις. Ἐλχεις;] Τητέσι κρατῆς. Πο-
 λυκτεάνων.] Πολυχρημάτων.

113. Ἐπιθρώσκουσαν. ἐπιθρώσ-
 ουσαν. Bart. Par. & Rondell. 114. Min. 3. V. Ven. B.
 Cod. Reg. & S.

115;

Sed ipse audacter adibat prope pnellam,
 Ut vidit atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puellae,
 Ex imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 Tamquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatae sensit remissos nutus puellae,
 Audacter manu artificiosam traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero, 120
 Tamquam nolens, talemque emisit vocem,
 Feminis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem trahis
 Alia ito via, meamque dimitte vestem!
 Iram meorum evita (*time*) locupletum parentum! 125

Vene-

115. Ε'τοιμάζειν. ἐτοιμάχισιν.
 Ven. ἐτοιμάχισιν. B. Rondellus habet ὁ ἐτοιμάχισιν.

116. χαορβή. χαορβήν. J. 1. & 2. St. & L. *ibid.* ἰξίερπυρ. ἰξίερπυρ. H.

117. Χαλίφρονα ἰδίμαζα. cum Gulielmo de Mara potius verti per *remissos nutus*, sensus hujus versus erit, *ut sensus nutus signa remissae mentis puellae.*

118. Θαρσαλίως. Θαρσαλίη. Ven.

120. Ο'κταλίως. ὀκταλίως. sic omnes praeter V. S. So. St. L. P. & Vo. in margine tamen St. & L. quoque repraesentant ὀκταλίως. Codex Venetus errore tantum calami habet ὀκταλίως.

121. Ἀντίκατο. ἀντίκατο. V. Ven. & S.

- Κύπειδ' ὅ σ' οἶκε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν.
 Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τεῖα μὲν ἠπέειπεν, εἰκότα παρθενικῆσιν.
 Θηλείης ᾗ Λέανδρ' ἐπεὶ κλύεν οἷτρον ἀπειλῆς,
 130 Ἐγὼ κειθόμενων σημήϊα παρθευικάων.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 Κυπριδίων δάραν αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον εὐχρουν αὐχένα κύσας
 Τοῖον μῦθον ἔειπε, πόθ' βεβλημέν' οἷτρώ.
 135 Κύπρι Φίλη μὲν Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 Οὐ γὰρ ἐπιχθονήστιν ἴσην καλέω σε γυναῖξιν,
 Ἀλλὰ

ΣΧΟΛΙΑ.

Κύπειδ' ὅ σ' οἶκε κ. τ. λ.] Οὐ πρέπει σοι τῆς Ἀφροδίτης τῇ ἱέρειαν ἀπείδοι καὶ ψηλαφᾷν. Ἐπὶ λέκτρον.] Ἐπὶ κρεβάτιον. Ἐπεὶ κλύεν.] Ὡς ἤκουεν. Ὁ δάρον.] Ὁ μιλιῶν τῷ δαίμονι μίξεως. Τοῖον μῦθον κ. τ. λ.] Τοῖον τὸν λόγον εἶπε τῷ πόθ' βεβλημέν' ὅτ' ἠδονῆς.

128. Παρθενικῆσιν. Michaël Neander in libro, quem de re Poëtica Graecorum conscripsit p. 732. citat Θελυτέρησι. quod certe ἀμαρτυρία μνημονεύει viri docti fuit. nam forte in animo habuit versum 36.

Μῶμος ἀλδομορῆν ζηλίμην Θελυτέρησιν.

129. Ἐπεὶ κλύεν. Ὡς κλύεν. Cod. Vatic. Ὡς ἔκλυον. Ven. & B. secunda editio habet ὅτ' ἔκλυον. retinendum ἔπει κλύεν, quod etiam apud Homer. occurrit Iliad. O. v. 270. ἔπει δὲ ἔκλυον αὐδῶν. & alibi ibid.

ἀπειλῆς. male Cod. V. Ven. & Reg. habent ἰπασίς.

131 Ἀπειλείωσι ἀπειλείωσι. B. & S. ἰχθαίρωσι. V. & Ven. saltem, ut ratio metrica constaret, scribere debuissent ἀπικθαίρωσι, ut in Codice Regio.

132. Κυπριδίων δάρον. Ὁ ἀρεῖ. confabulationes, colloquia, sic interdum recte vertitur hoc verbum, eo sensu δάρον δαρίζωι dixit Homerida incertus in Hymno 21. verum apud Nostrium hoc loco, sicut etiam v. 230. cum interpretibus per Venereas consuetudines.

Veneris non te decet deae sacerdotem solici-
tare;

Virginis ad lectum difficile est pervenire.

Talia minata est, convenientia virginibus.

Feminearum autem Leander ubi audivit furo-
rem minarum,

Sensit persuasarum signa virginum.

130

Etenim quum juvenibus minantur feminae,

Venerearum consuetudinum nuntiae sunt mi-
nae.

Virginis autem bene olentem bonique coloris
cervicem osculatus

Tale verbum ait, amoris ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Mi. 135
nervam,

Non enim terrestribus aequalem voco te mu-
lieribus,

Sed

suetudines verti debet. Anna Praestantissima ad Callima-
chi Fragment. 16. vs. 3. *ἡ
ναις ἡγεμονίς* Gallice expli-
cat *Discours de Mariages*;
quamvis Pareus vertat *prae-
cepta conjugalia* in Comment.
ad vs. 274.

133. *ἔνδομον ἡγεμονίς*. Ven.
ibid. *κύσας. κύσας. B.*

134. *Πῶς βίβληται οἷ-
τρον*. quod verti *amoris ictus
furore* vel *incitatus*. aliud
enim est *κίτρον ἔρωτος* quod
habes apud Nostrum. vs. 87.
166. & 196. Nonnum lib.

42. p. 1086. l. 22. aliud est
οἷτρον quod Scholiastes Op-
piani ad 1. Halieut. vs. 500.
explicat per *μαίαν*, nec aliter
Hesychius *οἷτρον, μαίαν*.
Adde Lucianum in *Asino* p.
250. edition. Aldin. An. 1522.
ἔρωτι καὶ οἷτρον φέρεται, & hinc
οἷτρον, quod ibid. paulo ante
habetur. in Codice Vaticano
legitur *πῶς βίβληται οἷτρον*
& Veneto *πῶς βίβληται οἷτρον*.

136. *Ἐπιχθονίῳ ἴσῳ — γυ-
ναϊκῷ. ἐπιχθονίῳ ἴσῳ — γυναι-
κῷ. V. Ven. & Reg.*

D

138.

- Ἀλλά σε θυγατέρεσσι Διὸς Κροίῳι[Ⓢ] εἶσκω.
 Ὀλβι[Ⓢ], ὅς σ' ἐφύτθυσε, καὶ ὀλβίῃ, ἥ τέκε, μή-
 τηρ,
 Γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχθυσε, μακαρτάτη. ἀλλὰ λι-
 τάων
 140 Ἡμετέρων ἐπάχνη, πόθῃ δ' οἴκτειρον ἀνάγκη.
 Κύπριδ[Ⓢ] ὡς ἱέρεια, μετέρχω Κύπριδ[Ⓢ] ἔρ-
 γα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυσιπόλθυε γαμήλια θεσμά θεαίνης.
 Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσαι Ἀφροδίτη,
 Παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἡ' δ' ἐβελήσῃς
 145 Θεσμά θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιτὰ δαῖναι,
 Εἴτι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Εἶσκω.] Ὁμοιω, ισάζω. Ὀλβι[Ⓢ] ὅς σ' ἐφύπυσε κ.
 τ. λ.] Πλέσι[Ⓢ] καὶ ἡμι[Ⓢ], ὅσις σὲ ἐγέννησεν. ἰαίνεται.]
 Εὐφραίνεται.

138. Ὀλβι[Ⓢ], ὅς σ' κ. τ. dare, licet de re universa verba
 λ. Alexander Pope, Prin- jam fecerint. & esto ποτελό-
 ceps Poëtarum Britanno- γον: non ideo erit vitiosum.
 rum in versione Odyss. Ho- pulcherrimae apud Poëtas δε
 mericae L. 6. p. 70. compa- Oratores sunt ποτελογίαι. non
 rat Homeri locum Odyss. magni momenti porro quod
 155. cum Musaei vs. 138. similitudines soni offenda-
 & castitatem Poëtae Antiqui tur ἐπιχθονίῃσι ἔτην. nam quis
 dilaudat: sed cum hic ποτελόγην Poëtarum talia non multa
 putet, καὶ ὀλβίῃ ἢ τίτις μήτηρ, habeat. Quid ipso Homero
 γαστήρ ἢ σ' ἐλόχθυσεν μακαρτάτη fiet Iliad. N vs 642.
 non plane adsentior. solemne Αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαυτὸς ἰὼν αὐτῷ
 enim optimis Scriptoribus per μάχῃσι ἐμίχθη.
 partes aliquid vituperare, lau- Odyss. Δ. vs. 754.

Μηδ

Sed te filiabus Jovis Saturnii adsimilo.

Beatus, qui te genuit, & beata, quae peperit,
mater,

Venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed pre-
ces

Nostros exaudi, amorisque miserere necessita-140
tis.

Veneris ut sacerdos, exerce Veneris ope-
ra.

Huc ades, initiare nuptialibus legibus Deae!

Virginem non decet ministrare Veneri,

Virginibus Venus non gaudet. Si vero volue-
ris

Instituta Deae amabilia, & Caerimonias fidas145
(veras) scire,

Sunt

Μὴδὲ γέροντα καὶ πικρακωμί-
νον. ———

Quid Moscho Idyll. 2. vs. 104.

οἷά τε νῆϋς

Περὶ δὲ.

Sed millena talia in Graecis
& Latinis occurrunt. Popius
tamen ibi jure summo Home-
rum vindicat a J. C. Scali-
geri inani crisi. DORVILLIUS.
ibid. Γαρὶ ἢ illud ἔα βετὰ Ven.

141. Non hic cum Pareo
illud *μυτιέχο* in *μυτιέχο* mu-
tandum censeo. eadem fere
dixit Homerus *μυτιέχο* ἑ-
ρα γάμοισι. Quem locum ipse
quoque indicat & legitur
Iliad. E. vs. 429. *ibid.* Κόπερ-

δαί ἑρα sic ἑρα ἑρῶτες apud
Oppian. 4. Halieut. vs. 161.
Διὸς ἑρα Halieut. 1. vs. 533.
ἑρα πολέμου apud Orpheum
Prognost. vs. 15. & ἑρα μά-
χης vs. 38.

142 Hic versus in editio-
ne Hervagiana non habetur.

143. Ὑποδρήσαν. ὑποδρῖσαν.
Cod. Anglic. Ald. 1. & 2.
J. 1. & 2. So. H. P. & Vo.
ibid. Ἀφροδίτη. Ἀφροδίτῳ. Ven.
B. & S.

145. Πισὰ. πιστὰ. Ven. &
S. non male quidem, sed *Ve-
neris sacra* per excellentiam
πιστὰ dici possunt hinc *foedera
amantium*.

D 2

146.

Εὔσι γάμῳ καὶ λέκτρῳ. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυ-
θήρειαν,

Θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα Θεσμὸν ἐρώτων,
Σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε, καὶ, ἣν ἐδέλῃς, παρα-
κοίτην,

Τὸν σοι Ἔρως ἤγρευσεν εἰς βελέεσσι κιχήσας.

150 Ὡς Θεσπὺν Ἡρακλῆα Θεὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
Θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.

Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρ-
μῆς.

Παρθένῳ ὃ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη.

Ἢ ποτε Μειλανίωνος ἐρασασμένου Φύγεν εὐνὴν,

155 Παρθενίης ἀλέγουσα. Χολωσμένης δ' Ἀφροδίτης,

Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, εἰ κ' ἀνδρὶ θέτο πάση.

Πείθεο

Σ Χ Ο Λ Ϊ Α.

Παραχολίτω.] Νυμφίον νέον. Θητεύειν.] Ὑπηρετεύειν.
Ἢ ποτε Μειλανίωνῳ κ. τ. λ.] Ἢ τις ποτὲ ἐρώντῳ ὃ
Μειλανίωνῳ ἐξέφυγε ἢ ἀνδρὶ.

146. Κυθήρειαν. Ἀφροδίτην. Macedonii, quod legitur in
P. & Vo. Anthologia lib. 7. p. 598.

148. Γαίτῳ. οἰκίτῳ. S. *ibid.* Ed. Wech.

ἰδίῳ cum omnibus scripti,
in K. minus recte habetur
ἰδίῳ, idem mox habuimus
paulo ante vs. 144. Ἢ δ'
ἰδίῳ. *ibid.* παραχολίτω.
παραχολίτῳ. Ven.

149. Τὸν σοι Ἔρως ἤγρευσεν. il-
lud ἀγρεύειν hic eleganter di-
citur. sic in Epigrammate

Τὸ εἶμα τοῖς χαρίτεσι, προσ-
ῶπα δ' αἰδοῖται βάλλει,
ὄμματι τῇ παφίῃ, τῷ
χέρῳ τῇ κιθάρῃ.
Σκυλίνας βλιφάρον φάος ὄμ-
μασιν. ὡς αἰδοῖται.
Πάντοθεν ἀγρεύεις τλήμονας
ἡδίστους.

ibi

Sunt nuptiae & lecti. Tu autem, si amas Ve-
nerem,
Mulcentium mentem ama suavem legem amo-
rum,
Tuumque servum (*tibi supplicem*) me accipe,
&, si velis, conjugem,
Quem tibi Cupido venatus est, suisque sagittis
adfecutus;
Sicut audacem Herculem celer auream gestans 150
virgam Mercurius
Servitum duxit Iardaniam ad puellam.
Tibi vero me Venus misit, & non sapiens ad-
duxit Mercurius.
Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta;
Quae olim Milanionis amantis fugit lectum,
Virginitatem curans; irata autem Venere, 155
Quem prius non amavit, (*cum*) in corde po-
suit toto.

Per-

ibi autem versu primo po-
tius cum Vinc. Obsorreo
pro βάλλεις legere in θάλλ-
εις. quae lectio ex Musaei
v. 65. defendi potest

Ο'φθαλμός γιγνώσκει τὸν χα-
ρίτιος τιθήνη.

Praeterea quam facile littera
θ corrupta fuerit in β! cu-
jus rei exempla nobis sup-
petunt ex doctissimo G. Can-
teri libello de ratione emen-

dandi auctores Graecos cap. 1.
ibid. τὸν σοι. τὸν με. Ven.
150. θοός. θ' ὁ. Ven. θιός le-
gitur in Rondell. vitioprocul
dubio librarii.

151. Ε'κόμιζεν. ἐκόμισεν. V.
in Codic. Ven. hic versus
sic legitur Θητώων ἐκόμισεν
Ιορδανίη πρὸς εὐμφοῖν in Vatic. &
B. habetur Ι'ορδανίην.

152. Ε'πιμπε. ἵπιμψ. S.

153. Α'πλάιτη. Cod. V. &
Ven. male scribunt Α'πλάιτη.

156. Πάση. πᾶση. B.

D 3

157.

- Πείθεο καὶ σὺ, Φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ως εἰπὼν, παρέπεισεν ἀναινομένης Φρένα κέρης,
 Ουμὸν ἐρωτοτόκοισι παρὰ πλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 Αἰδοῖ ἐρυθιάωσαν ὑποκλέπτουσα παρειήν.
 Καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἵχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 Πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἐὼν ζυνέεργε χιτῶνα.
 Παιδοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα. Παρθενικῆς
 δὲ
 165 Πεθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόχεσίς ἐστι σιωπῇ.
 Ἡδὴ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθείῃ. Ἡ-
 ρῶ,
 Κάλλει δ' ἱμερόεντ' ἀνεπτόητο Λεάνδρῳ.
 Ὄφρα μὲν ἦν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 Τό-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παραπλάγξας.] Παραπλανήσας, ἀππλανήσας. Εἴπε
 χθόνα πῆξεν ὀπωπῶν.] Εἴξεε πρὸς τὴν γῆν. ζυνέεργε.]
 Συνέσφιγγε. Παιδοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα.] Τῇ
 παιδοῖ συνηγοντο ταῦτα τὰ προαγγέλλματα. Ὄφρα μὲν
 ἦν ποτὶ γαῖαν κ. τ. λ.] Ἔως μὲν ἦν ὅττι τὴν γῆν ἡ κέρη
 τὴν ὄψιν ἔχεν.

157. Πάθιο. Διδίδι Ven. πῆξεν ὀπωπῶν. similis locu-

158. Παρέπεισιν ἀνίπεισιν. B. tio occurrit apud Theocrit.
 & S. *ibid.* ἀναινομένης. ἀναινο- Idyll. 2. vs. 112. Nonn. lib.
 μέρων. Ven. & B 46. p. 1196 l. 6. Virgil.

159. Ερωτοτόκοισι. ἐρωτοτόκοι-
 σι. B. Æneid. l. 6. vs. 469. l.
 7. vs. 250. l. 8. vs. 520.

160. Ἀφθογγῶ ἐπὶ χθόνα Ovid. Metam. l. 13. vs. 125.
 ubi

Per-suadere & tu, cara, ne Veneri iram excites.
Sic fatus, persuadendo flexit recusantis men-
tem puellae,

Animum (*eius*) amorem parientibus errare fa-
ciens verbis.

Virgoque tacita in terram defixit oculos, 160
Pudore rubefactam abscondens genam;
Et terrae radebat summum subter vestigia, pu-
dibunda autem

Saepe circa humeros suam contraxit vestem,
Persuasionis enim haec omnia praenuntia. Vir-
ginis enim (*certe*)

Persuasae ad lectum promissio est silentium. 169
Jam & suavamarum susceperat stimulum amo-
rum,

Urebatur autem cor dulci igne virgo He-
ro,

Pulcritudineque suavis stupefcebat Leandri.

Quando igitur (*illa*) in terram habebat incli-
natos oculos,

Tum

ubi vid. notas. in Cod. Ven.
perperam legitur παρδινικῶ δ'
ἀφθόγγον. in Vatic. quoque
habetur ἀφθόγγον.

161. Εὐρυθρόσπον. ἐρυθρό-
σπον. V. & Ven. ἐρυθρόσπον.
S. ἐρυθρόσπον. J. 2.

162. Εἴσω. ἔξω. Ven. *ibid.*
ἰπ'. sic A. S. Vo. Lond. &
K. omnes alii habent ἰπ'.

163. συνίεργα. συνίεργα. V.
συνίεργον. Ven.

164. In Cod. V. & Ven.
pro παῖδε legitur ἱερί.

168. Κάλλει. Κάλλει. Ron-
dell. Κάλλει. V. & Ven.

169. Ὅφρα μὲν ἔν. illud
ἔν. omittunt Codices A. &

C. *ibid.* ἔχον. ἔχον. Ven. &
S. *ibid.* ὁπωπῶν. ὁμίχλῳ. Ven.

A. Ald. 1. & 2. J. 1. &
2. W. So. H. & Par. Con-

stantinus Lascaris recte pro
ὁμίχλῳ legit ὁπωπῶν. uti in

Com-

170 Τόφρα ᾗ καὶ Λεϊάνδρῳ ἔρωμανέεσι προσώποις
 Οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Οὐδὲ ᾗ Λεϊάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο Φωινὴν,
 Αἰδῶς ὑγρὸν ἔρευθῶ ἀποτάζοντα προσώπου.
 Ζεῖνε, τοῖς ἐπέεσι τάχ' ἀνὴρ καὶ πέτρον δει-
 ναις.

175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελύθους;
 Οἷ μοι. τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν εἰς πατεῖδα
 γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγεο. Πῶς γὰρ ἀλή-
 της
 Ζεῖνῳ ἐὼν, καὶ ἄπυτῳ, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσειν.
 Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Τόφρα.] Τηνικαῦτα. Ἐρωμανέεσι.] Ἐρωτικοῖς. Οὐ
 κάμεν.] Οὐκ ἐπέμηνεν. Αἰδῶς.] Ἐντροπῆς. Ο' εἰναις.]
 Διεγείροις ἐπὶ πειθῶ.

Commentario J. Vatelli vi-
 dere est. Et Gulielmum de
 Mara quoque sensum hujus
 loci percepisse ex ejus inter-
 pretatione colligitur.

*Ergo donec humi radiantia
 lumina fixit.*

Quos tamen male reprehendi-
 disse videtur J. Vatellus,
 quod illud ὁμίχλῳ non re-
 tinuerint.

172. Ἀνενείκατο. ἀνδένεικατο.
 V. ἀνφείκατο. Ven.

173. Ἀποτάζοντα. ὑποτάζον-
 τα. Ven.

174. Πέτρον δειναις. πέτραν
 δεινῆς. V. & Ven.

176. Ἐκόμισεν. ἐκόμισεν. Ven.

177. Ἐφθέγγεο. in So ha-
 betur ἐφθίγγεο & sic quoque
 edidit Rondellus, sed in notis
 ἐφθίγγεο legendum monet,
 quod in omnibus aliis jam
 habetur.

178. Pro ἄπυτῳ scripsi
 ἄπυτῳ cum secunda editio-
 ne

Tum & Leander amore furente vultu 170

Non defatigabatur spectando teneram cervi-
cem virginis.

Tandem autem Leandro suavem (*hanc*) emisit
vocem, (*Hero*)

Verecundiae madidum ruborem stillans a fa-
cie:

Hospes, tuis verbis forsân & cautem mo-
veas.

Quis te fallentium verborum docuit vias? 175

Heu mihi! quis te duxit meam in patriam ter-
ram?

Haec tamen omnia frustra locutus es. quomo-
do enim, vagus

Hospes quum sis, & ignotus, meo amorî mis-
cearis?

Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;

Non

ne, quod etiam probat
Andreas Papius. Henr. Ste-
phanus & Læsius hanc lec-
tionem in margine repraesentant,
& sic quoque Guliel-
mum de Mara legisse ex ejus
interpretatione patet.

— nam qualiter erra-
bundus

*Ignotusque, meo poteris suc-
cedere lecto?*

& certe τὸ ἄπαιον optime hic
convenit. explicatur per ἀνί-
στος ab Hesychio & Etymo-
logici Magni Auctore, nec
aliam explicationem dant

scholia minuscula ad Homeri
Odyss. A. v. 242. & alibi.
Hanc autem Lectionem quo-
que confirmat Clarissimi
DORVILLII nota, quae sic
se habet. Certe in genere
peregrini ἄπαιον dicuntur. si-
des illis non facile habetur,
sed durius illud tamen hic.
Videtur legendum ἄπαιον. Æ-
neas erat ξένος ἀλλήτῃς, sed non
ἄπαιον: & ideo facile fides ei
habebatur, hic contra. Certe
augebitur sic, ita mihi saltem
videtur, periodi ἰσχυρὰ.

179. Ἀνάμειδον. sic legitur in

E

omni-

180 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπύαδεν· ἦν δ' ἐθελή-
σῃς

Ὡς ξείνῳ πολύφριτ' ἐμὴν ἐς πατεῖδα μί-
μνειν,

Οὐ δύνασθαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.

Γλῶσσα γὰρ ἀνδρώπων φιλοκέρτομ' ἐν ᾗ σιω-
πῇ

Ἔργον, ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τειόδοισιν ἀκούει.

185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τὸν οὔτομα, καὶ σέο πά-
τριν·

Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν
Ἡρώ.

Πύργῳ δ' ἀμφιζώητ' ἐμὸς δόμῳ οὐρανομήκης,

Ὡτὶ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ

Σητιάδος πρὸ πόλῃος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας

190 Γείτονα πόντον ἔχω, τυγεαῖς βυλῆσι τοκήων.

Οὐδέ μοι ἐγγυὲς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδέ χορεῖαι

Ἡἰθέων

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀφροδίτῳ.] Νύμφῳ ἄγαμον. Ναιετάουσα.] Καπι-
κῆσα. Ἀμφιπόλῳ.] Θεραπαῖνῃ, δέλῃ. Βαθυκύμονας.]
Βαθὺ κυμαίνουσα.

omnibus, praeter Vatican.
A. B. H. & K. qui scribunt
δυναμέθαι.

180. Η' δ' ἐθελήσῃς. ἦν ᾗ
θελήσῃς. S. in Cod. A. male
habetur ἦν δ' ἐθελήσῃς.

181. πολύφριτος. πολίφριτος.
Cod. Ven.

182. Σκοπέεσσαν. πικίεσσαν.
B. σκοπέεσσι Rondell. forsan
πικίεσσι, scribere voluerunt,
quod non male hic le-
gere possumus, illud qui-
dem mox praecessit vs. 180.
sed talia passim apud auctores
recentioris aevi invenies. sic
apud

Non enim meis parentibus (*id*) placuit. Si au- 180
tem voles

Ut hospes vagabundus mea in patria manere,
Non potes tenebrosam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans conviciorum: &
in silentio (*clam*)

Opus, quod perficit aliquis, in triviis audit.

Dic vero, ne celes, tuum nomen, & tuam pa- 185
triam!

Non enim meum te latet: mihi nomen inclytum
Hero.

Turris autem circumsona mea domus praealta,
In qua habitans cum ancilla quadam sola
Sestiensem ante urbem super (*ad*) profundas
undas habentia littora

Vicinum pontum habeo, invisus consiliis paren- 190
tum.

Neque me prope sunt coetaneae, neque cho-
rae

Juve-

apud Nostrium infra vs. 103.

Αὐτὴ δ', ὡς ζυνῆκε πόθεν δε-
λόντα Λιάνδρῳ,

Χαίρει ἐπ' ἀγλαΐῃσι· ἐν ἡσυ-
χίᾳ δ' αὐτῇ.

ubi illud αὐτὴ minus ele-
ganter bis repetitur. firma-
re hanc lectionem quoque
videtur illud Ovidii Epist.
Leandri vs. 13.

Non poteram celare meus,
velut ante, parentes:

184. Εἰ τειρόμενοι ἀπὸν, ad-
de illud Horatii lib. 2. Satyr.
6. vs. 50.

*Frigidus a rostris manat per
compita rumor.*

Martian. Capell. de Nup-
tiis Philolog. lib. 1. pag. 2.

Ed. H. Grotii. *idque deditum
mundo loquax triviatim diffu-
laret humanitas.* Ubi Doctiss.
Grotius hunc Musaei locum
citat. pro τειρόμενοι Cod. Ven.
habet τειρόμενοι.

186. Pro ἰμοὶ in Cod. B.
legitur ἴχα.

188. Ναυτιλία, ναυτορία. C.

191. Ἐσσιν. ἱασιν. Ven.
W. Barth. & Rondell.

E 2

192.

Ἡϊθέων παρέασιν· αἰ δ', ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡΰ,
 Ἐξ ἁλὸς ἠνειόφωνος ἐπιβρέμει ἕασιν ἤχη.

Ως Φαμένη ῥοδέην ὑπὸ Φάρει κρύπτει παρειαί,
 195 Ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.

Λείανδρος δέ, πόθου βεβωλημένος ὀξεί κέντρῳ,
 Φραζέτο, πῶσκει Ἐρώτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἐρως βελέεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσεται· οἷσι δ' ἀνάσ-
 σει

200 Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βουλευφόρος ἐστὶ, βροτοῖσιν.

Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.

Οὔτε δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·

Παρθένη, σὸν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγχιον οἶδμα περήσω,

Εἰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ως Φαμένη κ. τ. λ.] Καπεμέμφετο τοῖς αὐτῆς λόγοις, οἷς ἠχύνετο Φθάσασα κατηπῆν. Φραζέτο, πῶσκει κ. τ. λ.] Ἐβελόετο, διανοήτο πῶς τὴν πάλιν τῇ ἐρωτῇ ἐκνικήσει. Ἄνδρα γὰρ κ. τ. λ.] Οἷς κολία (leg. Ο' σχολία) βεβωλημένος Ἐρως ἄνδρα δαμάζει τοῖς βέλεσιν. Καὶ πάλιν ἀνέρο ἔλκος ἀκέσεται·] Καὶ πάλιν ἰᾶται τὸ πᾶθος. Οἷσι δ' ἀνάσσει κ. τ. λ.] Ἐν οἷς βασιλεύει τὰ πάντα (forte τὰς πάντας) ἔχ' ἀπλῶς, ἀλλ' ἐφ' ὅς ὑπέθετο ἠϊθίης. Οὔτε δ' ἀλαστήσας.] Βραδὺ κακοπαθήσας.

192. Παρέασιν. παρίκασιν. Ven. W. Barth. & Rondell.

193. Ἡνιόφωτος retinui cum V. S. St. L. & K. omnes alii habent ἠνιόφωτος. hoc in margine scribunt St. & L.

194. Κρύπτει. κλίπτει. P. & Vo. sed priorem lectionem retinui. Kromayerus quoque ediderat κλίπτει sed in addendis & corrig. recte illud κρύπτει retinendum monuit. supra quidem vs. 161. habuimus

Λ'ιδεῖ

Juvenum adsunt; sed semper, noctu & inter-
diu,

Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata, roseam sub veste celabat genam,

Rursus pudefacta, suaque increpabat dicta. 195

Leander autem, amoris percussus acuto sti-
mulo,

Cogitabat, quomodo Amoris certaret certamen.

Virum enim variis consiliis Amor sagittis domat.

Etiam rursus viri vulneri medetur; quibusque
dominatur

Ipse omnium domitor, iis etiam consulit, ho- 200
minibus.

Ipse etiam amanti tunc auxiliatus est Leandro.

Tandemque ingemens solers dixit verbum.

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam
undam transibo,

Et si

Αἰδοῖτο θυδίσσας ὑποκλίπται
πικρῶς

& ὑποκλίπται Αἰδοῖται, vñ.
182. Sed hic invitis libris ni-
hil inmutarem. *ibid.* πικρῶς.
πικρῶς. V. & Ven.

195. Εἰμιμίμφοιο. ἰμιμίμ-
φοιο. Barth. & Par.

196. Βιβλαμήιος. βιβλαμήιος.
Ven. B. & Rondell.

197. Φοβίζο recte expli-
cat Scholiastes per ἐβλάδιτο,
δινοῶτο, de hac voce vide ad
Orphei Prognost. de terrae
motib. vñ. 1. in collect. carm.

Gr. Doctiff. Maittairii.

198. Αἰολόμεντις. αἰολόμεντις.
Ven. S. St. & L. qui tamen
in margine αἰολόμεντις veram
procul dubio lectionem ex-
hibent. sic Amor dicitur πο-
λύμεντις ab Orphea Argonaut.
vñ. 421.

Προβύζατον τε καὶ αὐτοτελή πο-
λύμεντις ἴρωται.

ibid. Δαμάζου. Δαμάσας. St.
L. & Kromaj. in Cod. Va-
tic. legitur δαμάσου & Ven.
δάμασας. S. exhibet δαμάσας.
Omnino tamen τὸ δαμάζου ge-
nuina

- Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἔσεται ὕδαρ.
 205 Οὐ τρώμειω βαρὺ χεῦμα τέην μετανέμενος εὐνὴν,
 Οὐ βρόμον ἠχήμεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα Φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
 Νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρουν· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
 Ἀντία σείω πόλῃος ἔχω πολίεθρον Ἀΐδου.
 210 Μοῦνον ἐμοὶ ἓνα λύχνοι ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
 Ἐκ περσέτης ἀνάφαινε χεῖρ κνέφας· ὄφρα νοήσας
 Ἔσομαι ὀλκὰς Ἑρώτος, ἔχων σέθεν ἀτέρα λύχ-
 νον·
 Καί μιν ὀπιπλέων οὐκ ὄφομαι δύντα Βοώτην,
 Οὐ θρασὺν Ωρίωνα, καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης·
 215 Πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἱκοί-
 μην.

Ἀλλὰ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μετανεύμεν.] Ἐν φθαινόμεν. Φορεύμενος.] Φε-
 ρόμενος. Ἀπ' ἡλιβάτου.] Ἀφ' ὑψηλῆς. Βοώτις.] Τὸν
 Ταῦρον. (leg. τὸν Ἰκαρον.)

ruina certe lectio cum omni-
 bus aliis retinenda est & hanc
 quoque in margine agnos-
 cunt St. & L.

204. Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο.
 Sic κύματα παφλάζοιτο apud
 Homer. Iliad. N. v. 798.

206. Βαρυγδούποιο. πρὶν πλάσ-
 σοιμι. V. Ven. Cod. Reg. S.
 St. & L. in marg. an illud
 non retinendum sit, valde du-
 bito. vide Homer. Iliad. A. v. 6.

371.

Τί πλάσσεις; ἢ δὲ ὀπιπλέων
 πολέμοιο γιγνέσθαι;

Quint. Calab. lib. 11. v. 6.

445.

Οἱ δὲ πρὶν πλάσσεις ἀνέμενος
 ἀνέμενος ἀνέμενος.

in Cod. A. legitur πρὶν πλά-
 σοιμι.

208. Ἀγάρρουν. ἀγάρρουν. V.
 ἀγάρρουν. Ven.

209. Σῶ. σοῖ. B. & C.
 Ald.

Etsi igni ferveat , & innavigabilis fuerit aqua.
 Non timeo gravem undam , tuum adiens cu. 205
 bile ,
 Non fremitum sonantem gravisoni maris;
 Sed semper per noctem vectus (*per aquas*) ma-
 didus maritus
 Natabo (*per*) Hellepontum valde fluentem;
 non longe enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quemdam lychnum ab excelsa tua 210
 turri
 E regione ostende per tenebras ; ut (*illum*)
 intuens
 Sim navis Amoris , habens tuam stellam (*stel-
 lae loco*) lychnum;
 Et ipsum adspiciens non spectem occidentem
 Booten,
 Non asperum Orionem , & siccum tractum
 Plaustrum,
 Patriae (*tuae*) oppositae ad dulcem portum 215
 veniam.

Sed,

- Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. πιδου. *ibid.* ἐκ ὀψομα. in
 W. H. Barth. Par. & Ron- Cod. Reg. legitur ὁ βλιψω.
 dell. Quod certe glossa est ab im-
 210. Μῦνον. Θῦνον. S. peritis in contextum recepta,
 211. Ἐκ πιδου. ἐκ πιδου- & nihil hic invitis libris in-
 11. Ven. Ald. 1. & 2. J. 1. mutare ausus fui, tamen illud
 & 2. ὁ ψι δῶνται, uti Doctiss. Can-
 213. Ο' πιδου. ὁ πιδου. terus emendavit, omnino am-
 B. quod saepe confundi so- plector. sic evitemus ne diph-
 let, in P. & Vo. legitur ὁ πι- thongi ay & oi sequente con-
 sonante

- Ἀλλὰ, Φίλη, πεφύλαξο βαρυπνέοντας ἄπτας,
 Μὴ μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω·
 Λύχρον, ἐμοῦ βίβτοιο Φασφόρον ἡγεμονῆα,
 Εἰ ἐτιὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δαῖναι,
 220 Ὅνομά μοι Λεϊάνδρῳ, εὐτεφάνη πόσις Ἡρῆς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθετο μιγῆναι,
 Καὶ νυχίην Φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
 Λύχρῳ μαρτυρήσιν, ἐπιστάσαντο φυλάξαι·
 Ἡ' μὲν φῶς ταύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περι-
 σαι.
 225 Πανυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίδησαν ἀνάγκη,
 Ἡ' μὲν ἐὼν ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὀρφναίην ἀνὰ
 νύκτα,
 Μήτι ὤδραπλάζοιτο, βαλὼν σημήϊα πύργῳ,
 Πλῶν

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀνύσαντες.] Τελέσαντες.

sonante corripiantur, & nul-
lus dubito, quin sit Musaei
manus.

216. Φίλη πεφύλαξο in edi-
tion. J. 1. & 2. legitur φί-
λητε φύλαξο.

219. Εἰ ἐτιὸν δ' ἐθέλεις re-
tinui cum S. St. L. Whit.
K. & Lond. reliqui habent
Εἰ ἐτιὸν δὲ θέλεις. Omnino le-
gendum videtur Εἰ δ' ἐτιὸν ἐ-
θέλεις DORVILLIUS. Sic quo-
que apud Homerum inven-

nies Εἰ δ' ἐτιὸν. Iliad. M. vs.
233. & Σ. vs. 305.

221. Συνέθετο. ἐτίλοτο. B.

223. Μαρυείησιν. Μαρυ-
είουσιν. B. *ibid.* φυλάξαι. Sic
S. St. L. K. & Lond. in V.
Ven. & A. legitur φυλάτ-
τω. omnes alii exhibent φυ-
λάσσω.

224. Η' ῥῆ. οἱ ῥῆ. Ald.
1. *ibid.* φῶν. sic Pat. & K.
alii omnes scribunt φάϕ.
ibid. περιῶν. περιῶν. Ven.

225.

Sed, cara, cave graviter flantes ventos,
Ne ipsum exstinguant, & statim animam per-
dam;

Lychnum, meae vitae luciferum ducem.

Si verum autem vis meum nomen & tu sci-
re,

Nomen mihi Leander, formosae (*elegantis re. 220*
dimitae corona) conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constitue-
bant misceri,

Et nocturnum amorem, & nuntium nuptia-
rum,

Lychni testimoniis, pacti sunt fervare;

Illa quidem, lychnum extendere, hic autem,
undas latas transire.

Pernoctationes autem exsecuti vigilum nuptia- 225
rum,

A se inviti separati sunt necessitate,

Ea quidem suam ad turrin, hic autem, obscu-
ram per noctem,

Ne quid erraret, *jaciens* signa turris,

Navi-

225. πανυχίδας. πανυχίδας.
A. B. & Rondell.

226. Αἰκοντες. Barthius ha-
bet αἰκοντες. quod etiam apud
Quintum Calabrum confun-
ditur lib. 6. vs. 585. ubi pro αἰ-
κοντες restituit αἰκοντες L. Rho-
domannus, vide ejus Emen-
dat. in hunc Auctorem.

228. Μήτι. Μήτι. B. *ibid.*
βαλάν. λαθάν. V. Ven. & Reg.
quod prope accedit ad Cl.
Bergleri emendationem, qui
legit λαθάν. & hoc omnino am-
plector. *ibid.* Πύργου. πύργου. S.
St. & L. qui tamen in margine
scribunt πύργου & sic omnes
alii habent.

Ἀλλὰ, Φίλη, πεφύλαξο βαρυπνέοντας αἵτας,
 Μὴ μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω.
 Λύχρον, ἐμοῦ βίοτοιο Φαισφόρον ἡγεμονῆα,
 Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δαῖναι,
 220 Ὅνομά μοι Λεῖανδρον, εὐτεφάνη πόσις Ἡρῆς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
 Καὶ νυχίην Φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
 Λύχρον μαρτυρήσιν, ἐπιτρώσαντο Φυλάξειν.
 Ἡ μὲν Φῶς ταύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περι-
 σαι.

225 Πανυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίδησαν ἀνάγκη,
 Ἡ μὲν εὖν ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὀρφναίην ἀνὰ
 νύκτα,
 Μήτι πᾶσι πλάζοιτο, βαλὼν σημήϊα πύργου,
 Πλῶε

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀνύσαντες.] Τελέσαντες.

sonante corripiantur, & nul-
lus dubito, quin sit Musaei
inanus.

216. Φίλη πεφύλαξο in edi-
tion. J. 1. & 2. legitur φί-
λητε φύλαξο.

219. Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις re-
tinui cum S. St. L. Whit.
K. & Lond. reliqui habent
Εἰ ἐτεὸν δὲ θέλεις. Omnino le-
gendum videtur Εἰ δ' ἐτεὸν ἐ-
θέλεις DORVILLIUS. Sic quo-
que apud Homerum inve-

nies Εἰ δ' ἐτεὸν. Iliad. M. vs.
233. & Σ. vs. 305.

221. Συνέθεντο. ἐβίβοντο. B.

223. Μαρτυρήσιν. Μαρτυ-
ρεῖσιν. B. *ibid.* φυλάξαι. Sic
S. St. L. K. & Lond. in V.
Ven. & A. legitur φυλάτ-
ται. omnes alii exhibent φυ-
λάσσαι.

224. Ἡ μὲν. οἱ μὲν. Ald.
1. *ibid.* φῶς. sic Par. & K.
alii omnes scribunt φάος.
ibid. περιτρώσιν. περιτρώσιν. Ven.

225.

Sed, cara, cave graviter flantes ventos,
Ne ipsum extinguant, & statim animam per-
dam;

Lychnum, meae vitae luciferum ducem.

Si verum autem vis meum nomen & tu sci-
re,

Nomen mihi Leander, formosae (*eleganti re. 220*
dimitae corona) conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constitue-
bant misceri,

Et nocturnum amorem, & nuntium nuptia-
rum,

Lychni testimoniis, pacti sunt servare;

Illa quidem, lychnum extendere, hic autem,
undas latas transire.

Pernoctationes autem exsecuti vigilum nuptia- 225
rum,

A se inviti separati sunt necessitate,

Ea quidem suam ad turrim, hic autem, obscu-
ram per noctem,

Ne quid erraret, *jaciens* signa turris,

Navi-

225. πανυχίδας. πανυχίδας.
A. B. & Rondell.

226. Αἰκοντες. Barthius ha-
bet αἰκοντες. quod etiam apud
Quintum Calabrum confun-
ditur lib. 6. vs. 585. ubi pro αἰ-
κοντες restituit αἰκοντες L. Rho-
domannus, vide ejus Emen-
dat. in hunc Auctorem,

228. Μήτι. Μήτι. B. *ibid.*
βαλὼν. λαθὼν. V. Ven. & Reg.
quod prope accedit ad Cl.
Bergleri emendationem, qui
legit λαθὼν. & hoc omnino am-
plector. *ibid.* Πύργου. πύργου. S.
St. & L. qui tamen in margine
scribunt πύργου & sic omnes
alii habent.

- Πλῶε βαθυκρήτιδ' ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀΐδου.
 230 Πάνυχίαν δ' ὀάρων κρυφίης ποθέοντες ἀέβλυσ
 Πολλάκις ἤρσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφην.
 Ἡ' δὴ κυανόπεπλ' ἀνέδραμε νυκτὸς ὁμίχλῃ,
 Ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ.
 Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
 235 Ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμεναίων,
 Μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων,
 Εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπων ἀγγελιώτην.
 Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφρεγγέα νυκτὸς ὁμίχλῃ
 Ἡρώ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπλομένοιο δὲ λύχνου
 240 Θυμὸν ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου.
 Λύχνῳ καιομένῳ συνεκάμετο. πάρος δὲ θαλάσση
 Μαυνομένων ῥοθίων πολυήχεα βόμβον ἀκέων
 Ἐτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ, θάροσ' αἰείρας,
 Τοίοισι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης.] Παρὰ τὸν αἰ-
 γιалὸν τῆς ἀκαταπαύστου (leg. ἀκαταπαύστου) θαλάσσης.
 Θάροσ' αἰείρας.] Ἀνδρίζων, μὴ φοβηθεῖς.

229. Ε'π'. is. V. & Ven. & Vo.

230. Πάνυχίαν. Sic A. S.
St. L. Whit. Lond. & K.
In V. Ven. B. C. & reli-
quis editis habetur πάνυχιν
& sic quoque St. & L. in
marg.

231. Ἡ' εὐσαντο. ἡράσαντο. S.

232. Ἡ' δὲ. Ἡ' δὲ. B.

235. Ἀνέμιμνε. ἐφύλαξε. P.

236. Πολυκλαύτοιο. πολυ-
κλαυτοιο. A. & C. & in omni-
bus editis praeter S. St. L.
Whit. Lond. & K. *ibid.* il-
lud δοκῶν hic eleganter po-
nitur proprie dicitur de ve-
natione, nam venatores fe-
ras oculis notare solent, sic
Homerus loquitur de cane
ve-

Navigabat (*natabat*) profundi fundamenti ad
magnum populum Abydi.

Nocturnarumque consuetudinum clandestina 230
desiderantes certamina

Saepe optarunt, ut venirent cubiculum ornan-
tes tenebrae.

Jam atrata cucurrit noctis caligo,
Viris somnum adferens, sed non amanti Leandro;
Sed (*is*) multifremi apud littora maris
Nuntium opperiebatur lucentium nuptiarum, 235
Testimonium (*signum*) lychni lugubris obser-
vans,

Lectique clandestini procul speculantem nun-
tium.

Ut vero vidit nigrae obscuram noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit: accenso vero lychno
Animum Amor ussit festinantis Leandri: 240
Lychno ardente ipse etiam ardebat. ad mare
autem

Insanarum undarum multum sonantem fremitum
audiens

Tremebat quidem primo, postea vero auda-
ciam attollens,

Tali-

venatico, cum quo Hecto-
rem comparat Iliad. Θ. vs.
340.

Α'πη) κατίπιθι, πορὶν πε-
χισσὶν πιπρὶθῶς,
Ἰχία π γλυτὸς τε ἰλιος ἑρμῆος
τε δοκῶν.

237. T. J. B. & Barth.

γρ. Ven.

240. Ε'πηγορῆσι. ἀπηγο-
ρῆσι. A.

241. Θαλάσση. retinui cum
S. St. L. Whit. Lond. &
K. omnes alii habent θα-
λάσσης. sic quoque in marg.
St. & L.

F 2

244.

- Τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων Φρένα μύθοις·
 245 Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ
 θαλάσσης
 Ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδύμ-
 χον πῦρ.
 Λάξεο πῦρ, κραδίη, μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ.
 Δευρὸ μοι εἰς Φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγί-
 ζεις;
 Ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσ-
 σης,
 250 Καὶ κρατέει πόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἑρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
 Ἀμφοτέρης παλάμῃσιν, ἧν δ' ἔσφιγξε καρή-
 νω,
 Ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσῃ.
 Λαμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀλεγίζεις.] Φροντίζεις. Ἑρατῶν.] Ἑρατῶν, κα-
 λῶν. Πέπλον.] Ποτήριον.

244. Προσίλεκτο. παρλίλεκτο.
 Vatic. & Ven.

245. Ἀλλὰ θαλάσσης ἐστὶν ὕδωρ.
 Rondellus legit ἀλλὰ θαλάσ-
 σης ἐκπὶς ὕδωρ, ut sit oppositio
 (ait) *inculentia inter mare quod
 extra Leandrum est, et ig-
 nem, qui intra Leandrum.*
 Quae emendatio rejicienda
 videtur, si spectes illam Berg-
 leri pro θαλάσσης legentis
 θαλάσσης, cum quo omnino

facerem: sensus enim tunc
 optime procedit.

246. δ' hanc voculam ma-
 le omittit Voetius.

248. Δευρὸ μοι εἰς φιλότητα
 similem locutionem habui-
 mus infra vs. 29. Ἡΐως εἰς πόν-
 τος ἦλθι.

250. Καὶ κρατεῖ πόντοιο.
 Venus navigantium etiam
 curam gerit, uti notavit Vir
 Doctus ad Anytae Poëtriae
 Epi-

Talibus adloquebatur consolans mentem verbis:

Gravis Amor, & mare inplacabile: sed ma- 245
ris

Est aqua, verum Amoris me urit intestinus ig-
nis.

Adsume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?

Ignoras, quod Venus nata sit e mari,

Et dominatur ponto, & nostris doloribus? 250

Sic fatus membra amabilia exuit vestem

Ambabus manibus, suoque adstrinxit capiti;

Littoreque exsiluit, corpusque dejecit in ma-
re,

Splen-

Epigramma 2. in Venerem,
quod exstat in collectione
octo Poëtriarum Editā a Cl.
Wolffio.

Κίπειδος οὐτ' ἰ χῶρε,
ἐπεὶ φίλον ἱπλιντο τήνα,
Αἰν' ἀπ' ἐπείρου λαμπρὸν
ὄρεν πίλαγος,
Ὅφρα φίλον γάυτησι τελεῇ
πλέον, ἀμφὶ ᾧ ποίτη
Δημωίη, λαμπρὸν διεχέ-
ρην ξόανον.

Adde quoque Nostrum in-
fra vs. 320.

Πολλάκι μὲν λιπένδουσι θαλασ-
σάϊον Ἀφροδίτῳ.

Praeterea hoc clare patet ex
Ovidio Heroid. Epist. 15. vs.
213.

*Solve ratem. Venus orta
mari, mare praestat a-*

manti.

*Aura dabit cursum; tu
modo solve ratem.*

*Ipse gubernabit residens in
puppe Cupido:*

*Ipse dabit tenera vela, le-
getque manu.*

adde Epist. 16 vs. 25.

*Persitet: ὣς, ut pelagi, sic pe-
toris adjuvet aestum:*

*Deferat in portus ὣς mea
vota suos.*

& Epist. 19. vs. 159. *ibid.*
pro ἰδυμένων in Cod. Vatican.

& Venet. legitur ὑμναιμένοι.

251. Ἀπιδύσαστο πίπλοι. ἀπι-
δύσαστο πίπλοι Ven.

152. Ἀμφοτέρωθεν retinui cum
S. Steph. L. Whit. Lond.

& K. reliqui omnes habent
ἀμφοτέρωθεν.

F 3

254.

Λαμπομένῃ δ' ἔσπευδεν αἰὲ κατειαντία λύχιν,
 255 Αὐτὸς ἔὼν ἐρέτης, αὐτόσολ^{ος}, αὐτόματ^{ος} ἦν.
 Ἡρὼ δ' ἠλιδάτοιο Φαισφόρ^{ος} ὑψόθι πύργῳ,
 Λθυγαλέης αὔρησιν ὅθεν πνύσειεν ἀήτης,
 Φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστ^ῆ
 Πολλὰ καμὼν Λεϊάνδρ^{ος} ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκ-
 τήν·

260 Καί μιν ἔὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυ-
 ράων

Νυμφίον ἀδμαίνοντα περιπύξασα σιωπῇ,
 Ἀφροκόμης ῥαδάμιγγας ἔτι τάζοντα θαλάσσης,
 Ἡγάγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῖος,
 Καὶ χροῖα πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίῳ
 265 Εὐόδμῳ, ῥιδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀδμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα Φιλήνορας ἴαχε μύθους·

Νυμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Αἰδμαίνοντα.] Ψυχαγογῶντα.

254. Κατειαντία. in secunda
 editione scribitur κατ' ἰαντία.

255. Αὐτόσολος. ῥαυτίσολος.
 Barth. & Rondell.

257. Λαυγαλέης. λιπταλέης.
 V. & Ven. *ibid.* αὔρησιν. αὐ-
 ρησιν. sic omnes praeter V.
 Ven. B. S. St. L. Whit.
 Lond. & K. Codex Regius
 habet λιγαλέης & pro αὔρησιν.
 mendose etiam δ' αὔρησιν. *ibid.*
 ἰδι. ἰδι. V. & Ven.

258. Εἰσέκειπεν. ἀπέσκειπεν.
 H.

261. Περιπύξασα. περιπύ-
 ξασα. H. περιπύξασα. S.

263. Νυμφοκόμοιο. νυμφικό-
 μοιο. V. & B. *ibid.* παρθενεί-
 ος. sic S. St. L. Whit.
 Lond. & Krom. in Codice
 Veneto legitur παρθενείας er-
 rore calami pro παρθενείας.
 reliqui scribunt παρθενείας.

264. Δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίῳ.
 Εὐόδμῳ,

Splendentemque festinabat semper adversus lych-
num,

Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis. 255

Hero autem alta lucifera in turri,

Perniciosis auris undecumque spiraret ven-
tus,

Veste saepe lucernam tegebat, donec Sesti

Multum fatigatus Leander venit ad portuosum
littus;

Et ipsum suam ad turrim deduxit; ad fores ve- 260
ro

Sponsum anhelantem complexa silentio,

Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem ma-
ris,

Duxit sponsam ornantis ad penetralia virginalis
cubiculi.

Et cutem totam absterfit, corpusque unxit oleo

Bene olenti, roseo, & mare spirantem exstinxit 265
odorem:

Adhuc autem anhelantem alte stratis in lectis

Sponsum circumfusa blanda (*haec*) emisit ver-
ba:

Spon-

Εὐδμή, ῥοδίη. De unguento-
rum Generibus & eorum usu
plurima docuit Illustr. Span-
hemius ad Callimachi Hymn.
in Lavac. Pallad. vs. 13.

265. *Ἀλίπτειν. ἀλίπτειν*.
Rondellus. *ἀλίπτειν*. B. W.
& Barth.

267. *ῥοδίη*. Sic Ven. B. S.

St. L. Whit. Lond. & K. re-
liqui exhibent *ῥοδίη*. sic etiam
in marg. St. & L. in Va-
ticano Cod. legitur *ῥοδίη* ex
quo facile *ῥοδίη* exsculpes.
Andreas Papius quoque,
quamvis *ῥοδίη* ediderit, ta-
men in notis τὸ *ῥοδίη* non
male praefert.

268.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθε νυμφίῳ
ἄλλῳ.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἄλις νύτοι ἄλμυρόν
ὔδωρ,

270 Οὐδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδέποιο θαλάσσης.

Δεῦρο, τεῦς ἰδρῶτας ἑμοῖς ἐνικάτθες κόλποις.

Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν · ὁ δ' αὐτίκα λύσατο
μίτρην,

Καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀειγονόου Κυθερείης.

Ἦν γάμῳ, ἀλλ' ἀχόρβυτῳ · ἦν λέχῳ, ἀλλ'
ἄτερ ὕμνων.

275 Οὐ ζυγίην Ἡρην τις ἐπιυφήμησεν ἀοιδός.

Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μίτρη.] Τὴν ζώνην.

268. Πολλὰ μόγησας ἄ. in Codice Veneto legitur πολλ' ἑπαθεις πᾶ, quae lectio forsan quoque a manu glossatoris provenit. idem tamen dixit Homerus Odysf. Θ v. 155.

Ὡς πρὶν μὲρ μάλα πόλλ' ἑπαθεις, καὶ πόλλ' ἐμόγησας. in Vaticano habetur πολλ' ἑπαθ' ὅ. *ibid.* πᾶθεις. in Secunda editione & Soter. male legitur πᾶθεις.

269. Πολλὰ μόγησας. πολλ' ἐμόγησας. Ven. Eodem modo locutus est Homerus loco mox laudato.

270. Pro τ'. in Codice

Ven. & secunda editione legitur δ'.

271. Ἐνικάτθες. Ald. 1. & 2. scribunt ἐν κατθες. B. & S. exhibent ἐνικάτθες. & hoc quoque apud St. & L. in marg invenies. in Codice Vaticano & Veneto legitur ἐνικάτθες.

272. Ταῦτ'. πᾶ δέ. V. & Ven. *ibid.* λύσατο. λύσσατο. Ven. *ibid.* μίτρη. μύτρη. B. & Par. De zona virginitatis signo egregia notavit summus Spanhemius ad Callimachi Hymnum in Jov. v. 21. & Dian. 14. adde quoque

Sponse, multa tulisti, quae non passus est sponsus alius;

Sponse, multa tulisti; fatis tibi est salsae aquae;
 Odorisque piscosi graviter frementis maris: 270
 Huc ades, tuos sudores meis depone in complexibus.

Sic illa haec locuta est; ille vero statim solvit zonam,

Et leges inierunt benevolae Veneris.

Erant nuptiae, sed sine choreis; erat lectus, sed sine hymnis;

Non Zygiam (*jugalem*) Junonem quisquam 275
 invocavit Poëta;

Sed

que J. Hoelzlinum ad Apollonium Rhodium. lib. 1. Argonaut. vs. 288.

274. Ηῖ γάμος, ἀλλ' ἀχόρτος. huc facit locus Theocriti Idyll. 27. vs. 25.

Ὅτι ὁδύνην, σὺν ἄλλῃ ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορεύων.

Homer. Odyss. ψ. vs. 144. & seqq.

275. Ηῖ γέλω. omnes nostri Codices Mss. & editi habent ἰσέλω. praeter P. Vo. & K. cum quibus omnino Leopardi emendationem amplexus sum pro ἰσέλω reponentis Ηῖ γέλω, quod etiam e Codice Neapolitano legendum monet G. Falkenburgius in Lectionibus & Conject. ad Nonni Dionys. lib. 4. pag.

130. l. 19. vide quoque Rittershusium ad Oppian. Halieut. lib. 4. vs. 156. adde Nonnum lib. 31. p. 794. l. 18.

Μητίσθαι πασιδίνης Ζυγίας θανάτου λαμπρότερον Ηῖ γέλω.

Sic vetus Marmor inscribitur JUNONI JUGALI, quod notat Rondellus. immo *tibia* quam in nuptiis Veteres adhibere solebant etiam dicitur Zygia apud Apulejum Metamorph. lib. 4. p. 152. edition. B. Vulcanii. *ibid.* ἀοιδός. ἀείδων. V. Ven. B. Reg. S. St. & L. in marg. utraque lectio recte potest admitti. Rondellus habet ἀίδης.

G

276;

- Οὐ δαΐδων ἤτραπ'ε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 Οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 Οὐχ ὑμέναον αἶσε πατρὸς, καὶ πότνια μήτῃ·
 Ἀλλὰ λέχῳ τορέτασα τελεσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγὴ πατρὸς ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὁμίχλῃ·
 Καὶ γάμῳ ἦν ἀπάνθυσεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νύξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοτόλῳ, οὐδέ ποτ' Ἡὼς
 Νυμφίον εἶδε Λέαϊδρον ἀελγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
 Νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀΐδου
 285 Ἐνυχίων ἀχόρητ' ἔτι πνείων ὑμεναίων·
 Ἡρὼ δ' ἐλκεσίπεπλῳ, εὐὸς ληθοῦσα τοκῆας,
 Παρ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡὼς.] Ἡμέρα. Ἀελγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.] Τοῦ λίαν ἐγνωσμένοις.

276. Δαΐδων. δαΐδων sic legitur in omnibus praeter V. S. St. L. Whit. Lond. & K. in So. legitur δαΐδων. *ibid.* ἤτραπ'ε. ἤτραπ'ε. Vatic. & Ven. quod forte retinendum.

277. Ἐπιπύρτοι. ἐπιπύρτοι. B. ἐπιπύρτοι. S. hanc lectionem etiam repraesentant Stephanus & Lectius in margine, in Vatic. & Ven. habetur ἐπιπύρτοι.

278. Ἀΐσε. αἶσε. V. Ven. Reg. & B.

280. Illud Σιγὴ πατρὸς ἔπηξεν. ut & versum praecedentem melius paraphrastice ver-

tit Andreas Papius.

Et statum taciturnae totum genialibus horis Ipsa quies statuit.

281. Michael Neander de re Poëtica p. 730. quem librum supra laudavi, hunc locum sic citat Ἡ γάμος ἢ ἀπύρτοι κ. τ. λ. sed eum hic quoque memoria lapsus fuisse credo, versu etiam 280. pro ἔπηξεν citat ἔπηξε.

282. Hic versus & tres sequentes in Cod. Vatican. & Ven. desiderantur.

283. Ἀελγνώτοις. ἀελγνώτοις. B.

285.

Non taedarum inluminabat splendor nuptialem
lectum;

Neque peragili quisquam saltavit chorea,

Non hymenaeum cantavit pater, & veneranda
mater;

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in ho-
ris

Silentium thalamum fixit, novam nuptam vero 280
ornavit caligo;

Et nuptiae erant longe a canendis hyme-
naeis.

Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrix, ne-
que umquam Aurora

Sponsum vidit Leandrum valde (*ipsi*) notis in
lectis.

Natabat autem e regione positi rursus ad popu-
lum Abydi

Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hyme- 285
naeos:

Ast Hero, longa induta veste, suos latens pa-
rentes, (*clam parentibus*)

Vir-

285. Ἐν πύλαις ὑμναίων.
eamdem locutionem repe-
ries apud Nonnum Dionys.
lib. 25. p. 648. l. 10.

Ὁν ἀγαμέμνην Περσὶν μίαν κλεί-
ωντα γυναῖκα,

Εἴμεσι θυμφιδίωσιν ἢ πύλαι-
ων ἱράται.

rarior locutio occurrit apud
Eumdem lib. 45. p. 1162.

lin. 32.

— Ἡμίτερον ἔτι πύλαις
τεκνύσης,

πύλαις idem ac ἔζω interdu
significat uti rectissime do-
cet Doctiss. Berglerus. sic a-
pud Oppianum lib. 1. Cy-
neget. v. 339.

Στεψάμενος, πύλαις πολλὰ
τίτοις μέγιστο.

G 2

287.

Παρθένῳ ἡματίν, νυχίη γυνή. ἀμφοτέρω ἢ
Πολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύοσιν Ἡῶ.

Ὡς οἱ μὲν Φιλότῃ ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην

290 Κρυπταδίη τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυτρεΐη.
Ἀλλ' ὀλίγον ζώσκον ἐπὶ χρόνον· οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
Ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
Ἀλλ' ὅτε παχύνεντ' ἐπήλυθε χείματ' ὥρη,
Φρικαλέας δονέουσα πολυσροφάλιγγας ἀέλλας.

295 Βένθεα δ' ἀσκήρικτα καὶ ὕγρα θέμεθλα θαλάσσης
Χαιμέριοι πνείοντες αἰεὶ συμφέλιζον αἷται,
Λαίλαπι μασίζοντες ὅλην ἅλα· τυκτομένης ἢ

Ἡδῆ

Σ Χ Ο Λ · Ι Α.

Πολλάκις ἠρήσαντο κ. τ. λ.] Πολλάκις ἤρξαντο κατελθεῖν
τῶν ἡμερῶν εἰς δύοσιν. Ἀπόναντο.] Ἀπήλαυσαν. Ἀέλλας.
] Συσροφὰς ἀνέμων. Βένθεα — — συμφέλιζον.] Ἐ-
σιν τὰ βῆθη.

287. Integer hic versus
deest in Cod. A.

288. Ἡρήσαντο. ἤρξαντο.
S. *ibid.* κατελθέμεν. μεθελθέμεν.
V. & Ven.

291. Οὐδ' ἐπὶ δηρὸν. sic le-
gitur in B. S. St. L. Whit.
Lond. & K. in Ald. 1. &
2. & J. 1. habetur ἐδὲ π δη-
ρὸν. reliqui scribunt ἐδὲ ἔδη-
ρὸν. sed ibi potius legendum
est ἐδ' ἔδη δηρὸν Praetuli tamen
ἐδ' ἐπὶ δηρὸν cum optimis, hoc
quoque dixit Homerus Iliad.

I. vs. 415.

Ὡς γὰρ μοι κλέῃ ἰδὼν, ἐπὶ
δηρὸν δέ μοι αἶψα

ἔσται,

tamen apud eundem etiam
invenies illud ἐν δηρὸν Odyss.

Θ. vs. 150.

Σοὶ δ' ἔδῃς σὺν ἔνῃ δηρὸν ἀπέ-
σται, ἀλλὰ τοι ἦδη

Νηὺς τε κατεΐρεται,

292. Male in V. Ven. B.
S. St. & L. pro ἀμείλων le-
gitur ἀγρύπῳι. Amor quidem
& Amantes vigilare dicuntur:
sic

Virgo diurna (erat,) nocturna mulier. utrique
autem

Saepe optarunt descendere ad occasum auroram.

(*solem*)

Sic hi quidem amoris abscondentes necessita-
tem

Occulta delectabantur inter se Venere. 290

Sed exiguo vixerunt tempore; nec diu

In vicem fruebantur multivagis nuptiis;

Sed quando pruinosa venit hiemis hora,

Horrendas commovens multarum vortiginum
procellas,

Profunditatesque infirmas & madida fundamen- 295
ta maris

Hiemales spirantes semper verberabant ven-
ti,

Turbine percutientes totum mare; vapulante
autem (*eo*)

Jam

fic apud Ovidium lib. 1. A-
mor. El. 9. vs. 7. & ὑρμασι
ἀποιμησι apud Nostrium in-
fra vs. 12. & 225. verum
prior lectio e toto sensu pro-
babilior videtur.

293. χείματ' ὄρη. Vide
quae notavit Casaubonus ad
Athenaeum lib. 3. c. 6.

294. Φεμελίας. Φρεμελίας.
B. *ibid.* δονίον. δονίον. V.
& Ven.

295. Θίμαθλα. Θέμαθλα.

ita scribunt Cod. Angl. Ald.
1. & 2. J. 1. & 2. So. W H.
Barth. Par. & Rondell. & sic
quoque J. Vatelius in com-
ment. hunc locum producit.
ibid. pro ἀν' ἐνφίλιζον. legitur
ἐπεφίλιζον in omnibus prae-
ter Ven. B. S. St. L. Whit.
Lond. & K.

296. χαμίριαι πνίοντες. mal-
lem χαμίριαι πνίσσας. DOR-
VILLIUS.

- Ἡδὴ νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ
 Χειμερινὴν καὶ ἄπισον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερινὴς σε φόβῳ κατέρυκε θαλάσσης,
 Καρτερόθυμε Λεάνδρε· Ἀφρακτορὶν δέ σε πύργου,
 Ἡθάδα σημαίνουσα Φαισφορίην ὑμεναίων,
 Μαινομένης ὠτρύνει ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεΐδης καὶ ἄπιστος. ὄφελλε ἢ δούμωρος Ἡρώ
 305 Χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνθυθε Λεάνδρου,
 Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρῃ λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησατο· θελγομένη ἢ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι θαλὸν ἐρώταν.
 Νύξ ἦν, εὐτε μάλιστα βαρυπνέοντες αἵηται,
 310 Χειμερινὴς πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἵηται,
 Ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης·

Δὴ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡδὴ νῆα μέλαιναν κ. τ. λ.] Τότε τὴν βαθεῖαν ναῦν
 εἰς δύο διέλκετο εἰς τὴν ἡγῆν (leg. διελὼν εἰς τὴν γῆν
 ἡγαγεν.) Ἀφειδήσαντα.] Μὴ φροντίσαντα. Βίησατο.] Ἐ-
 βιάσαντο. Θαλὸν.] Καίωμα ζύλον.

297. Locus certe obscu-
 rus. Quid si tamen legamus
 — — — τυπτομένην ἢ
 Ἡδὴ νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε
 διχθάδι χέρσῳ.

ἀπέκλασε & ἀπέκλασε non mul-
 tum distant. ἀπέκλασε & ἀπελ-
 κύναι subducere navem. videa-
 tur Thucyd. c. viii. 12. &
 Harpocration in voce Νη-
 οία. DORVILLIUS. pro ἀπί-

κλασε. legitur ἀπέκλασε. in
 V. S. St. & L. in marg.
 In Ven. B. & Reg. legitur
 ἀπέκλασε. *ibid.* διχθάδι. διχθάδι.
 V. & Ven.

300. χειμερινὴς. χειμερινὴ. B.
 χειμερινῇ. Ven.

301. πύργου. λίχν. V. Ven.
 S. St. L. & K. certe reti-
 nendum videtur πύργου quod
 omnes alii repraesentant, &
 male

Jam navem nigram fregerat bifida (in) terra
Hiemale & infidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coërcebat maris, 300
Magnanime Leander; nuntius sed te turris,
Consuetam significans lucem nuptiarum,
Furentis inpulit securum maris,
Crudelis & perfidus: debebat autem infelix He-
ro

Hieme instante manere sine Leandro, 305
Non amplius accendens brevis temporis stel-
lam lectorum.

Sed amor & fatum cogebat (*eam.*) allec̃ta (*cu-
pida*) autem
Parcarum ostendebat, non amplius facem amo-
rum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
Hiemalibus flatibus jaculantes venti, 310
Collecti irruunt in littus maris:

Tunc

male in margine hanc lectio-
nem rejecerunt St. & L.
auctoritatem secundae edi-
tionis, nimis ubique secu-
ti.

302. Η'ῤάδα. Ε'ῤάδα. V.
& Ven. Η' δ'άδα. A. & C.

303. In Ald. 1. & 2. J.
1. & 2. So. W. H. Par. &
Rondell. legitur *Μαυροδρῆς*
σ' in Barth. *Μαυροδρῆς* δ'.

304. Ο'φελις. ὄφελις. Whit.
& Lond.

306. Δ'ἰκπλοδρῆς. ἰκπλο-

δρῆς. J. 2.

309. ὅ'στις. ὅ'τις. Ven. ὅ'τις.
V. *ibid.* βαρυντοίσις αἵται.
sic omnino retinendum cum
V. Ven. B. Reg. S. St. L.
Whit. Lond. & Kromaj. in
omnibus aliis legitur *βαρυν-
τοίσις* αἵται. sed recte hanc
lectionem in margine posue-
runt St. & L.

310. Α'κοντζοις αἵται. ἄ-
κοντζοις αἵται. B. & Reg.
in Codice Veneto pro αἵται
legitur αἵλας.

312.

Δὴ τότε Λείανδρος περ, ἐθήμωνⓈ ἐλπίδι νύμφης,

Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσῶν ἐπὶ νώτων.

Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύθετο δ' ὕδωρ.

315 Αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ
Μαρναμένων ἀνέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν ΕὐρⓈ,
Καὶ ΝότⓈ ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπει-
λὰς·

Καὶ κτύπⓈ ἦν ἀλίαςⓈ ἐισμαράγοιο θαλάσσης.

Αἰνοπαθὴς ᾗ ΛέανδρⓈ ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις

320 Πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσῶν Ἀφροδίτην.

Πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·

Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·

Ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔξως δ' οὐκ ἤρκεσε μοί-
ρας. Πάι-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Δυσκελάδων.] Δυσήχων. Κυλίνδετο.] Διεγείρετο. ἈλίαςⓈ.] ἈφόρητⓈ. Αἰνοπαθὴς.] Δεινὰ πεπονθώς. Ἀκηλήτοις.] Ἀνησύχοις.

312. Δὴ τότε. in Codice Veneto male habetur δὴ τότε καὶ. *ibid.* ἰθήμενⓈ. ἰθήμενⓈ. Ald. 1. & 2. & Par.

313. Ἐπὶ νώτων sic V. Ven. B. S. St. L. Whit. Lond. & K. reliqui male habent ὑψηλῶν. sic infra vs. 324.

Πάντοθεν δ' ἀγερόμοιο δυσαν-
τῇ κύματⓈ ἐρεμῇ
ΤυσιόμορⓈ πειρόμετο.

314. Κύματ. κύμαπ. Ven. *ibid.* pro σύνχυτο, quod in V. Ven. S. St. L. Whit. Lond. & K. habetur, scripsi σύνδυτο cum omnibus aliis, quod ποιητικώτερον, & multo elegantius dictum est. sic fluctus pendere dicuntur apud Statium lib. 5. Thebaid vs. 368.

— nigris redit humi-
da tellus

Versi-

Tunc Leander, consuetae spe sponsae,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab unda unda volvebatur, adcumulabatur
 vero aqua;
 Aetheri miscebatur pontus; concitabatur undi- 315
 que fremitus
 Pugnantium ventorum: Zephyro autem contra
 spirabat Euris,
 Et Notus in Boream magnas inmisit minas;
 Atque fragor fuit vehemens valde frementis ma-
 ris.
 Gravia autem passus Leander inplacabilibus in
 gurgitibus
 Saepe quidem precabatur aequoream Venerem, 320
 Saepe autem ipsum Regem Neptunum maris:
 Atthidis non Boream inmemorem reliquit nym-
 phae;
 Sed ipsi nullus auxiliatus est; Amor autem non
 ccercuit fata. Undi-

*Vorticibus, totumque Notis
 portantibus aequor*

Pendet.

ubi ad versum 366. vide Bar-
 thium, qui hunc Musaei lo-
 cum ibi sic quoque laudat. &
 male haec lectio ab H. Ste-
 phano & Lectio in margi-
 nem rejecta est.

315. Πάνταθεν. πάνταθεν. W.
ibid. ἢ γῆ. V. A. C. Ald.
 1. & 2. J. 1. & 2. W. H. P.
 Barth. Par. Vo. & Rondell.

317. Α'φίκεν V. S. St. L.
 P. Vo. Whit. Lond. & K.

alii habent ἰφίκεν.

318. Κτύπον. κλίπος. V.
 & Ven. *ibid.* ἱρισμαράγιο. ἱ-
 ρισμαράγιο A. & C. Ald. 1.
 & 2. J. 1. So. & H. in J. 2.
 legitur ἱρισμαράγιο.

319. Α'πηλῆτοις. ἀπηλῆτοις.
 B. *ibid.* δῖταις. δῖταις. B.

320. Μῖν. μῖν. B. *ibid.* λυ-
 πιδόσαι. λιπιδόσαι. V. Ven. S.
 & Whit.

323. Α'λλὰ οἱ ἔτι. ἀλλ' ἔτι.
 Vatic. & B ἀλλ' ἔτι γα. Ven.
ibid. μοίγας. μοίγας. Ven.

Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὄρμῃ
 325 Τυπτόμενος πεφόρητο. ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμῃ,
 Καὶ θένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
 Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτω πῖεν ἄλμης.
 Καὶ δὴ λύχον ἀπίστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
 330 Καὶ ψυχὴν κ' ἔρωτα πολυτλήτο.ο Λεάνδρῃ.
 Ἡ δ', ἔτι δηθύοντο, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς

Ἰστατο

324. πάντοθι. πάντοθι. S. P. Vo. St. & L. in marg. in Veneto legitur πάντοθι. Quod non male retinere possumus, nam repetitio ἔδ' ingrata hic est. *ibid.* ὄρμῃ. ὄρμα. Ven.

325. τυπτόμενος. sic B. S. St. L. Whit. Lond. & K. quod certe retinendum est, reliqui exhibent θεωπτόμενος sic etiam in marg. St. & L. verum error inde natus est, quod illud mox repetitur vs. 337. *ibid.* ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμῃ. legerim ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ἄρμῃ. praeceffit enim ὄρμῃ. nam quod versu 309. & 310. repetatur αἰῷ elegantiam potius habet. videatur Hesychius in ἄρμῃ. Rhodomann. ad Quintum Calabrum xi. 361. vide quoque Foesii Oecon. Hippocratis & Epist. ad Hebr. 4. 12. ἄρμῶν, ubi alii ab ἄρμῳ, alii ab ἄρμῃ deducunt, ut vox videatur satis boni commatis. DORVILLIUS.

Conjeceram ἀκλή, sed cum Cl. DORVILLIO omnino faciendum. Certe videtur haec genuina lectio. nam α in ο, facile corruerunt librarii, sic pro ἀκλή scribitur ἄρχῃ apud Athenaeum, quod docebit G. Canterus de ration. emend. Auc̃. Gr. cap. I. hic versus autem non reperitur in Cod. Vatican. nec Venet.

326. Σθίνος sic omnes praeter S. St. L. & K. qui scribunt σίνος. *ibid.* ἀδόνητον. ἀνόνητον. V. & Ven. *ibid.* ἀκοιμήτων. ἀκοιμήτων. Ven. & A.

328. Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον. male inutilem. ait Rondellus, *verterem, extremum ut dicitur ἀχρήϊς* ὀλεθρῶς; *extrema perniciēs.* Ἀχρήϊς. recte videtur reddi *inutilis*: inprimis si ita accipiamus, quomodo apud Ovidium II. pont. viii. 59. ubi videatur Cl. Burmannus & in add. DORVILLIUS. *ibid.* ἀμαιμακέτω

Undique autem adcumulati male obvio fluctus
inpetu

Inpulsus ferebatur; pedum autem ei defecit vi. 325

gor,

Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.

Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in
guttur,

Et potum inutilem inpetuosi potavit falsuginis
maris;

Et jam lychnum infidum exstinxerat amarus ven-
tus,

Et animam & amorem multum passi Leandri. 330

Illa autem, morante adhuc, (*Leandro*) vigi-
libus oculis

Sta-

πίπτον ἄλμυς. in Codice Ve-
neto legitur ἀμφιμάκτον πίν
ἄλμυς.

329. Καὶ δὲ λύχρον ἄπειρον.
Lychnum infra vs. 301. di-
citur Διακρύβειν ἡλίους καὶ ἄπει-
ρον. eleganter etiam ἀπείρας
vocatur in Epigrammate An-
tipatri in Anthol. lib. 3. c. 7.
In Codice Veneto pro ἄπειρον
legitur ἄσπερον. quod certe
glossema est. sed corrup-
tum, pro ἄσπερον ibi sal-
tem legerem ἄσπιλον, quod
Hesychius explicat per ἀσ-
πίς. & sic τὸ ἄπειρον. optime a
glossatore potuit explicari.

330. Πολυκλαύταις. hoc re-
praesentant Cod. Vatican.
Ven. B. S. St. L. Whit. &

Lond. probat & hanc lectio-
nem J. Rondellus, cum his
omnino quoque feci. Alii
omnes habent πολυκλαύταις,
verum illud mox repetitur.
Scio recentioris aevi Poëtam
non tam axie talia curasse,
verum nimis absurdum est,
unum idemque epitheton
nunc Λιανόδρον & mox τῷ με-
ρίμναις adjungere. Post hunc
versum in Codicibus Vati-
cano & Veneto hi duo inter-
feruntur, sed spurii procul du-
bio.

Ναίκεσι δ' ἀγχιθύμης ἐπεβί-
λῃσιν αἵτης

Ἡ δὲ γὰρ φθιμένοιο μέρον θί-
πασσι λιάνδρον.

331. Ἡ δ', ἵκ' ἀδύνοισιν.
H 2 ἵκ'

Ἰτατο κυμαίνεσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
 Ἡλυθε δ' ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ,
 Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσ-

σης,

335 Εἴωου ἰσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην
 Λύχνου σθεννυμένοιο. ὦρα κρηπίδα ἧ πύργου
 Θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοί-

την,

Δαιδαλέον ῥήξασα ὡεὶ τήθεσι χιτῶνα,
 Ροιζήδον προκάρηεν ἄω' ἡλιβάτου πέσε πύρ-

γου.

34° Καδὲ Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ ὦρακοίτῃ,
 Ἀλ-

sic S. St. L. Whit. Lond. & K. & hanc lectionem omnino veram vehementer probat And. Papius. omnes alii exhibent εἰσὶν δ' ἰθύοντες. illud autem δαδύνοντες latet quoque in Codicibus Vaticano & Veneto, alter exhibet εἰσὶν δ' ἰθύοντες alter εἰσὶν δὲ θύοντες. Cod. Angl. cum reliquis editis nullo sensu habent εἰσὶν δ' ἰθύοντες. *ibid.* ἐπ' ἀγρύπναιον. ἐπ' ἀγρυπνίῃσιν. A & S. huc pertinet locus Virgilii lib. 4. Aeneid. v. 529. & seqq.

332. Πολυκλαύτοισι. πολυκλαύτοις Vatic. Ven. B. S. St. L. Whit. & Lond.

333. Pro Ἡλῡθι δ'. in Cod. Veneto habetur ἦλυθι.

334. Πάντοθι. πάντοθι. S. St. & L. in marg. *ibid.* ὄμμα τίτταιν in Cod. B. legitur ὄμματι τίτταιν.

335. ὦ' ὦρακοίτῃ. voculam ὦ' omittunt. V. & B. etiam non habetur in secunda editione, verum ibi pro ἀλώμενον exhibetur ἀλωέμενον. in Cod. Veneto legitur ἀλφόμενον.

336. Παρὰ. Papius & Voetius scribunt παρὰ.

337. Θρυπτόμενον. sic omnes libri praeter Codicem Venetum, cum quo potius legerem Δρυπτόμενον ex Homeri Odyss. E. v. 434.

ὦ' ὦ' ὡς πύργου θαλάσσης
 ἀπὸ χερσίν

Stabat fluctuans luctuosis curis.

Venit autem aurora, & non vidit sponsum Hero,

Circumquaque oculos dirigebat in lata dorfa maris,

Sicubi videret errantem suum maritum 335

Lychno extincto. apud fundamentum vero turris

Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum,

Variam disrumpens circa pectora vestem,

Cum strepitu praeceps ab alta cecidit turri.

Atque Hero mortua est super mortuo mari. 340

to,

Suique

Ῥοιὶ ἀπὶ δρυοῦ, ἢ δὲ μέγα
κῦμα κάλυψεν.

338. Δαυδαλίον. in Cod. A.
& C. scribitur Δαυδάλαγον. *ibid.*
ᾠδὴ. ᾠδὴ. V. & Ven. *ibid.*
Χιτῶνα. χιτῶνας. Ald. 2. &
J. 2.

339 Ῥοιζηδὸν Ῥοιζηδὸν. Ron-
dell. *ibid.* ἀπ' ἡλιβάτου πύργου.
in Ald. 2. legitur ἀπ'
ἡλιβάτου πύργου.

340. Κάδδ'. in St. L. & K.
habetur καδ' ὅ, sed cum aliis
omnibus scripsi κάδδ', quod
etiam apud Homerum *Iliad.*

B. v. 549. in Cod. B. legi-
tur καδ'. *ibid.* τείθηκεν ἰσ'. τείθ-
ηκε σὺν. Ven. B. Reg. L.
Whit. Lond. K. St. & L. in
marg. sed cum Cod. Angl.
& reliquis editis priorem lec-
tionem praetuli, an illa non
melius hic conveniet? an non
magis Poëtice dictum est? ut
eodem quasi tumultu compo-
nantur. sic in Epigramma-
te Antipatri, quod mox lau-
davi.

Κονὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχον
πίφθ', —

Ἀλλήλων δ' ὀπίσθαιτο ἢ ἐν πυμάτῳ πρὸς ἄλ-
θρῳ.

Τ Ε Λ Ο Σ,

341. Εἰ πυμάτῳ. cō πύματι. *hic in exemplari, quod Guilielmus Cantuariensis cum suo con-
tulerat. Sed adscititiis sine
Papio, accesserat versiculus
dubio.*

Suique invicem potiti sunt etiam in ultima per-
nicie.

F I N I S.

Ταῖα δ' ἰσχυράσιν ἀνδρῶν
ἀπὸ κατ' ἀλγέων.
Id est,
Talis vefanos juvenum ma-

net exitus igneis.
Et certe in hoc versiculo ni-
hil cum Musis commune
est.

M U S A E I
HERO ET LEANDER.

I N T E R P R E T E

ANDREA PAPIO GANDENSI.

Musa mihi testem taciti cane lychnon amoris :
Nocturnoque virum pelago ad connubia nan-
tem :

Obscurumque torum, dea quem non viderit Eos :
Et Seston latebras Herus, & moenia Abydi.

5 Jam mihi Leandrum videor spectare natantem :
Et lychnon, Veneris qui iussa referre solebat,
Noctinubaeque Hero flammis praestare ministras,
Furtorum indicio dulci : quem Juppiter astris
Debuerat socium post munera jungere noctis,

10 Ut coelo fulgeret amorum pronubus ignis.
Quod miseras pariter curas obiisset amantum,
Connubii extollens vigilis praenuncia signa,
Ante malus tristi rueret quam turbine ventus.

Ergo age, & exitio, dea, commemoremus eodem
15 Extinctamque facem simul, extinctumque Leandrum.

Stabant oppositae, ponti discrimine parvo,
Sestos Abydenaeque domus : tensisque Cupido
Cornibus unum ambas jaculum contorsit in urbeis :
Accendens juvenem pariter, pariterque puellam,
20 Leandrum teneramque Hero : sic nomine dicunt.

Haec

Haec Sestum : at juvenis sedeis habitabat Abydi.
 Urbibus ambabus pulcherrima scilicet ambo
 Sidera : consimiles ambo. quae si aequora navi
 Forte leges, turrim observa, qua Sestias Hero
 Lumina monstrabat nanti spectanda Leandro : 25
 Quaere & fluctisonans antiquae littus Abydi,
 Nunc quoque Leandri lethum quod plangit & igneis.
 Unde autem patria degens Leander Abydo
 Herus arsit amores, & amore innexuit ipsam?
 Forte decens Hero, clara de stirpe, sacerdos 30
 Servibat Veneri : scorsimque parentibus, expers
 Conjugii, turrim vicinum habitabat ad aequor.
 Divae instar Veneris. casti sed plena pudoris,
 Nec se foemineis adjunxit caetibus unquam,
 Nec gratas duxit choreas cum aequalibus una : 35
 Invidiam atque assueta suis convitia vitans,
 Quaequae sibi formae dum postulat aemula laudem.
 At semper dominam supplex venerata Cytheren,
 Saepe etiam donis puerum placabat Amorem,
 Ardentem metuens dia cum matre pharetram. 40
 Non tamen effugit spiranteis igne sagittas.
 Instabant Veneris populo solemnia festa;
 Quae Sesti peraguntur Adonidique & Cythereae.
 At sacram propere ad lucem venere frequentes
 Incinctas pelago terras quicunque tenebant : 45
 Pars longe Aemoniam linquens, pars littora Cypri:
 Feminaque haerebat sacris non ulla Cytheris,
 Non Libani choreas beneolenti in vertice ducens.
 Quin vicinorum festo nec defuit ullus:
 Incola non Phrygiae, non finitimae urbis Abydi: 50

- Nec juvenum quisquam formae studiosus: ut illi,
 Si quo forte vocat festi nova fama, sequentes,
 Non tantum aeternis properant dare munera divis,
 Quantum collectas festo spectare puellas.
- 55 At divae gradiens templo pulcherrima virgo,
 Fulgorem grato spargebat plurima vultu:
 Exoricens veluti terris argentea Luna.
 Quippe genas niveas summo rubor orbe tenebat,
 Folliculis bicolor qualis rosa prodit: ut Herus
- 60 Membra tuens, credas roseum te cernere pratum.
 Miscebat nam cuncta rubor: seseque ferebat
 Tralucens roseis per candida tegmina plantis.
 Et Charites membris quacunque à parte fluebant.
 Treis prisca finxere quidem: sed virginis unus
- 65 Centum una Charites ridens spirabat ocellus.
 Certe equidem Veneri digna est oblata sacerdos.
 Sic illa ante alias forma praeclara puellas,
 Antistes Veneris, tanquam Venus altera visa est:
 Et juvenum subiit per mollia corda: torique
- 70 Nullus erat sociam qui non sibi posceret Hero.
 Quacunque illa vagò templum pede perlustrabat,
 Hac comites oculosque virum mentesque trahebat.
 Tum juvenum admirans aliquis sic ore locutus:
 Spartam adii, claram vidi Lacedaemonis urbem,
- 75 Formosae qua dura manu certamina tractant:
 At talem aspexi nusquam, teneramque probamque,
 Atque unam Charitum e numero fortasse minorum.
 Jamque adeo fessum nequeo me explere tuendo.
 Protinus exspirem, thalamis modo perfruar Herus.
- 80 Nec magis optarim fieri deus aethere in alto,
 Quam

INTERPRETE ANDREA PAPIO. 67

Quam mihi cara domi conjux contingat ut Hero.

At famulam si forte tuam mihi nulla facultas

Tangere, me simili saltem dea conjuge dona.

Haec simul hinc aliquis: alium simul inde latenti

Vulnere dementem faciebat forma puellae.

85

At non tu, miser aspecta Leandre puella

Occultis voluisti animum consumere curis:

Sed subito victus flammam spirante sagitta,

Formosa haud poteras Hero sine ducere vitam.

Illius ad nictus ardor surgebat amorum,

90

Et cor indomitae flagrabat ab impete flammae.

Inculcata etenim praestantis forma puellae

Corda virum penetrat teli velocior ictu.

Estque oculus via prima: oculo tum deinde profectum,

Labitur ima sub usque viri praeccordia vulnus.

Hic illum tremor, & pudor, & stupor, inque pu-

95

dentia

Oppressere. trementem animo: captumque pudore:

Et forma stupidum: sed amor remove pudorem.

Ergo audax ab amore, pudorisque immemor omnis,

Accessit sensim, & contra stetit ora puellae:

Tendebatque dolos oculis obliqua tuendo,

100

Virginis abducens per mutos pectora nutus.

Illa autem, cupidi percepta fraude Leandri,

Conscia gaudebat formae: taciturnaque & ipsa

Interdum vultus terra attollebat amoenos,

Leandrum per signa monens occulta vicissim:

105

Figebatque iterum. ille animo gaudebat ovanti,

Perceptum virgo quod non sprevisset amorem.

Secreti interea quaerit dum temporis horam

I 2

Lean-

- Leander, cedente die lux relinquere terras
 ¶ 10 Incipit, & sero consurgere vesper ab axe.
 Ergo ut caeruleam sensit crebrescere noctem;
 Tum vero intrepidum propius se offerre puellae:
 Et furtim prensae digitos compressit, ab imo
 Ingentem penitus gemitum dans pectore: at illa,
 ¶ 15 Indignata velut, roseam subducere dextram.
 Sed blandos simul ac nutus agnovit amatae
 Virginis, arreptam tunicis fulgentibus, audax,
 Intima pertraxit secum in penetralia templi.
 Ast aegre subiens, pedibus pugnantibus, Hero,
 ¶ 20 Invitae similis, taleis dedit ore loquelas,
 Foeminea cum voce minax aggressa Leandrum.
 Quid furis? aut quo me castam miser abripis hospes?
 Hinc alio concede, meamque hanc desere vestem,
 Neu diteis ignare meos offende parenteis.
 ¶ 25 Haud Veneris tibi casta deae tentanda sacerdos.
 Virginei sperare nefas te gaudia lecti.
 Talibus illa minis, sibi convenientibus, usa est.
 Foemineas ergo Leander ubi audiit iras,
 Protinus agnovit persuasae signa puellae.
 ¶ 30 Ardenti juveni cum foemina nanque minatur,
 Nempe minis etiam verum testatur amorem.
 Dans igitur niveo fragrantique oscula collo,
 Talibus orabat, misero correptus amore.
 Post Venerem Venus alma mihi, post Pallada Pallas:
 ¶ 35 Non te ullis etenim statuo mortalibus aequam,
 Fas mihi quam magni Jovis est componere natis:
 Felices ambo qui te genuere parentes:
 Quique tulit felix uterus nimis. accipe tantum

Quae

Quae precor, indigni magnum miserata furorem.
 Cypridis antistes Cypriae quoque munera cura, 140
 Laeta colens ortus, & sacra jugalia divae.
 Nam castam Veneris non convenit esse ministram.
 Virginibus nequenim capitur. quin orgia vero
 Magna deae, & placidae leges, si nosse laboras,
 Sunt tediae & thalami. tu, si tibi Cypria cordi, 145
 Dulcia jura libens blandi complectere amoris:
 Meque tibi famulum vel si placet adde maritum:
 Quem telis tibi fixit Amor, statuitque prehensum,
 Herculem ut indomitum virga Cyllenius aurea
 Duxit Jardaniae quondam servire puellae. 150
 Me Venus ipsa tibi, non callidus attulit Hermes.
 Non te fama, reor, fugit Arcadicae Atalantae:
 Quae cum Milaniona diu fugisset amantem,
 Virginitate ferox, tandem, incita Cypridis ira,
 Quem prius aspernata, sub alto pectore fixit. 155
 Nec tu cara, deae ne te petat ira, repugnes.
 His dictis accensum animum commovit: &, ante
 Multa recusanti, blandum persuasit amorem.
 At virgo in terras oculos defixa tacebat:
 Condebatque genas roseo perfusa pudore: 160
 Et summam stringebat humum vestigia subter:
 Circum humerosque frequens niveum adducebat a-
 miectum:
 Cedentis manifesta animi dans signa: tacendo
 Quippe ineunt victae thalami promissa puellae.
 Jamque & amariciem blandi gustarat amoris: 165
 Dulcibus atque animum fervebat ab ignibus Hero:
 Haerebatque amens forma stupefacta Leandri.

- Ergo dum terris oculos defixa moratur,
 Dum neque Leander flagrante Cupidine vultu
 170 Destitit in tenera fixus cervice puellae.
 Cum tandem blanda compellat voce Leandrum,
 Purpurea madidum stillans a fronte pudorem.
 Permoveas hospes vel saxa rigentia dictis.
 Ecquis fallendi varias tibi tradidit arteis?
 175 Eheu, quis patrias mihi te perduxit in oras?
 Haec frustra tibi dicta tamen. nam quo mihi pacto,
 Ignotusque vagusque hospes, jungaris amore?
 Cum neque permittat mihi mens averſa parentum
 Connubium celebrare palam: nec, ſi tibi forſan
 180 Inducas animum patria conſidere noſtra,
 Furta queant Veneris recte celata teneri.
 Quippe hominum pravique tenax, & garrula lingua:
 In triviisſque aliquis, tacite quae geſſerit, audit.
 Sed ne mî nomenque tuum, patriamque taceto.
 185 Quippe meum calles, Hero quae nomine dicor.
 At coelo domus aequa mihi, circumſona turris:
 Quam, pelagi ad ripas, patriae prae moenibus urbis,
 Infelix habitans, cuſtos atque unica mecum,
 Proxima ſum ponto, durorum ob juſſa parentum.
 190 At procul aequales abſunt, juvenumque canoros
 Ad numeros choreae: tantum, nocteiſque dieſque,
 Ventofi triſtis pelagi fremit auribus horror.
 Sic effata, genas roſeas contexiſt amiſtu,
 Victa pudore iterum: atque ſuo ſe prodidit ore.
 195 Ille autem, ſtimulis acrique cupidine victus,
 Volvebat quo bella modo certaret amoris.
 Corda viri nam cautus amor domat icſta ſagittis:

Rurfus

Rursus & ipse viri vulnus medicatur: & idem
 Consiliiue autor pariter dominusque suorum est.
 Ergo nec cupido tunc defuit ille Leandro. 200
 Qui tandem haec meditata gemens verba edidit ore.
 Te propter truculenta vehar trans aequora virgo,
 Fervida stent flammis licet, atque impervia nautis.
 Non freta vasta tuo vereor fruiturus amore,
 Murmurane & fremitus resonantis triste profundi: 205
 Quin semper tibi nocte madens advectus amator
 Helles tranabo rapidum mare. non procul urbe
 Nanque tua tenet oppositae me littus Abydi.
 Tantum nocte aliquod turri mihi lumen ab alta
 Adversum exhibeas: quo tutior improba labar 210
 Aequora, navis amoris, habens pro sidere lumen.
 Atque hoc aspiciens, non feri signa Bootae,
 Non saevum Oriona, intactumque aequore Currum,
 Oppositae possim patriae contingere portus.
 Sed bene ventorum furias defende sonantum: 215
 Lucifero ne forte meae ductore salutis
 Exincto, pariter vitam cum lumine perdam.
 At nomen tibi siqua meum novisse voluptas:
 Leander vocitor, tuus Hero candida conjunx.
 Sic tacitae Veneris leges iniere, modumque: 220
 Nocturnosque toros, & connubialia signa
 Luminis instituere, fidem servare parati:
 Haec praeferre facem, hic longum superare profun-
 dum.
 Gaudia dein noctis pacti vigileisque hymenaeos,
 Inviti a sese demum abscessere coacti. 225
 Illa suam turrim repetens: at providus ille

Signa

- Signa notans turris, ne se nox falleret atra;
 Ingentem ad populum cellae trajecit Abydi.
 At, socia optantes longae certamina noctis,
 230 Saepe decus thalami tenebras properare petebant.
 Jam nox ingruerat rebus caligine caeca:
 Suadebatque viris, cupido sed non tibi, somnum,
 Leander: qui, fluctifoni per littera ponti,
 Dum data lucerent hymeneia signa, manebas:
 235 Luminis indicium exspectans, miserabile quondam,
 Pignoraque occulti procul affulgentia lecti.
 At simul obscuram nox caerula fuderat umbram,
 Extulit illa facem. quae postquam accensa reluxit,
 Protinus ussit amor properantis corda Leandri:
 240 Ardenti simul exarsit face. sed maris alti
 Insanum accipiens fremitum fluctusque sonanteis,
 Extimuit primum: posito mox deinde pudore,
 Talibus ipse animos addit sibi vocibus ultro.
 Saevus amor: pontusque immitis. at aequoris alti
 245 Est aqua: me vero penitus amor ignibus urit.
 Arripe cor igneis, nec aquas horresce patenteis:
 Mique ades ardenti. quid enim maria horrida curas?
 An nescis Venerem, spumanti ex aequore natam,
 Et pontum imperio & nostros cohibere dolores?
 250 Sic fatus, pulchros artus nudavit amictu
 Ambabus manibus: capiti simul implicat aptans.
 Littoreque exsiliit, corpusque injecit in undas.
 Adversum properans fulgentia lumina semper,
 Ipse sibi pariter remex, pariter quoque navis.
 255 Ast Hero, summa lumen quae turre tenebat,
 Officeret tristi nequando flamine ventus,

Saepe

Saepe facem opposito defendit tegmine: dum se
Leander Sesta fessum statione locasset.

Accepit quem turre sua. sed limine in ipso
Conjugem anhelanten tacitis complexa lacertis, 260
Stillantem madidos etiam maris imbre capillos,
Virginæi statuit thalami in penetralibus inis.

Et totum abstergens corpus, perduxit olivo
Spiranti, roseo: pontique extinxit odorem.
Dein, cum sublimi jam composuisset anhelum 265
Circumfusa toro, verbis ita fatur amicis.

Sponse afflicte malis, sponsus quæ non tulit al-
ter:

Sponse afflicte malis: fileant nunc unda, salum-
que,

Pisceus & feter resonantis triste profundi.
Hoc gremio jam sponse tuos compone laboreis. 270

Sic illa: at propere Zonam simul ille resolvit:
Et placidae Veneris coierunt legibus ambo.

Nuptiae erant: sed quæ choreis cantuque care-
rent.

Non vates Juno te pronuba voce citavit.
Non tedae accensæ thalamo luxere jugali. 275

Non agili quisquam chorea circumtulit artus.
Non pater & veneranda parens cecinere hymenaeum.

Sed stratum taciturna torum genialibus horis
Ipsa quies statuit: sponsam compere tenebrae.

Ergo nuptiae erant nullis celebres hymenaeis, 280
Noctis adornarant quas tempora: matutino

Deprendit sponsum nequenim ulla aurora cubili:

Rursus ad oppositæ populos sed nabat Abydi,

K

Noctur-

Nocturnos spirans nondum exsaturatus amoris.

285 Ast Hero in longa fallebat veste parentes,
Luce palam virgo, mulier nocturna : frequentes
Optabantque ambo tardum cito cedere solem.

Sic illi, tacito dum clam potiuntur amore,
Inter se Veneris jungebant gaudia furtim.

290 Sed breve vixerunt tempus : laetique hymenaeis
Multivagis simul haud longum potuere potiri.
Quippe aderant concreta gelu mox tempora brumae,

Horribileis excire mari consueta procellas :
Cum fundo tenus instabilis vada concita ponti

295 Hibernae erucrant imis è sedibus aurae,
Turbine verrentes rapido mare : jamque carinas
Condiderat passim tranquillo navita portu,
Infido metuens sese committere ponto.

At non hiberni tenuit fortissime terror

300 Te Leandre maris : turri sed rursus ab alta
Indicio solitis lumen fulgens hymeriacis,
Suadebat rabiem saevi contemnere ponti.
Heu lumen crudele. hiemis nam tempore saltem
Debueras Hero infelix caruisse Leandro,

305 Nec stellam indicio deinceps accendere lecti.

Vicit Amor, fatumque tamen : parensque furo-
ri,

Parcarum exhibuit, nequenim jam lumen amo-
rum.

Nox erat, infesto validi cum turbine venti,
Flatibus hibernis immania bella moventes,

310 Certatim maris incumbunt ad littora densi.

Tunc

Tunc quoque Leander solitae spe brachia nuptae

Jactabat: tali pelago ad connubia tendens.

Jamque undam premere unda, & aquae concrefcere
moles:

Aethere confundi pontus: tremere excita tellus

Ventorum pugnis: zephyro nanque obstitit Eu-315
rus,

Terrebatque minis Boream crudelibus Auster:

Et gravis ingenti gemitu procul unda sonabat.

At vero miser implacidis, Leander, in undis

Saepe quidem Venerem prece postulat aequore na-
tam,

Neptunumque patrem pelagi cui credita regna: 320

Atthidis & Boream nymphae meminisse jubebat.

Sed dare nullus opem: nec amor mala fata morari.

Undique ut ingruerat tandem maris impete victus,

Jactabatur aquis: pedibus vigor ille recessit:

Affiduasque manus defecit mobile robur: 325

Quin & sponte frequens irrupit gutture pontus,

Insuavem cumulans potum non utilis undae.

Atque infida nocens extinxit lumina ventus:

Leandrique animam, & miserandum extinxit amo-
rem.

Illa moranti oculis semper vigilantibus instans, 330

Sollicitas animo volvebat saucia curas.

Jamque Aurora aderat: sponsum nec viderat Hero.

Ergo oculos per terga maris circumtulit ampla,

Errantem siqua spectaret forte maritum,

Extincta face: quem turri conspexit ut ima 335

Collidi exanimem, jactatum fluctibus atris,

76 MUSAEUS INTERPR. ANDR. PAPIO.

Continuo pictam rumpens a pectore vestem,
Praecipitem sese turris de vertice jecit.

340 Sic Hero exanimi super est extincta marito;
Seque illi summa quoque sunt in morte potiti.

MUSAEI POEMATIIUM,

DE AMORE ET MORTE

LEANDRI ET HERÛS.

a

Q. *Septimio* FLORENTE CHRISTIANO
versibus e Graeco expressum.

Inseque, Diva, facem, furtivos testis amores
Quae vidit, simul undivagi nocturnum Hyme-
naei

Inque natatorem, & connubia furva perenni
Invisa Aurorae, Sestonque & Abydon, ubi Herûs
Festinus Hymen noctu est; audire Leandrum 5
Jam videor, Venerisque, ipsam, quae nuntia, te-
dam,

Herûs noctivagae quae praevia pronuba, Amoris
Grande decus tedam, quam post certamina noctis
Inferere astrorum numero cata debuit alti
Cura Jovis, mox dicere & indigitare jugale 10
Sidus amorum: adjuvit enim sine more labores
Clara Cupidineos, atque insomnes Hymenaeos:
Nuntia servavit vigilans, infesta priusquam
Vis venti ingrueret: sed nunc mihi concine mortem
Leandri, exitiumque extinctae triste lucernae. 15

Adversa opposita duo sunt, pontoque propinqua
Oppida Sestus, Abydus: Amor cum tenderet arcum,
Tunc forte una urbem percussit utramque sagitta,
Virginis & juvenis quo pectora torruit ictu:

K 3

No.

- 20 Nomen erat juvenis Leander, virginis Hero;
 Haec urbem Sestum, contra ille tenebat Abydum,
 Ambo utriusque urbis pulcherrima sidera quondam,
 Consimilesque sibi: Qua, si unquam sit tibi cursus,
 Parte, super turri rogites qua Sestias Hero
- 25 Lychnum stabat habens, & dux erat alta Leandro:
 Tum freta pontifona antiquae sciteris Abydi
 Suspirantis adhuc & amorem, & fata Leandri:
 Verum quî potuit civis Leander Abydi,
 Et capi amore Herûs, & amore ligare cupitam?
- 30 Pulchra Hero claro genere orta, Jovisque propa-
 ges,
 Sacra fuit Veneri Cythereae antistita virgo,
 Indocilisque tori, Cypris digna ipsa videri.
 Nunquam foemineis (pudor is fuit) ausa catervis
 Misceri, aut choreas aquaevae pubis adire,
- 35 Aemula foeminei fugiens contagia sexûs,
 Qui semper formae praelato invidit honori:
 Verum perpetua Veneris prece numen amicans,
 Saepe sacris sub muneribus placabat Amorem,
 Coelesti cum matre, timens flammata pharetræ
- 40 Vulnera: sed nec sic potuit fugere ignea tela.
 Jamque dies aderat, qui Sesto festus in urbe,
 Publicus, huc Venerique, & Adonidi solvere vota
 Omnis conferto plebs agmine concurrebant;
 Huc vicina suos omnis tulit insula cives:
- 45 Aemoniae hinc, hinc aequoreae ruit incola Cypri:
 Nulla Cythereas tenuit tunc foemina sedes,
 Nullus odorati Libani saltabat in antris,
 Nullus tam celebri tunc defuit accola luce;

Huc

Huc Phrygiae, huc venit vicinae habitator Abydi,
 Quique puellari juvenes ardore tenentur. 50

Namque illis solitum celebrare frequentibus urbes,
 Ducere quas fama est festae sollemnia lucis,
 Non tam sacrorum, quam formae propter amorem
 Virgineae. Tunc ergo Deae delubra petebat
 Virgo Hero, faciem splendore corusca venusto, 55

Menstrua nascenti qualis Luna albicat ore;
 Cui summos nivearum orbis rubicunda genarum
 Almities notat; ut bicolor rosa primitus exit
 E calatho: credas pratum fulgere rosarum
 Pulchra per ora Herûs; etenim rubor undique ma- 60
 las

Vestibat, subterque pedes, dum incedit, amictu
 Candidulo fulsere rosae; quin gratia membris
 Multa inerat: Charitas tantum tres esse Vetustas
 Falso ait, unus ocellus enim si riserat Herûs,
 Crescebant centum Charites: haec Cypride digna 65
 Flaminica, exsuperansque omnes forma illice Nym-
 phas

Esse Venus meruit, Veneri sacrata Camilla:
 Haec facile juvenum subiit praecordia, nec vir
 Ullus erat qui conjugium non posceret Herûs;
 Quae quoties, & qua templum sublime pererrans 70
 Incedit, trahit in se animos oculosque virorum,
 Hanc aliquis juvenum miratus talibus infit,

Et Spartam ascendi, & vidi Lacedaemonis arces;
 Magnum ubi certamen formarum audimus haberi;
 At non sic tenero & molli veneranda decore 75
 Visa mihi: ac forsan Charitum Venus hîc habet unam:
 Lu-

Lumina lassâ mihi, sed non satiata videndo;
 Lecti Herûs initum haud dubitem vel morte pacisci:
 Nec deus esse velim, nec coeli gaudia curem,
 80 Aedibus in nostris potiar si conjuge tali.
 Sin mihi fas non est sacram adfectasse Camillam,
 Da similem uxorem thalamis, Cytherea, fovere.
 Sic aliquis juvenum in vota haec clamabat, idem-
 que

Vulnus alunt alii venis, furtim illa furentes
 85 Forma facit: graviora quibus tu, passe Leander;
 Non tua furtivis pungebas pectora curis;
 Verum improvîso telorum faucius igne
 Nolebas sine forma Herûs producere vitam:
 Ex oculorum acie fax augescebat amorum,
 90 Pectus & invictae bullibat ab impete flammæ:
 Namque inculpatae praestans bona forma puellae;
 Corda virûm penetrans volucris cadit ocyus arcu:
 Pandit ocellus iter, cujus de verbere acuto
 Labitur, atque viri subit in praecordia vulnus;
 95 Hunc pudor & stupor atque effrons fiducia coepit,
 Atque tremor; nam cor trepidat, vincique pudebat:
 Et stupet in forma, sed amoris flamma, pudore
 Deposito, audacem faciens, insurgere jussit
 Compositis sensim pedibus, tum virgine coram
 100 Astitit, obliquansque dolo motabat ocellos,
 Nutibus impellens tacitis errare puellae
 Mentem oculosque Herûs: quae postquam sensit amo-
 rem
 Leandrique dolos, gavisâ est conscia formae;
 Saepe etiam tacitum vultum demissa fefellit;

Nuti-

Nutibus occultis dans nuntia signa Leandro, 105
 Atque iterum avertens: juvenis tum gaudia pectus
 Pertentant, quod se virgo intellexit amari,
 Nec renuit: Dumque occultam sibi postulat horam
 Leander, Sol contracta jam luce latebat
 Occasus, vesperque aderat cum grandibus umbris: 110
 Ille pede audenti confestim accedit ad illam,
 Ut vidit pulla conceptas veste tenebras,
 Utque manum roseam compressit leniter Herûs,
 Infanum quantum ingemuit: voci illa pepercit
 Iratam simulans, pulchramque averfa retraxit 115
 Inde manum; sed ubi nutus, animique remissi
 Indicia accepit Leander, veste petitam
 Purpurea audacter deduxit in ultima templi.
 Pone sequebatur pedibus cunctantibus Hero,
 Nolenti similis, vocesque has ore refudit, 120
 Foemineum minitans in morem & verba Leandro,
 Quis furor ô hospes? quid me rapis, ô scelerate
 Virginem? abi actutum, & mea vestimenta relin-
 que;
 Neve meorum iram locupletum accerere parentum:
 Non tibi fas Veneris sacram adfectare ministram, 125
 Nulla via est qua tu possis contingere lectum
 Virginis: Haec sic virginibus consueta minata est;
 Ille minas simul ac, muliebresque audiit iras,
 Agnovit victae signa haud obscura puellae:
 Foemina nam cupidis quoties succenset ephebis, 130
 Promittunt irae Veneris commercia tales.
 Ergo ubi odorato Nymphae tulit oscula collo,
 Sic fatur magno mentem percussus amore,

L

Altera

Altera post Venerem Venus, & post Pallada Pal-
las,

- 135 O quam te memorem! neque enim muliebribus istis
Te similem formis fas dicere! sed Jove natis.
O fortunatos tam pulchra prole parentes!
O felicem uterum qui te tulit! En age nostris
Te facilem praebens precibus miserere furentis
140 Igne tuo, Venerisque sacerdos Cypridis acta
Exsequere, & divae cole connubialia jura.
Non decet innuptas Veneri servire puellas:
Sed nec virginibus signatis Cypria gaudet.
Quaeris quae leges, quae sint mysteria Divae?
145 Conjugium & thalami: Quod si tibi Cypris amatur,
Flexanimorum age ama mellitum foedus amorum;
Supplicis hoc, si vis, vel conjugis accipe votum,
Quem tibi caepit Amor telis venatus acutis,
Ut fortem Alcidem, virgam qui commovet auream
150 Mercurius pernix, nymphae servire coëgit
Jardaniae: at tibi me misit Cytherea, nec Hermes.
Virginis Arcadiae puto te meminisse Atalantae,
Virginitatis amans quae Milanionis amantis
Effugit studia, irata post Cypride mutans,
155 Spretum ante, ardebat tota deperdita mente:
Da te ergo facilem, ne accendas Cypridis iram.
Sic ait; ac mens est renuentis flexa puellae,
Corque decerravit blando sermone loquentis.
At virgo ipsa oculos figens tellure filebat,
160 Clam suffusa genas instante pudore rubentes:
Ac summam pedibus terram radebat, & ora
Saepe verecunda atque humeros velabat amictu:

Hacq

Haec persuasi animi sunt argumenta, silensque
 Usuram thalami solet omnis virgo pacisci.
 Dulcis amaritiem jam corde bibebat amoris 165
 Virgo Hero, flamma penitas arente medullas,
 Sensibus ereptis ad amabilis ora Leandri.
 Ergo hîc, donec operta esset caligine tellus,
 Infano errantes oculos Leander amore
 Non habuit fessos spectando virginis ora; 170
 Quae tandem dulci sermone affata Leandrum est,
 Emittens molli pudibundum ex ore ruborem,
 Tu dictis, hospes, posses vel saxa movere;
 Ecquis te docuit fallentia verba rotare?
 Heu quis te nostras externum duxit in oras? 175
 Attamen incassum fudisti haec vinnula verba:
 Nam quî mecum in eas foedus peregrinus, & erro
 Intutus? sancte atque palam connubia nobis
 Concelebrare nefas; nostri hoc vetuere parentes.
 Quin si forte meam patriam cupis, hospes, habere, 180
 Semper furtivi retegentur gaudia lecti:
 Namque hominum vulgo lingua est mala, quodque
 latenter
 Feceris, in triviis communis fabula fiet.
 Sed nec te pigeat patriam cum nomine vestram
 Dicere; nam nostrum notum tibi; nominor Hero: 185
 Celsa mihi domus est, quae personat undique, turris;
 Hîc habitans una tantum famulante ministra,
 Ante urbem Sestum super altae margine ripae,
 Propter sum pelagus; sic me statuere parentes:
 Nec prope sunt pueræ aequales, juvenumque cho- 190
 reae

Longe absunt : verum semper noctuque , diuque
Ventosi pelagi sonus auribus infremit asper. .

Sic fata , occuluit roseam sub tegmine malam :
Erubuitque iterum , & puduit sic esse locutam :
195 Cuspide sed punctus Leander Amoris amara ,
Certamen quo pacto ineat meditatur amantum.
Namque virum telis domitans Amor improbus , ul-
cus

Saepe viri medicat ; tum quis semel imperat , ipse
Cuncta regens , consultor erit mortalibus aegris :
200 Ille Leandro etiam voluit succurrere amanti ,
Hinc animo aeger amans sic callida dicta reponit ,
Te propter saevas , ô virgo , enare per undas
Non dubitem , vel si plenum ignibus aestuet aequor ,
Nec freta pervia sint ; tua si mihi certa voluntas ,
205 Haud hiemem horrifoni metuam maris , ire paratus
In thalamum , formosa , tuum , semperque silente
Nocte ferar , pontique Helles freta lata natator
Trajiciam sponsus ; procul haud mea distat Abydus
Urbe tua : excelsa tantum de turre lucernam
210 Ulteriore mihi ex ripa , in caligine pande :
Sic mihi fidus erit tua fax , ego navis Amoris ;
Intuitusque illam , non mersum fera Bootem ,
Non ficcum Plaustri tractum , nec Oriona saevum ,
Dulce queam adversum patriae contingere littus.
215 Tu grave spirantes ventos , mea cura , caveto ,
Ne faculam exstinguant , animamque in luce relin-
quam

Ilicet exstincta : Nam lux dux nostra , salusque est.
Quod si tantus amor nostrum cognoscere nomen ,

For-

Formosae sponsus Leander nominor Herûs.

Conjugium clandestino sic foedere pactum est; 220

Ambo inter sese sic convenere, fidesque

Ultro accepta data est, ut testis sola lucerna

Nuntia sit thalami, & noctis firmentur amores.

Haec lumen praeferre, hic se committere ponto

Promisit: mox perfectis insomnibus horis 225

Pervigilis sacri, tum invitus uterque facessit;

Haec turrim reptens, ille atra in nocte recedens,

Et missio turris signo, ne forsan aberraret,

In bene fundatae populos enavit Abydi.

Tota nocte ambo furtivae murmura rixae 230

Optabant, creperasque addit quas Hesperus umbras,

Dilectus thalamis. Jam nigra in veste reversae

Surgebant tenebrae, mortalia pectora somno

Damnantes, non Leandrum, qui littore ponti

Exstructi thalami exspectat prodentia signa, 235

Facturamque facem lacrymas vestigat ocellis,

Furtivi quae nuntia erat longinqua cubilis.

Ut vidit tectum prima caligine caelum,

Lychnum Hero ostendit, mox postquam accensa lucerna est,

Mentem accendit Amor properantis multa Leandri: 240

Cumque ardente ardet juvenis face, cumque sonantes

Insani audiret fluctus maris, intremittit ipse

Primo aditu; sed post animis fiducia venit:

Talibus alloquiis se tandem hortatur, & inquit,

Saevus amor certe est, pelagusque immite, sed 245
undae

Aequora habent tantum, urit me intimus ignis Amoris,

Accipe cor flammæ, neque sit metus ullus aquarum :
Huc mihi ades præfens in amore ; quid æquor &
undas

Horrescis ? nescis Venerem maris esse propagem ?
250 Et domina est ponti, & nostros regit æqua labores.

Haec ubi dixit, utraque manu sustollit amictum,
Exiit & membris, nuda in cervice renodat,
Littoreque exsiluit, corpusque emisit in altum,
Semper in adversam properans transire lucernam,
255 Ipse suus remex, vector suus, & sua cymba.

At turri ex alta sublimis lucifer Hero,
Qua spirans tristes ventus diffuderat auras,
Saepe mori vetuit prætenta veste lucernam,
Donec multa mari passus Leander, in actam
260 Sestiada evasit, turrimque inductus ab illa est ;
Quae virum anhelantem complexa in limine primo
Spumicomas pelagi stillantem è corpore guttas
Virginei cupido thalami in penetralia duxit,
Deterfitque cutem, roseoque perunxit olivo

265 Corpus odorifero, pontique abolevit odorem.
Quin & adhuc respirantem amplexata maritum
Mollibus in stratis hæc mollia verba locuta est,
Sponse, graves quos nemo alius tulit ante, labo-
res

Anclasti : mi sponse, sali spumantis abunde est
270 Jam tibi, cetosique, dedit quem pontus, odoris :
Huc age sis, & sudorem deponere laboris
In nostros, optate, sinus. Zonam ille subinde
Solvit, & in venerem veniunt communiter ambo.
Non habuit choreas iste Hymen, nec torus hymnos,
Con-

Conjugium cantor neque sacrum voce probavit; 275
 Nec fulsere faces ad connubiale cubile,
 Nec choreas agilis quisquam salisubsululus egit;
 Sed nec Hymen Hymenace boni cecinere parentes:
 At fixo thalamo stravere silentia lectum,
 Perfica cum expeterent tunc tempora, feraque mun-280
 dum

Hora dedit, nullo sonuere Hymeneia cantu
 Gaudia; sola illis nox pronuba: nulla Leandrum
 In lectis Aurora virum conspexit apertis.
 Nando etenim adversam contra repetebat Abydon,
 Noctis adhuc spirans; sed non satiatus amore: 285
 At vero ipsa suis clam pulchra parentibus Hero
 Noctu nupta, die virgo apparebat: uterque
 Saepe vovebat uti occasum lux alma videret.

Sic suffurantes fatalis tempus amoris
 Mutua carpebant celati gaudia lecti. 290
 Verum ambo exiguo vixerunt tempore lacti,
 Nec potuere diu instabili gaudere hymenaeo:
 Nam simul ac hiemis pelago vis atra rigentis
 Incubuit, dein horrentes sonuere procellae,
 Et stabilita alte mollis fundamina ponti, 295
 Hiberno flantes quasiarunt sidere venti,
 Turbine verrentes latum mare, navita saevum,
 Nec tutum fugiens pelagus, tellure repulsam
 E gemina piceam jam fregerat aequore navim.
 At non ô patiens animi, generose Leandre, 300
 Te metus hiberni maris arcuit: illa lucerna
 De turri, & solitae monitrix praenuntia flammæ
 Suasit ut insanos velles contemnere fluctus,

- 'Crudelis, neque fida: ô si miseranda puella,
 305 Dum saevibat hiems, sine conjuge sola Leandro;
 Mansisset, thalami metuens accendere fidus!
 Sed superans Amor, & fati vis dura coëgit:
 Victa facem mortis, neque jam monstrabat amoris.
 Nox erat (& gravius spirant hoc tempore venti,
 310 Flatibus hibernis ferientes littora venti
 Confertim incumbunt pelago) cum sponte Leander
 Spe solitae sponsae, se triste frementibus undis
 Commisit; jamque unda super devolvitur undam,
 Turbatur pelago, miscetur & aethere pontus,
 315 Undique fit sonitus, dum venti praelia miscent,
 Eurus flat contra Zephyrum, Boreaeque minatur
 Multa Notus, magno pelagi ruit unda fragore.
 Interea infelix juvenis crudelibus actus
 Vorticibus, supplex Cytheream saepe vocabat,
 320 Saepe & Neptunum, imperio freta lata tenentem;
 Nec Boream Nymphae immemorem finit Atthidos:
 atqui
 Nullum illi auxilium, neque fata amor acer abegit.
 Undique surgentis tandem infauſto impete fluctus
 Illifus fertur, genuum vis fracta labascit,
 325 Mobilium manuum virtus immota jacensque est;
 Intrat & in fauces sponte ingens fluxus aquarum.
 Sic tristes bibit ille sali insuperabilis undas:
 Quin fax infida exſtincta est stridore procellae
 Illa ſalus & amor, lacrymandi & vita Leandri:
 330 Dumque teneret adhuc iter hic, vigilantibus uſque
 Fluctuat illa oculis, plangentibus incita curis.
 Jamque erat orta dies, neque ſponſum reſpicit Hero,
 Lumi-

Luminaque intendens in lati tergora ponti,
Quaerit an errantem poterit spectare maritum,
Forte face extincta : sed ubi in fundamine turris 335
A scopulis lacerum consortis corpus amici
Aspexit, pictam scindens a pectore vestem,
Praecipiti sonitu de turri proruit alta.

Sic Hero super interiit consorte peremto ;
Seque ipsis ambo supremo in fine fruuntur.

HERONE ET LEANDRO.

Carmen.

Interprete DAVIDE WHITFORDO.

Diva facem memora tacitos quae vidit amores,
 Et nantem in tenebris, vectosque per alta ju-
 gales,
 Foederaque aeternam Aurorae fugientia lucem,
 Nocturnisque thoris sociatam Seston Abydo.
 5 Fax & Leandri nantis sonus impulit aures,
 Fax quae furtivæ Veneris prænuncia lucet,
 Obscurasque Herûs exornat praevia taedas.
 Quam pater aetherius (quoniam praelusit amantum
 Ignibus) emeritam superaddere debuit astris,
 10 Sponsarumque decus dixisse & fidus amorum.
 Quae socio ardentes solata est lumine curas,
 Et thalami insomnis fidissima nuncia fulsit,
 Cum nondum flassent hostili turbine venti.
 Sed tristes utriusque mihi (Dea) præcipe casus;
 15 Extinctamque facem & crudelia fata Leandri.
 Respicit oppositam contraria Sestos Abydon
 Confinis pelago; stetit hic arcumque tetendit
 Aliger, & volucrem direxit utrinque sagittam,
 Quâ juvenis virgoque calent. Si nomina quaeras;
 20 Formosus Leander erant, & nobilis Hero.
 Haec Seston colit, oppositam tenet alter Abydon.
Ambo

Ambo fiderei, propriae decus urbis uterque,
 Pene pari formâ, quae si loca forte peragres,
 Aëriam turrim explora, quâ Sestias Hero
 Stans face nocturnis Leandrum rexit in undis. 25
 Undisonum antiqui contra pete littus Abydi,
 Plorat adhuc juvenem & tristes reminiscitur ignes.
 Unde tamen patriâ juvenis delatus Abydo
 Arsit, & externos excivit virginis ignes?
 Pulcra Hero claris majoribus orta, Sacerdos 30
 Idaliae Veneris taedaeque incognita, turrim,
 Fluctibus aequoreis vicina colebat avitam.
 Altera visa Venus, castoque retenta pudore
 Nunquam virgineae se consociare catervae,
 Non inferre pedem juvenili sueta choreae, 35
 Aemula foeminei vitat consortia coetus.
 (Nam celebres urunt muliebria pectora formae)
 Te solam, Cytherea, colit, te munere, Diva,
 Et natum multo libamine placat Amorem,
 Coelestis pharetrae flagrantia tela tremiscens. 40
 Non tamen effugit quos sic vitaverat arcus.
 Et jam festa dies populis celeberrima fulsit,
 (Quam Veneri Sestos colit, & tibi pulcher Adoni)
 Undique conveniunt sacrae ad spectacula lucis
 Insula quos gremio Oceani circumflua misit, 45
 Aemonii proceres aderant, atque incola Cypri,
 Vosque puellares liquere Cythera catervae,
 Quique agili quatiunt Lybani juga summa choreâ.
 Nec deerat quisquam vicinis accola sacris.
 Huc Phryx, oppositaeque ruebat civis Abydi. 50
 Contactique novis juvenes ardoribus, illi

Nam semper festi studio famâque trahuntur.
 Nec peragenda vocant tantum solennia Divûm,
 Agmen virginê quantum spectabile formâ.

55 Ante alias Hero gressum per templa ferebat
 Praelustri jubar evibrans pulcherrima vultu,
 Pallida seu primae resplendent cornua Lunae.
 Illa genas modico tamen interfusa rubore
 Ut bicolor thecis exit rosa, pandere ab omni

60 Hero parte rosis gemmantia prata videtur.
 Nam color enituit roseus per membra, rosasque,
 In gressu tunicae sinuata volumina pandunt.
 Multa comes membris it gratia, prisca sorores
 Tres aetas dedit, haec oculo si riserit uno.

65 Gratia sidereo centena exultat ocello.
 O quam digna tibi servit, Cytherea, Sacerdos!
 Sic inter reliquas formosa Antistita fulget,
 Aemula virgo suae possit contendere Divae.
 Corda incauta virûm penetrârat, tota juvenus

70 Virgo tuae coepit flagrare Cupidine taedae:
 Nam gressus quacunque Hero per templa ferebat
 Attonitis inhiant animis oculisque sequuntur.
 Atque aliquis formam miratus talia fatur.

Accessi Sparten, pulcrâ Lacedaemona vidi,
 75 Roboris & primae florent ubi praemia formae.
 Abstulit una decens generosa modestaque palmam,
 Gratia forte tibi, Dea, de tribus unica servit,
 Quam fesso nondum satiato lumine vidi.
 Cujus complexu abnuerem nec morte revelli.

80 Aetherias semper servant sibi numina sedes,
 In nostros formosa thoros si venerit Hero.

O Dea, nam nobis tangenda Antistita non est,
 Nostra tamen simili laudetur sponsa juventâ.
 Talia jactabat juvenis, diversa furentes
 Virgo viros graviter tacito torquebat amore. 85
 Torruit at visâe postquam te flamma Leander,
 Stat nolle occultis animum consumere telis.
 Corque inopinus amor postquam inflammaverat, Hero
 Certum est velle frui aut invisam abrumper vitam
 Combibit assiduos oculis spectantibus ignes, 90
 Inque triumphali tabescunt viscera flammâ.
 Sic illibatae penetrat plus virginis ardor
 Corda viri, quam quae nervo salit acta sagitta:
 Invadens oculos primum, tum luminis icti
 Descendit dolor, & meat ad praecordia vulnus. 95
 In diversa trahunt virtusque, timorque, pudorque.
 Cor tremit, implicito sed enim pudor obstat amanti.
 At capitur formâ, tum pellit flamma pudorem.
 Ergo virum tandem victrix audacia ducit
 Passibus ambiguis, & coram virgine sistit. 100
 Tum tremulos obliqua tuens detorquet ocellos,
 Pectore in incauto tentans accendere flammam.
 Leandri insidias agnovit virgo, suaeque
 Conscia gaudebat formae, at perfusa rubore
 Saepe levi textit roseum velamine vultum: 105
 Signa pari referens & respondentia nutu.
 Ora iterum attollit, lactantur corda Leandri
 Quod non sprevisset virgo quos senserat ignes.
 Interea juvenis dum commoda quaerit amori
 Tempora, contracto descendit lumine Phoebus, 110
 Et trahit exoriens obscuras Hesperus umbras.

- Vadit, & optatam intrepidus stetit ante puellam;
 Ambiguae fidens nocti fretusque tenebris.
 Tum strinxit roseos digitos sine murmure, & imo
 115 Corde dedit gemitum, filet illa immota, manumque
 Virgineam subito (velut indignata) recepit.
 Talibus agnoscens juvenis mutabile signis
 Ingenium, audaci traxit velamina dextrâ,
 Splendida ad augusti ducens penetralia templi.
 120 Haec velut invito sequitur vestigia gressu,
 Cedentem se passâ trahi, tum talibus infit,
 Foemineis conata minis terrere Leandrum.
 Quis furor hic, hospes? cohibesne a virgine dextram?
 Dum licet I procul, & velamina sacra relinque.
 125 Nostra potens opibus domus est, poenamque minatur.
 Idaliae non est sic attrectanda Sacerdos.
 Nec thalami sperare tibi fas gaudia nostri.
 Talia virginibus bene convenientia dixit.
 Ille minas postquam audivit simulantis inanes,
 130 Certa dari victae sensit sibi signa puellae.
 Foemina nam blando quaecunque minatur amanti,
 Exprimit ipsa minis conceptos pectoris ignes.
 Oscula tum roseae cervici dulcia figens,
 Talia dicta dedit vivo percussus amore.
 135 Post Venerem mea sola Venus, post Pallada Pallas,
 Nam tibi terra parem non educat ulla puellam:
 Solaque supremi soboles est aequa Tonantis.
 Et Pater, & felix tibi quae dedit ubera Mater,
 Ter felix venter qui protulit, at prece nostrâ,
 140 (Chara) velis flecti, nec veras temnere flammâs.
 Cur Venerem fugis ah! Veneris non aequa Sacerdos?
 Huc

Huc ades, & cole rite Deam sociata cubili.
 Casta puella sacris Cythereae ingrata ministrat.
 Virginitas Paphiae infensa est. Si noscere Divae
 Sacra tuae cupis, & sinceras discere leges, 145
 Sunt taedae, & thalami; tua si Venus est tibi curae,
 Dilige jucundi sociabile foedus amoris.
 Me famulum aut taciti consortem suscipe lecti;
 Quem domitum telis dedit hic in vincla Cupido.
 Sic magnum Alciden quondam Cyllenius ales 150
 Victor Jardanes captivum ad moenia duxit.
 Me tua Diva tibi, nullus Caducifer offert.
 Nec te Virgo latet, quo pacto fugerit olim
 Melanionaeos crudelis Abantias ignes,
 Virginitatis amans, quae Divae numine victa 155
 Exosum prius ingenti dilexit amore.
 Tuque puella tui formida numinis iram.
 Sic fatus dubios animos in pectore flexit,
 Inspirans rapidos verbis fallacibus ignes.
 Illa solo fixos oculos taciturna tenebat, 160
 Dejectum roseo vultum perfusa pudore,
 Attrivitque solum moto pede, saepe rubentes
 Hero pulchra genas niveo velamine texit.
 Cuncta haec jam victae praenuncia, namque tacendo
 Ad primos illecta thoros se virgo resignat. 165
 Mollia crudeles stimuli praecordia tentant,
 Jam stupet, & valido fervescit amore Leandri
 Virgo, novasque fovet tenero sub pectore flammās.
 Interea pudibunda solo dum dejicit ora,
 Nulla furens animi Leander taedia sensit, 170
 Turbida virgineo defigens lumina collo,

Illa

- Illa diu tandem servata silentia rumpit,
 Et roseum humectat prorupto flumine vultum.
 Vocibus his (hospes!) fortasse adamanta movces.
 175 Quis te verborum variâ sic imbuit arte?
 Hei mihi! quis talem nostris te sistit in oris?
 Ista tamen frustra; quid enim malefidus, & hospes
 His novus in terris, ad conjugialia pectus
 Vincula sollicitas, quae fors invisâ recusat?
 180 Obstat uterque parens votis; si crebrior istam
 Visere posse putes (hospes quia cognitus) aedem,
 Tentabis frustra latebras praetendere amor.
 Ora virum probris sic asluevere, tenebris
 Ut quae tecta putes, spargat per compita rumor.
 185 Verum age! ne patriam me nec tua nomina celes,
 Nec te nostra latent, praeclari nominis Hero,
 Aëraeque colens expôsta cubilia turris.
 Heic habito, famulâ tantum consorte, sonantes
 Ad fluctus pelagi, prope clarae moenia Sesti
 190 Neptuno inmiti jussu vicina parentum.
 Aequae longe comites, dulcisque choreae
 Virgineae plausus, tantum noctesque diesque
 Insonat assiduo spumofus murmure Nercus.
 Haec effata genam roseam velamine textit,
 195 Erubuitque iterum, seque his super increpat ipsa.
 Sed juvenis volucris transfixus pectora flammâ
 Jam parat ad dubium sese certamen amoris.
 Namque domans telis mortalia corda Cupido
 Ipse manus adhibet medicas, ubi praesidet ille
 200 Consiliis juvat, & solus moderatur habenas.
 Ardenti qui promptus opem tulit ipse Leandro.

In:

Ingemit & vafro tandem sermone profatur.
 Te propter, 'virgo, nabo maria aspera quamvis
 Claudat iter flammis, insanaque ferveat unda.
 In thalamos Herûs mare non terrebit euntem, 205
 Si fremat excitum ventis & verberet astra.
 Sed semper pelagi me femita nota, maritum
 Hellepontiacis madidum tibi sistet ab undis.
 Nam colo non longe distantis maenia Abydi.
 Tu tantum adversam sublimi a vertice turris 210
 Per tenebras ostende facem (formosa) tuoque
 Sidere deducar nocturni navis amoris.
 Hoc ego, non gelidum cupiam spectare Booten,
 Oriôna gravem, pelagoque incognita plaustra.
 Hoc vehar oppositas terrae securus ad oras. 215
 (Chara) sed instantes pernox custodia ventos
 Arceat, extinguant mihi ne cum lumine vitam.
 Lumine lucifero ductore animaeque viaeque.
 Et si te tantum nostrum juvat accipe nomen.
 Sum conjux (formosa) tuus, dicorque Leander. 220
 Sic illi tacito jungebant foedera nexu,
 Nocturni secreta thori, at praenuncia lecti
 Taeda ministerium occulti servaret amoris.
 Tenderet illa facem, hic jactaret brachia ponto.
 Furtivum interea cupidi certamen amoris 225
 Perficere, abscedunt (invitus uterque) revisit
 Illa suas sedes, juvenis ne noctis in umbra
 Signa subobscurae fallant incognita turris
 Multa cavens, patriam serò defertur ad urbem.
 Dulciaque optantes venturae gaudia noctis, 230
 Obscuras nimium cupiunt properare tenebras.

N

Jam-

- Jamque superfusae nigrae caliginis umbrae;
 Gratum aliis referunt, tibi non, Leandre, soporem.
 Anxius undosi stabas prope littora ponti
 235 Promissa ostensis expectans gaudia flammis,
 Sollicitaque facis deposcens flebile signum,
 Luminaque occulti procul effulgentia lecti.
 Vidit ut Oceano piceas insurgere nubes,
 Extulit illa facem, fulgentia lumina cernens
 240 Fervet, & immenso comburitur igne Leander.
 Flamma virum taedamque cremat; sed littore summo
 Ut stetit, & sonitum ingentem maris auribus hausit,
 Intremuit primum, mox expulit ipse timorem,
 Talibus obfirmans trepidantia pectora dictis.
 245 Saevus amor, pontusque gravis sed mitior unda
 Est maris, haurit amantis adestas flamma medullas.
 Concipe cor ignes, nec te vaga terreat unda.
 Hic praesens in amore mihi maria aspera temne.
 Ignoras pelago quod sit Venus edita, fluctus
 250 Quae regit aequoreos & nostro praesidet igni?
 Exuit haec fatus pulchro de corpore vestem,
 Atque manu capiti haesuram constrinxit utrâque.
 Littoreque exiliens corpus dejecit in aequor,
 Ad facis oppositae fulgentia lumina tendens,
 255 Ipse ratis, remexque sibi, gnarusque magister.
 Hero flammiferae sed summo in vertice turris,
 Quâ celeri instabant atroces flamine venti,
 Saepe manu vestem circumtulit, alta Leander.
 Tangeret undosi tutus dum littora Sesti.
 260 Vestibulo occurrens turrim tunc ducit ad altam;
 Solaque anhelantem tacite complexa maritum
 (Aequora

(Aequora perfusis rorantem falsa capillis)
 Dulcia virginei vocat ad penetralia lecti.
 Siccavitque cutem, & dulci perfudit olivo,
 Praepingui, roseo, pelagique extinxit odorem, 265
 Composuitque thoris, & adhuc ex aequore fessum
 Circumfusa virum, verbis sic mulcet amicis.
 Sponse laborasti seu nullus sustinet alter.
 Sponse laborasti, tibi falsus sufficit humor
 Aequoris ingrati, piscosaeque Tethyos unda. 270
 Huc ades! hoc gremio duos deponere labores.
 Dixerat, hic primos cito virginittis honores
 Carpit, & optatae Veneris nova foedera jungunt.
 Taeda, sed absque choro; thalamus fuit, at sine cantu.
 Conjugium nullus celebravit carmine vates. 275
 Nec fax ulla thori genialis praevia luxit.
 Non agili juvenes circumsiluere choraes.
 Nec pater & mater natis cecinere Hymenaeum.
 Sed thalamum ornârunt taciturna silentia noctis,
 Atque maritales sponsum obduxere tenebrae. 280
 Et non cantatis se conjunxere Hymenaeis.
 Sola fuit lecti nox conscia, sponsus in illo
 Nunquam Luciferi surgentia lumina vidit,
 Adversum repetens patriae sed littus Abydi,
 Spirat inextinctum nocturnos semper amores. 285
 Fallit & incautos Hero malefida parentes,
 Noctu nupta, die virgo, cupiebat uterque
 Saepius occiduos pelago se mergere soles.
 Sic illi tacitam Venerem velare coacti,
 Mutua carpebant occulti gaudia lecti. 290
 Sed breve tempus utrique fuit: nec longior aetas

- Est data trajectis vada per Nereïa taedis.
Bruma rigens gelidis horrebat amicta pruinis,
Et maria horrifonae turbabant cana procellae,
295 Et penitus motas pelagi traxere lacunas,
Acquora praecipiti verrentes turbine Cori.
Certatim nimbi feriunt mare, praescius horret
Nauta, ratemque avidus praerepto littore frangit,
Infidam fugiens hyemem pelagique labores.
300 Sed non magnanimum incoepto terrere Leandrum
Excitus valuit brumali fidere pontus.
Extulit infelix solitae praenuncia taedae
Lumina, sublimis malefido è vertice turris,
Securumque maris monuit: sed tempore brumae
305 Debuerat virgo infelix caruisse Leandro,
Et clarum officio dimittere fidus amorum.
Dirus amor, fatumque coëgit, nuncia lethi
Fax miserae accensa est, nec amantum praevia flammis,
Nox erat, & motâ tum tempestate feroces
310 Grandia brumali tollebant aequora flatus,
Et vasto unanimes venti incubuere profundo.
Tunc quoque Leandrum consuetae Virginis ardor
Impulerat saevo sese committere ponto.
Unda tumens undam ferit, & confunditur aequor,
315 Miscetur coclo mare, mota est undique tellus
Ventorum occurfu, Zephyro contrarius Euris
Ibat, & in Boream immani Notus irruit irâ,
Immensumque furebat inevitabilis unda.
Dira sed in tumido Leander gurgite passus,
320 Saepe mari genitam Venerem prece lassus adorat,
Saepe ipsum pelagi domitorem, saepe recenset

Atthidos

Atthidos ereptae Borea tibi gaudia nymphae.
 Non tulit ullus opem, fatum non cessit amori.
 Undique contritum juvenem maris obvius urget
 Impetus, & pedibus saeva abstulit unda vigorem, 325
 Brachiaque assiduo ceciderunt fessa labore,
 Nec revomit falsas quas hauserat aquoris undas,
 Sed bibit affusum defectis faucibus aequor.
 Ecce facem extinguit crudeli turbine ventus,
 Leandrumque simul miserosque obtexit amores. 330
 Prospiciens vigili sed apertum lumine pontum
 Stabat adhuc dubiis Hero tristissima curis,
 At jubare exorto sponsum non aspicit usquam.
 Ergo oculos celeres circumfert acquore toto,
 Fluctibus oppressum tumidis si forte videret 335
 Infidâ face deceptum, ad fundamina turris
 Ut lacerum scopulis vidit miseranda maritum,
 Diripuit variam moritura a pectore vestem.
 Nec mora praecipitem turri se misit ab alta,
 Exanimem super expirans illapsa maritum, 340
 Ulq̃ma nec miseros necis hora diremit amantes.

F I N I S.

I N D E X

OMNIUM VERBORUM.

Α.

Α. 268

Α'εροχον. 214

Α'ευδοθι. 28

Α'ευδον. 4

Α'ευδ@. 16

Α'εύδχ. 21. 26. 50. 209.
284

Α'γαλμα. 8

Α'γάπαζε. 147

Α'γαπάζων. 99

Α'γαρρόον. 208

Α'γγελίην. 12. 222. 235

Α'γγελιώτῳ. 7. 237

Α'γε. 14

Α'γειν. 9

Α'γειρομένων. 54

Α'γέμῳ. 53

Α'γλαϊάων. 75

Α'γλαίη. 37

Α'γλαίησιν. 104

Α'γνώσσης. 249

Α'γασα. 233

Α'γασιν. 43

Α'γελον. 203

Α'γρομένησι. 34

Α'γρομένοις. 324

Α'γρύπνοισιν. 331

Α'γυν. 119

Α'γῶνα. 197

Α'δίδακτ@. 31

Α'δόκητον. 88

Α'δόνητον. 326

Α'δώνιδι. 43

Α'εθλῶσθαι. 197

Α'εθλον. 9. 75

Α'εθλῶς. 230

Α'ή. 254. 192. 296

Α'εδομένων. 281

Α'ήρας. 243

Α'ήσε. 278

Α'έκοντες. 226

Α'έλας. 294

Α'έξετο. 90

Α'ήμῳ. 13

Α'ήται. 296. 309. 310

Α'ήτας. 216

Α'ήτῳ. 13

Α'ήτης. 257. 329

Α'θανάτων. 53

Α'θίσφατον. 115

Α'θηναίη. 135

Α'θήνῳ. 135

Α'θρόον. 311

Α'θμαίνοντα. 261. 266

Α'ίδοι. 33. 161

Α'ιδομένη. 162. 195

Α'ιδῶς.

INDEX VERBORUM,

- Ἀἰδῶ. 173
 Ἀἰδῶ. 98
 Ἀἰδῶς. 96. 97
 Ἀἰή. 38. 207
 Ἀἰέν. 52
 Αἰθέρα. 315
 Αἶμα. 30
 Αἰμονίης. 46
 Αἰνοπαθές. 86
 Αἰνοπαθής. 319
 Αἰολόμητης. 198
 Αἰέσσεται. 199
 Ἀκηλήτοις. 319
 Ἀκοιμήτων. 12. 225.
 326.
 Ἀκοίτῳ. 337
 Ἀκοίτης. 207
 Ἀκοντίζοντες. 310
 Ἀκόρητῳ. 285
 Ἀκρε. 58
 Ἀκρον. 162
 Ἀκύν. 184
 Ἀκρόμυ. 75
 Ἀκύν. 5
 Ἀκύν. 242
 Ἀκτῶ. 259
 Ἀκτίσεν. 90
 Ἀλα. 297. 299
 Ἀλασθήσας. 202
 Ἀλάτο. 71
 Ἀλ. 14. 38. 41. 207.
 274. 291. 293. 300
 Ἀλα. 28. 88. 137. 139.
 216. 234. 245. 279.
307. 323
 Ἀλῆ. 33
 Ἀλήλων. 226. 290. 292
 341
 Ἀλῶ. 124
 Ἀποθεν. 84
 Ἀπο. 84. 268
 Ἀπὸλοις. 23
 Ἀλεγίζας. 248
 Ἀλέγυσσα. 155
 Ἀλέων. 41
 Ἀλδομένη. 36
 Ἀλήτης. 177
 Ἀλίας. 318
 Ἀληχία. 26
 Ἀλίπνοον. 265
 Ἀλῖς. 269
 Ἀλῖςφείων. 45
 Ἀλμης. 328
 Ἀλμυρόν. 269
 Ἀλός. 193
 Ἀλυσκάζων. 299
 Ἀλάμνον. 335
 Ἀλῶναι. 97
 Ἀμκιμακίτε. 328
 Ἀμάξης. 214
 Ἀμειλιχ. 245
 Ἀμήχανον. 127
 Ἀμμορ. 89
 Ἀμνήμονα. 322
 Ἀμμήτοιο. 92
 Ἀμφ. 163
 Ἀμφαδόν. 179
 Ἀμφιβότη. 187

Ἀμφίς

I N D E X

<p> Ἀμφιπέλω. 188
 Ἀμφιχυθεΐσα. 267
 Ἀμφοτέρης. 18. 252
 Ἀμφοτέροι. 287
 Ἀμφοτέρων. 22
 Ἀμφω. 22
 Ἀν. 80. 174
 Ἀνά. 17. 43. 55. 192.
 227
 Ἀνάγκη. 226
 Ἀνάγκη. 140. 289
 Ἀναιδείη. 96
 Ἀναιδείω. 99
 Ἀναινομύης. 158
 Ἀνακτᾶ. 321
 Ἀναπλομή. 306
 Ἀναπλομίοιο. 239
 Ἀνασσα. 33
 Ἀνάσσει. 199
 Ἀνασεΐλασα. 110
 Ἀνάφαινε. 211
 Ἀνδρα. 198
 Ἀνδράσιν. 233
 Ἀνδρὸς. 95
 Ἀνδρῶν 69. 72
 Ἀνέγρετο. 315
 Ἀνέδραμς. 232
 Ἀνέμων. 316
 Ἀνέμιμνε. 235
 Ἀνενείκατο. 121. 172
 Ἀνεπλοίητο. 168
 Ἀνέρϙ. 199
 Ἀνέφαινε. 308
 Ἀνήγαγεν. 260 </p> | <p> Ἀνθρώπων. 183
 Ἀνικήτη. 91
 Ἀντέκλινεν. 107
 Ἀντέπνεεν. 316
 Ἀντία. 209
 Ἀντίον. 100
 Ἀντιπόροιο. 215. 284
 Ἀνύσαντες. 225
 Ἀοιδὸς. 275
 Ἀπ. 94. 153. 210. 339
 Ἀπαγγέλλοντα. 6
 Ἀπαλας. 69
 Ἀπαλήν. 76
 Ἀπαλόχροον. 171
 Ἀπάνευθε. 305
 Ἀπάνευθεν. 281
 Ἀπασφάτισσα. 56
 Ἀπεδύσατο. 251
 Ἀπειλαί. 132
 Ἀπειλάς. 317
 Ἀπειλείσσα. 122
 Ἀπειλείωσι. 131
 Ἀπειλῆς. 129
 Ἀπέκλασε. 298
 Ἀπέκρυψεν. 105
 Ἀπενόσφισεν. 98
 Ἀπέσβεσε. 329
 Ἀπεσείσατο. 108
 Ἀπλοον. 204
 Ἀπσον. 299. 329
 Ἀπςϙ. 304
 Ἀπο. 32
 Ἀπόειπε. 125
 Ἀπόλειπε. 124 </p> |
|---|--|

Ἀπό-

V E R B O R U M.

Ἀπὸναντο. 292. 341
 Ἀποσβέσασσι. 217
 Ἀπόποροϑ. 249
 Ἀπασάξασα. 173
 Ἀπυςϑ. 178
 Ἀρα. 71
 Ἀρηγεν. 323
 Ἀρήτερα. 68
 Ἀεγνώπεις. 283
 Ἀεσώσασα. 67
 Ἀεσον. 98
 Ἀεσενός. 273
 Ἀεκαδής. 153
 Ἀεχάιης. 26
 Ἀσέρα. 212. 306
 Ἀσέρες. 22
 Ἀσηρ. 111
 Ἀσηεακτα. 295
 Ἀσός. 50
 Ἀσρον. 10
 Ἀσρων. 9
 Ἀσυ. 74
 Ἀπαλάντη. 153
 Ἀτερ. 274
 Ἀτθίδϑ. 322
 Ἀτρεκέως. 66
 Ἀυρησιν. 257
 Ἀυτάγγελοι. 132
 Ἀυτάρ. 112
 Ἀυτή. 103. 104
 Ἀυτῶν. 29
 Ἀυτίκα. 79. 217. 272
 Ἀυτίματϑ. 255. 327
 Ἀυτῶν. 321

Αὐτός. 200. 201. 255
 Αὐτῶν. 19
 Αὐχένω. 133. 171
 Ἀφ. 46
 Ἀφάσεν. 82. 126
 Ἀφείκεν. 317
 Ἀφειδήσαντα. 303
 Ἀφθιτϑ. 3
 Ἀφθογγϑ. 160
 Ἀφθόγγοισι. 102
 Ἀφροδίτη. 143
 Ἀφροδίτῳ. 38. 182. 320
 Ἀφροδίτης. 155
 Ἀφροκόμης. 262
 Ἀχλυόεντα. 3
 Ἀχόρδτϑ. 274
 Ἀχεήσιν. 328

B.

Βαθυκύμονας. 189
 Βαθύσκιϑ. 111
 Βαθυστράτοις. 266
 Βαλῶν. 228
 Βαρυ. 205
 Βαρυγδάποιο. 206. 270
 Βαρυπνεόντας. 216
 Βαρυπνεόντες. 309
 Βεβולהμῖϑ. 134. 196
 Βελέεσι. 149. 198
 Βένθεα. 295
 Βιήσασα. 307
 Βιότοιο. 218

Q

Βλας

I N D E X

Βλεφάρων. 90
 Βολάων. 94
 Βόμβον. 242
 Βορέλιω. 317. 322
 Βυλῆσι. 190
 Βυληφόρϑ. 200
 Βοώτιω. 213
 Βρέμον. 206
 Βροπιῖσιν. 200
 Βυσσόθεν. 115

Γ.

Γαῖαν. 169. 176
 Γαμήλια. 142
 Γάμοις. 179. 221
 Γάμον. 3
 Γάμϑ. 4. 146. 274. 281
 Γαμοςόλον. 7
 Γαμοςόλϑ. 282
 Γάμων. 31
 Γάρ. 37. 42. 51. 61. 92.
 131. 136. 164. 177.
 180. 183. 186. 198.
 208
 Γασήρ. 139
 Γάπνα. 190
 Γείπνες. 17
 Γείπνι. 32
 Γάτονϑ. 50
 Γελόων. 65
 Γλυκερίω. 172
 Γλυκερῶ. 167
 Γλυκύν. 215
 Γλυκύπικρον. 166

Γλωσσαι. 183
 Γενετήρων. 125
 Γυναῖκες. 37. 131
 Γυναικὸς. 92
 Γυναικῶν. 67
 Γυναιξίν. 34. 136
 Γυνή. 47. 287

Δ.

Δ'. 17. 23. 26. 29. 31.
 44. 46. 63. 69. 71.
 76. 78. 86. 90. 94. 98.
 99. 101. 103. 107.
 111. 117. 121. 124.
 133. 140. 144. 146.
 148. 155. 160. 168.
 180. 186. 187. 192.
 195. 199. 202. 219.
 225. 227. 230. 238.
 246. 252. 253. 254.
 256. 264. 266. 272.
 280. 284. 286. 295.
 314. 316. 321. 323.
 324. 327. 333. 334.
 341
 Δαιδαλέον. 338
 Δαῖδων. 276
 Δαῖναι. 145. 219
 Δάκτυλα. 114
 Δαλόν. 308
 Δαμάζει. 198
 Δαμάς. 88
 Δε. 21. 33. 55. 58. 61.
 63. 64. 82. 96. 97.
 104.

104. 115. 120. 129.	Δυσαντίι. 324
152. 162. 164. 167.	Δύσασπ. 69
170. 172. 177. 183.	Δύσιν. 110. 288
185. 196. 224. 239.	Δυσκελάδων. 313
241. 243. 260. 287.	Δύσμορε. 123
297. 304. 307. 319.	Δύσμορος. 304
325. 336	Δάμασιν. 81
Δήδιθι. 247	Δάματω. 28
Δεινός. 245	
Δέμας. 264	E.
Δεῦρ', 142	
Δεῦρο. 124. 248. 271	Ε'ασιν. 191
Δή. 42. 248. 312. 329	Ε'βαινε. 100
Δηθύοντο. 331	Ε'βη. 259
Δῆμον. 284	Ε'γγύθι. 16. 112
Δηρόν. 291	Ε'γγύς. 191
Δί. 203	Ε'γείρης. 157
Διά. 54	Ε'γνω. 130
Διακτορή. 301	Ε'γώ. 80
Διακτορίω. 6	Ε'δέξατο. 166
Διδυμόχρον. 59	Ε'δίδασκε. 175
Διεφαίνετο. 68	Ε'δίζετο. 109
Δίξιο. 24. 26	Ε'δρακε. 337
Δίνας. 319	Ε'δρακον. 74
Δίδς. 137	Ε'ηπε. 134
Διοτρεφές. 30	Ε'λω. 16. 20. 274. 282
Διχθάδι. 298	Ε'λώ. 105
Δοκίαν. 236	Ε'θαύμασι. 73
Δολεράς. 101	Ε'θελει. 87. 89
Δολόεντα. 103	Ε'θέλης. 219
Δόμος. 187	Ε'θέλης. 148
Δονέσκ. 294	Ε'θελήσης. 144. 180
Δυνάμεθα. 179	Ε'θέλυσκ. 121
Δύνασαι. 182	Ε'θήμοντο. 312
Δύντω. 213	Ει. 82. 146. 204. 219
	Ο 2
	Είδε.

I N D E X

- Εἶδε. 283
 Εἶδ' . 98
 Εἶκελοι. 23
 Εἶλε. 96
 Εἶναε. 80
 Εἶναλῆς. 46
 Εἶπε. 185
 Εἶπεν. 272
 Εἶποπ. 23
 Εἶπυ. 335
 Εἶπών. 158. 251
 Εἶς. 64
 Εἷς. 248
 Εἰσέπ. 27. 266
 Εἰσὶ. 17. 37
 Εἰσὶν. 132
 Εἰσχω. 137
 Εἰσόκε. 258
 Εἰσορόων. 171
 Εἶχε. 72
 Εἶχεν. 97
 Εκ. 59. 63. 111. 211.
 260
 Ἐκαθεν. 208
 Ἐκατὸν. 65
 Ἐκείνοι. 51
 Ἐκόμεζεν. 151
 Ἐκόμιασεν. 176
 Ἐλαίω. 264
 Ἐλείπετο. 49
 Ἐλέλιξεν. 101
 Ἐλκε. 118
 Ἐλκεῖς. 123
 Ἐλκεσίπεπλ' . 286
 Ἐλκ' . 85. 95. 199
 Ἐλήσποντον. 208
 Ἐλόχασε. 139
 Ἐλπίδι. 312
 Ἐμέ. 246
 Ἐμῇ. 178
 Ἐμῶ. 176
 Ἐμιμνεν. 47
 Ἐμόγησα. 78
 Ἐμοί. 185. 210
 Ἐμοῖς. 180. 271
 Ἐμόν. 124. 186. 219
 Ἐμῶ. 218
 Ἐμπαλιν. 195
 Ἐμπίπτουσιν. 311
 Ἐμός. 187
 Ἐμῶν. 125
 Ἐν. 60. 73. 104. 183.
 279. 341
 Ἐνα. 18. 210
 Ἐναίεν. 21
 Ἐναντιόν. 16
 Ἐνδοθι. 107
 Ἐνδόμυχον. 246
 Ἐνέδησε. 29
 Ἐννεπε. 202
 Ἐνὶ. 47. 48. 81. 156.
 159. 184. 188. 266.
 283. 319
 Ἐνικάτθεο. 271
 Ἐνύχιον. 9
 Ἐνυχίων. 285
 Ἐνυχ' . 4
 Ἐνόησε. 117
 Ἐνοσφίοθησαν. 226
 Ἐνυμφοκόμησε. 280

Εξ.

V E R B O R U M.

Εξ. 193
 Εξεν. 162
 Εξέσπασε. 116
 Εξώρτο. 253
 Εοικε. 126
 Εοικότα. 128
 Εοῖς. 149
 Εὐν. 163. 227. 260
 Εορτή. 42
 Εορτής. 49. 52
 Επ. 285
 Εΐς. 286
 Εἶσα. 31
 Επ. 37. 104. 229. 331.
 334. 340
 Επακχε. 140.
 Επαντέλυσα. 57
 Επάξιον. 66
 Επέβλω. 74
 Επέβησαν. 273
 Επέεσι. 174
 Επέεσιν. 122
 Επὲ. 129
 Επειγομύοιο. 240
 Επειτα. 243
 Επεμύφετ. 195
 Επεμήνατο. 85
 Επεμπε. 152
 Επέοικε. 82
 Επέοικεν. 143
 Επέσκεπεν. 258
 Επεσκήρτησε. 277
 Επώαδεν. 180
 Επώφημυσεν. 275
 Επών. 175

Επήλυθε. 293
 Επήξεν. 280
 Επλ. 95. 119. 127. 160.
 263. 291. 311. 313
 Επιβήμην. 79
 Επιβρέμεν. 193
 Επιθρώσκησαν. 113
 Επικλήσαι. 10
 Επιμάρτυρα. 1
 Επισώσαντο. 223
 Επιχθονήσιν. 136
 Επόθησεν. 156
 Επώχετο. 55
 Ερασαμύς. 154
 Ερατής. 117
 Ερατών. 251
 Εργα. 141
 Εργον. 184
 Ερέτης. 255
 Ερευθος. 173
 Ελισμαράγοιο. 318
 Ερμής. 150. 152
 Ερόεντα. 145
 Ερρεε. 327
 Ερρίψε. 253
 Ερυθαίνεται. 61
 Ερυθιάωσαν. 161
 Ερωμανέεσι. 170
 Ερωμανέων. 11
 Ερως. 17. 98. 149. 198.
 240. 245. 323
 Ερωτα. 27. 39. 203. 330
 Ερωτος. 8. 99. 197. 212.
 246
 Ερωτοτόκοισι. 159
 Ο 3 Ερώτων.

I N D E X

- Ἐρώτων. 1. 90. 147. 166. 308
 Ἐς. 9. 29. 44. 110. 176. 181. 288. 317
 Ἐσαθρήσειεν. 335
 Ἐσβεςεν. 265
 Ἐσπερος. 111
 Ἐσπώδεν. 254
 Ἐσπώδον. 44
 Ἐσπόμβον. 72
 Ἐσπετι. 204
 Ἐστομαι. 212
 Ἐσι. 146. 165. 200
 Ἐσιν. 52. 94. 127. 246
 Ἐσονάχιζεν. 115
 Ἐσφιγξε. 252
 Ἐχατα. 119
 Ἐπόν. 219
 Ἐπ. 262. 331
 Ἐτρεμε. 97. 243
 Εὐκλέα. 86
 Εὐνίω. 154. 205. 276
 Εὐνής. 237
 Εὐόδμον. 133
 Εὐόδμω. 265
 Εὐρέα. 334
 Εὐρατο. 66
 Εὐρον. 78
 Εὐρος. 316
 Εὐπ. 309
 Εὐσιφάνε. 220
 Εὐχρεον. 133
 Εὔφαιεν. 239
 Εφίσπετε. 120
 Εφθίγξασ. 177
 Εφίμειρα. 80
 Εφλεξεν. 240
 Εφύλαξεν. 12
 Εφύτλασε. 138
 Εφώνεεν. 84
 Ἐχει. 77
 Ἐχειν. 70
 Ἐχεν. 169
 Ἐχυσσά. 25
 Ἐχθρόν. 13
 Ἐχειεν. 264
 Ἐχω. 190. 209
 Ἐχων. 81. 212
 Ἐω. 252
 Ἐών. 178. 255

Z.

- Ζεὺς. 8
 Ζεφύρω. 316
 Ζηλήμονα. 36
 Ζηλήμονες. 37
 Ζησιῶς. 24
 Ζησόν. 21
 Ζυγίλω. 275
 Ζώειν. 89
 Ζώεσκον. 291

H.

- Η'. 21. 55. 67. 71.
 115. 224. 227. 272.
 331
 Η'. 138. 139. 154
 Η'. 51. 59

H'6ης.

V E R B O R U M,

Η'ε'ς. 35
 Η'γαγε. 263
 Η'γαγεν. 152
 Η'γεμόνευε. 25
 Η'γεμονῆα. 218
 Η'γερθε. 149
 Η'δη. 166. 232. 298.
 314
 Η'εν. 70
 Η'θάδα. 302
 Η'ιθίοισιν. 73. 131
 Η'ιθιον. 19
 Η'ιθων. 51. 69. 84. 192
 Η'ιόντασι. 234
 Η'ιόνθ'. 253
 Η'λθε. 29
 Η'λθεν. 42
 Η'λυθε. 333
 Η'λιβάτοιο. 256
 Η'λιβάτα. 210. 339
 Η'λικθ'. 35
 Η'μαρ. 44
 Η'ματή. 287
 Η'μετέρω. 81
 Η'μετέρων. 140. 250
 Η'ν. 31. 274. 281. 309.
 318. 326
 Η'ν. 144. 148. 180
 Η'νιμόφονθ'. 193
 Η'πείλησιν. 128
 Η'ρεκλήα. 150
 Η'ρέμα. 100. 114
 Η'ρίω. 275
 Η'ρήσαντ. 231. 288
 Η'εργίνα. 333

Η'ρεστ. 323
 Η'ρε. 4. 7. 29. 60. 79.
 89. 220
 Η'ρώ. 20. 24. 30. 70. 81.
 120. 167. 186. 239.
 256. 286. 304. 333.
 340
 Η'ρεαπτε. 276
 Η'συχή. 104
 Η'χη. 193. 315
 Η'χέντα. 206
 Η'χι. 75
 Η'ω. 192. 288
 Η'ως. 3. 110. 282

Θ.

Θ'. 76
 Θαλαμηπόλον. 231. 276
 Θαλασσίω. 320
 Θαλασσίαν. 313
 Θαλάση. 32. 241. 253
 Θαλάσης. 206. 234. 245.
 249. 262. 270. 295.
 303. 311. 318. 321.
 334
 Θαλασσοπόρων. 2
 Θάμβει. 98
 Θάμβθ'. 96
 Θαρσαλίας. 99. 112. 118
 Θάρθ'. 243
 Θιά. 1
 Θιάνης. 142
 Θελγομήνη. 307
 Θελγινόων. 147

Θεῆς.

I N D E X

Θεῆς. 55. 126. 145
 Θέμεθλα. 295
 Θεός. 80
 Θεσμά. 142. 145
 Θέρμετο. 167
 Θέτο. 156
 Θεσμόν. 147
 Θεσμών. 273
 Θηλείης. 129
 Θηλυτεράων. 36
 Θηλυτέροις. 122
 Θητώειν. 151
 Θλίβων. 114
 Θοός. 150
 Θρασύν. 150. 214
 Θρυπτόμενον. 337
 Θυγατέρας. 137
 Θυηλαῖς. 39
 Θυηλας. 53
 Θυμόν. 107. 159. 217. 240
 Θυόεντ. 48
 Θυράων. 260

I.

Γαίνεται. 144
 Γάνθη. 107
 Γαχε. 267
 Γαρδανίω. 151
 Γδρωτας. 271
 Γδε. 113. 238. 333
 Γδεν. 3
 Γδες. 86
 Γέρεια. 31. 141
 Γέρειαν. 66. 82. 126

Γερών. 44
 Γ'θι. 142
 Γκέθαι. 44. 127
 Γκέτλω. 148
 Γκοίμω. 215
 Γλασκομήνη. 38
 Γμερόεις. 20
 Γμερόεντ. 168
 Γμερόεσαν. 105
 Γσίω. 136
 Γσαμύσιο. 305
 Γσατο. 25. 100. 332
 Γχθυόεσα. 270
 Γχνεσιν. 162

K.

Καδδ. 340
 Καί. 2. 3. 4. 5. 10.
 15. 16. 19. 20. 25.
 27. 29. 33. 39. 43.
 62. 72. 73. 74. 75.
 77. 91. 95. 100. 104.
 107. 108. 131. 138.
 145. 146. 148. 152.
 157. 162. 166. 170.
 174. 178. 185. 192.
 199. 201. 203. 204.
 213. 214. 217. 219.
 222. 233. 245. 250.
 260. 264. 265. 273.
 278. 281. 295. 299.
 304. 307. 308. 317.
 318. 326. 328. 329.
 330. 333. 341

Κα-

V E R B O R U M.

Κάθηρε. 264
 Καιομήνω. 241
 Καλέω. 136
 Κάλλεα. 54
 Κάλλει. 85. 168
 Καπιθέμεθλον. 71
 Κάλλιπε. 322
 Κάλλω. 92
 Καλύκων. 59
 Κάμω. 171
 Καμών. 259
 Καρήνω. 252
 Καρτερόθυμι. 301
 Κατ'. 80
 Κατα. 71. 207. 211
 Κατατρέχων. 87
 Καπιθέμεν. 288
 Κατενασπία. 254
 Κατέρυκε. 300
 Κατήϊεν. 110
 Κεδνίω. 76
 Κῆθι. 23
 Κείνοισι. 282
 Κέλῳ. 124
 Κελῳ. 175
 Κέντροις. 87
 Κέντρον. 166
 Κέντρω. 196
 Κῶθεα. 119
 Κιχήσας. 149
 Κλαίοντα. 27
 Κλύεν. 129
 Κλυτόν. 186
 Κνέφας. 211
 Κήλωις. 271

Κόμιζε. 148
 Κόρον. 78
 Κέρη. 158
 Κέρλω. 86
 Κέρης. 62. 85. 100. 102.
 112. 114. 117. 158.
 171
 Κυθήρια. 83
 Κραδίη. 91. 97. 247
 Κραδίη. 156
 Κραδίω. 167
 Κραπίη. 250
 Κρηπίδα. 336
 Κρονίων. 137
 Κρυπταδίη. 290
 Κρύππ. 194
 Κρυφίης. 237
 Κρυφίσι. 87. 228
 Κρυφίς. 230
 Κρυφίων. 1
 Κρύψης. 185
 Κτύπ. 318
 Κυανής. 238
 Κυανόπεπλον. 113
 Κυανόπεπλ. 232
 Κυθήριαν. 38. 146
 Κυθερίη. 43. 290
 Κυθερείης. 273
 Κυθήρων. 47
 Κύκλα. 58
 Κυλίνδετο. 314
 Κύμα. 314
 Κύματα. 224
 Κύμαπ. 314
 Κύματ. 324

P

Εν

I N D E X

- Κυμάνυσα. 332
 Κύπει. 135
 Κύπειδι. 157
 Κυπειδίη. 42
 Κυπειδίων. 132
 Κύπειδο. 31. 68. 126.
 141
 Κύπειν. 135
 Κύπεις. 33. 66. 68. 77.
 144. 152. 249
 Κύπερ. 46
 Κύσας. 133
- Λ.
- Λάζεο. 247
 Λαθελδίοισιν. 106
 Λάθελον. 109
 Λαίλαπι. 297
 Λαιμῶ. 327
 Λακεδαίμονο. 74
 Λάμπειπ. 62
 Λαμπομήν. 254
 Λαχῶσα. 30
 Λεάνδρε. 301
 Λεάνδρον. 5. 283
 Λεάνδρεο. 20. 129. 319
 Λεάνδρε. 15. 27. 103.
 168. 240. 305. 330
 Λεάνδρω. 25. 106. 122.
 201. 233
 Λεάνδρε. 86
 Λεάνδρεο. 109. 170. 196.
 220. 259. 312
 Λεάνδρω. 172
- Λειμῶνα. 60
 Λέκτρα. 146
 Λέκτροις. 266. 284
 Λέκτρον. 127. 165
 Λέκτρων. 306
 Λέληθεν. 153. 186
 Λόγαλέης. 257
 Λόκοπάρηο. 57
 Λόκοχίτωνος. 62
 Λεχέων. 79
 Λέχος. 274. 279
 Ληθῶσα. 286
 Λιβάνη. 48
 Λιποφεγγέω. 238
 Λιτάνάσι. 320
 Λιτάων. 139
 Λοξά. 101
 Λύσαπ. 272
 Λύχνοιο. 236
 Λύχνον. 1. 5. 6. 8. 25.
 210. 212. 218. 239.
 258. 329
 Λύχνη. 15. 223. 239. 254.
 301. 336
 Λύχνη. 241
- Μ.
- Μαινομήνης. 303
 Μαινομήνων. 242
 Μακαρτάτη. 139
 Μακρά. 224
 Μάλισα. 309
 Μαργαίταις. 123
 Μαρμαρυγῶ. 56
- Μαρ.

V E R B O R U M.

Μαργαρίτων. 316
 Μαρτυρίῳ. 236
 Μαρτυρίῳσιν. 223
 Μασίζοντες. 297
 Μάτην. 177
 Μὲ. 123. 148. 152
 Μεγάλας. 317
 Μεθωμίλησι. 34
 Μέλαιναν. 298
 Μελανίαν. 154
 Μελέεας. 60
 Μελέων. 61. 63. 251
 Μελίφρονα. 147
 Μέλποντι. 14
 Μέν. 21. 30. 46. 67. 84.
 97. 109. 114. 128.
 169. 221. 224. 227.
 243. 272. 282. 289.
 320
 Μενίανεν. 70
 Μένειν. 305
 Μερίμνας. 332
 Μερόπεισι. 93
 Μετ'. 9. 135. 290
 Μετὰ. 135
 Μετανόησι. 205
 Μετεκίαθεν. 112
 Μετέρχει. 141
 Μετήλυθεν. 35
 Μή. 157. 185. 217. 247.
 268
 Μηκέτ'. 306
 Μήνιν. 125. 157
 Μή π. 228
 Μήτηρ. 138. 278

Μητεῖ. 40
 Μία. 14. 77
 Μιγέης. 178
 Μιγῆναι. 221
 Μίμνεν. 181
 Μὴν. 10. 96. 97. 213.
 217. 260
 Μινυώριον. 306
 Μίσγετο. 315
 Μίτρεω. 272
 Μόγησας. 268. 269
 Μόθαν. 75
 Μοί. 14. 24. 82. 83. 176.
 191. 220. 248
 Μοῖρα. 307
 Μοίρας. 323
 Μοιραίων. 308
 Μολῆν. 231
 Μῆνη. 188
 Μῆρον. 210
 Μόρον. 27
 Μύθοις. 159. 195. 244
 Μῦθον. 73. 134. 202
 Μύθως. 267
 Μυστιπώλῳ. 142
 Μυχῆς. 263
 Μῶμον. 36

N.

Ναίτης. 50
 Ναῖε. 32
 Ναεταέσκον. 45
 Ναεταῖσαι. 188
 Ναίαν. 28

P 2

Ναῖα

I N D E X

Ναύλοχον. 259
 Ναύτης. 299
 Νέν. 68
 Νέλω. 76. 83
 Νεκρόν. 337
 Νόμασι. 106
 Νόμασιν. 102
 Νόματα. 117
 Νόσαν. 169
 Νῆα. 298
 Νηλεΐς. 304
 Νηδν. 55. 71
 Νηδ. 119
 Νήξομαι. 208
 Νήσων. 45
 Νῆυσ. 255
 Νήχιστο. 284
 Νηχόμβρον. 5
 Νήχυτον. 247
 Νισομύνης. 61
 Νοήσας. 211
 Νόον. 72
 Νάτθ. 317
 Νύκτι. 192. 207. 227
 Νυκπγάμοιο. 7
 Νύποι. 269
 Νυκτός. 232. 238
 Νύμφω. 151
 Νύμφης. 312. 322
 Νύμφιε. 268. 269
 Νυμφίον. 261. 267. 283.
 333
 Νυμφίθ. 268
 Νυμφοκόμοιο. 263
 Νυμφοτόλον. 10

Νύξ. 282. 309
 Νυχίη. 287
 Νυχίλω. 222
 Νύχιον. 2
 Νῶτα. 334
 Νάταν. 313

Ξ.

Ξάνε. 123. 174
 Ξάνθ. 178. 181
 Ξυνάσδε. 14
 Ξυνέργε. 163
 Ξυνέηκε. 103. 108
 Ξυνέηκιν. 18

Ο.

Ο'. 21. 107. 112. 200.
 224. 227. 272
 Ο'άρων. 132. 230
 Ο'δείει. 95
 Ο'δμή. 270
 Ο'δμύω. 265
 Ο'δός. 94
 Ο'δυνάων. 11. 250
 Ο'θεν. 257
 Οί. 46. 63. 221. 289
 Οί. 176
 Οί ab ου. 323. 325
 Οία. 57. 116
 Οιάπερ. 121
 Οϊδμα. 203
 Οϊκτηρον. 140
 Ο.σι. 199

Οΐσις.

V E R B O R U M.

Οἷσσις. 88
 Οἷσθν. 18
 Οἷσθ. 93
 Οἷσθς. 41
 Οἷσθρον. 129
 Οἷσθω. 134
 Οἷσθλοῖς. 120
 Οἷσθλῃ. 138
 Οἷσθλῃ. 138
 Οἷσθθω. 341
 Οἷσθσθ. 217
 Οἷσθλῃ. 297
 Οἷσθγον. 291
 Οἷσθθῆναι. 95
 Οἷσθς. 212
 Οἷσθθν. 214
 Οἷσθμῶσι. 15
 Οἷσθμῶσιν. 340
 Οἷσθμπον. 80
 Οἷσθθῆσθντες. 52
 Οἷσθθῆν. 9
 Οἷσθθῆς. 191
 Οἷσθθλῃ. 232. 280
 Οἷσθθλῃ. 113. 238
 Οἷσθμα. 334
 Οἷσθματα. 72
 Οἷσθθῆνιον. 70
 Οἷσθθ. 5
 Οἷσθ. 335
 Οἷσθμα. 186
 Οἷσθθ. 196
 Οἷσθθῆρον. 93
 Οἷσθθσθς. 83
 Οἷσθθ. 184

Οἷσθ. 4. 24. 52. 71
 Οἷσθθῆν, 101, 213
 Οἷσθθῆν. 77
 Οἷσθθ. 76
 Οἷσθθῆς. 331
 Οἷσθθς. 101
 Οἷσθθλῃ. 105. 160. 169
 Οἷσθθῆς. 78
 Οἷσθθ. 145
 Οἷσθθς. 174
 Οἷσθθ. 325
 Οἷσθθ. 91. 324
 Οἷσθθ. 215
 Οἷσθθῆν. 227
 Οἷσθθλῃ. 231
 Οἷσθ. 70. 138
 Οἷσθθῆς. 179
 Οἷσθθ. 45
 Οἷσθθ. 54
 Οἷσθ. 131. 337
 Οἷσθ. 293
 Οἷσθ. 249
 Οἷσθθ. 11. 108
 Οἷσθ. 48. 50. 53. 70. 126.
 136. 144. 152. 153.
 171. 179. 180. 182.
 186. 205. 206. 214.
 233. 275. 276. 300.
 322
 Οἷσθθ. 193
 Οἷσθθ. 41. 291
 Οἷσθθ. 35. 47. 49. 51.
 69. 191. 277
 Οἷσθθθ. 34. 282

I N D E X

- ρύκ. 3. 80. 82. 87. 89. 108. 121. 143. 156. 213. 323. 333
 Ούκέπ. 308
 Ούν. 109. 169
 Οὔνομα. 19. 185. 219. 220
 Οὔπω. 76
 Οὔρεσνίη. 40
 Οὔρεσνομήκης. 187
 Οὔπς. 323
 Ούχ. 78. 208. 278
 Οὔφελλε. 304
 Οὔφθαλμοῖο. 94
 Οὔφθαλμός. 65. 94
 Οὔφρε. 109. 169. 214
 Οὔφε. 172. 292
 Οὔφομαι. 213
 Οὔχθας. 189
- Π.
- Πάθε. 268
 Παλαιοί. 63
 Παλαμάων. 326
 Παλάμη. 118
 Παλάμησιν. 252
 Πάλιν. 107. 199. 284
 Πανδαμάτωρ. 200
 Πανδήμι. 42
 Παννυχίδας. 225
 Παννυχίων. 230
 Πανσυδία. 44
 Πάντα. 164. 177. 264
 Πάνπθεν. 315
- Πάνπθι. 324. 334
 Παπταίνων. 78
 Παρ'. 234
 Παρ. 241
 Παρσ. 32. 336
 Παρακοίτη. 340
 Παρακοίτιω. 148. 335
 Παρσχοίπν. 81. 83
 Παραπλάγξας. 159
 Παραπλάζοιπ. 228
 Παραπλάζων. 102
 Παρέασιν. 192
 Παρείλω. 161. 194
 Παρεῖων. 58
 Παρέπεισιν. 158
 Παρηγορέεσκε. 39
 Παρηγορέων. 244
 Παρθέρε. 203
 Παρθερεῶν. 263
 Παρθερίας. 155
 Παρθενικάς. 144
 Παρθενικάων. 54. 130
 Παρθενική. 160
 Παρθενικής. 127. 133. 164
 Παρθενικήσιν. 128
 Παρθέρον. 19. 123. 143
 Παρθίν. 20. 55. 120. 153. 167. 287
 Πάρ. 156
 Πάση. 156
 Παςόν. 280
 Πατήρ. 278
 Πάτελω. 185
 Πατείδα. 176. 181
- Πα-

V E R B O R U M.

Πατείδ^Θ. 215
 Πάφλαζεν. 91
 Παφλάζοιπ. 204
 Παχνηέντ^Θ. 293
 Πειθομένης. 165
 Πείθεο. 157
 Πειθομένων. 130
 Πειθῆς. 164
 Πελάσσαι. 179
 Πέλεν. 11
 Πελαι. 93
 Πέπλον. 251
 Πέρ. 312. 341
 Περσῆς. 111. 211
 Περῆσαι. 224
 Περήσεις. 23
 Περήσω. 203
 Περλ. 67. 338
 Περικαλῆεις. 22
 Περικαλῆ^Θ. 89
 Περικπίνων. 49
 Περίπυσον. 92
 Περικπύξασα. 261
 Πέστε. 339
 Πέτρον. 174
 Πεφόρητ. 313. 325
 Πεφυκέναι. 64
 Πεφύλαξο. 216
 Πήξεν. 160
 Πίεν. 328
 Πικρὸς. 329
 Πισά. 145
 Πλωτῆρ. 2
 Πνείοντες. 296
 Πνίαν. 285

Πνύσκειν. 257
 Πνοιῆσιν. 13. 310
 Πόδεσιν. 120
 Ποδῶν. 325
 Πόθεν. 28
 Ποθέοντες. 230
 Ποθέονη. 201. 233
 Πόθεν. 29. 103. 108
 Πόθ^Θ. 307
 Πόθ. 134. 140. 196
 Πόθω. 29
 Πόλεις. 17
 Πόλη^Θ. 189. 209
 Πολίεσιν. 18
 Πολίων. 22
 Πολλὰ. 259. 268. 269
 Πολλὰ. 63
 Πολλάκι. 39. 258. 320.
 321
 Πολλάκις. 105. 163. 231.
 288
 Πολλή. 327
 Πολλόν. 67
 Πολυδαίδαλον. 118
 Πολυήχεα. 242
 Πολυκλαύσιο. 236
 Πολυκλαύσοισιν. 332
 Πολυκπεάνων. 125
 Πολυμήχανον. 202
 Πολυπλάγκτων. 292
 Πολυπλανέων. 175
 Πολυσκάρθμω. 277
 Πολυξροφάλιγγας. 294
 Πολυτλήπιο. 330
 Πολυφλοίσβοιο. 234

Πολυ

I N D E X

Πολύφοιτος. 181

Πόντιοι. 250

Πόντιον. 190

Πόντιος. 245. 315

Πόντις. 16

Πορθμόν. 26

Ποσειδάωνα. 322

Πόσις. 220

Ποσσίν. 100

Ποτέ. 154

Ποπ. 151. 165. 169. 215.

227. 259. 260. 284

Πότνια. 278

Ποπών. 328

Πῆ. 27

Πελ. 13

Πελ. 189

Προάγγελος. 164

Προγόνων. 32

Προκάστην. 339

Προσέλεκτο. 244

Προσώποις. 170

Προσώπων. 56. 173

Πτερόεντος. 93

Ππρύγαςι. 48

Πτολίεθρον. 21. 209

Πτολίεσσιν. 47

Πυμάτω. 341

Πύρ. 246. 247

Πύργον. 24. 32. 227. 260

Πύργος. 187

Πύργος. 210. 228. 256.

336. 339

Πυελ. 167. 204

Πυελανόεντος. 41

Πυελανόεσσι. 88

Πυρρός. 91

Πυρρός. 90

Πῶς. 177

Πῶσκειν. 197

P.

Ραθάμιγγας. 262

Ρέον. 63

Ρήγμινι. 311

Ρήξασα. 338

Ρόδα. 62

Ροδέλιον. 116. 194

Ροδέω. 265

Ροδοειδέα. 114

Ρόδον. 59

Ρόδων. 60

Ροθίων. 242. 248

Ροιζηδόν. 339

Σ.

Σ'. 138. 139. 176

Σαοφροσύνη. 33

Σβεννυμένοιο. 15. 336

Σε. 136. 137. 153. 175.

186. 300. 301

Σελήνη. 57

Σέθεν. 212

Σῆο. 209

Σέλας. 276

Σέο. 185. 210

Σιγή. 280

Σιωπή. 165

Σιω-

V E R B O R U M,

Σημαίνων. 302
 Σημήια. 130. 228
 ΣησιὰδΘ. 189
 Σησόν. 4. 43
 Σησός. 16
 Σησῦ. 258
 Σιωπῇ. 115. 183. 261
 Σκοπίσαν. 182
 Σοί. 126. 149. 152
 Σόν. 148. 203
 Σοφός. 152
 Σπάρτης. 74
 Σπῶδισι. 53
 Σπιλάδεσιν. 337
 Σταζόντω. 262
 ΣτένΘ. 326
 Στήθεσι. 338
 Στορέσκα. 279
 Στυφέλιζον. 296
 Στυγεράς. 190
 Σὺ. 23. 86. 146. 157.
 219
 Σύν. 40. 90. 188
 Συνέθεντο. 221
 Συνεκαίετο. 241
 ΣυνέλαθΘ. 11
 Σύνθετο. 314
 Σφετέρους. 195
 Σφυσά. 45. 62

T.

Τ. 12. 270
 Τάδε. 164

Τανύειν. 224
 Ταῦτ. 272
 Ταῦτα. 177
 Τάχ. 174
 Τάχα. 59. 77
 Τέ. 5. 20. 57. 116.
 237
 Τελώ. 82. 205
 Τεθήλει. 65
 Τεθναίλω. 79
 Τέθνηκεν. 340
 Τέκε. 138
 Τέλει. 184
 Τελεσιγάμοισιν. 279
 Τελευτῶ. 14
 Τεοῖς. 174
 Τέον. 185
 Τεῦς. 271
 Τέρποντο. 290
 ΤῆμΘ. 49
 Τῶ. 43
 Τηλεσκόπον. 237
 Τί. 123. 248
 ΤιμήεντΘ. 119
 Τινά. 24
 Τινί. 188
 Τίς. 47. 49. 51. 64. 69.
 73. 84. 176. 184. 175.
 275. 277
 Τίταινεν. 334
 Τιταίνων. 17
 Τὸ. 246
 Τοῖα. 84. 128
 Τόλλω. 76. 83. 121

Q

Τοῖσις

I N D E X

Τόλοισι. 244
 Τοῖον. 134
 Τοκέωσιν. 180
 Τοκῆας. 286
 Τοκῆων. 190
 Τὸν. 3. 8. 39. 149. 156
 Τόξα. 17
 Τοπρῶπν. 243
 Τόσιν. 53
 Τόπ. 96. 201. 312
 Τόφρα. 170
 Τρεῖς. 64
 Τελόδοισιν. 184
 Τρομένας. 40
 Τρομέω. 205
 ΤρόμΘ. 96
 Τυπτομένης. 297
 ΤυπτήμνΘ. 325

Τ.

Τ'γρῑ. 295
 Τ'γρὸν. 173
 Τ'γρδς. 207
 Τ'δασΘ. 327
 Τ'δωρ. 204. 246. 247.
 269. 314
 Τ'μῑναων. 278
 Τ'μῑναίων. 2. 12. 222.
 225. 235. 281. 285.
 292. 302
 Τ'μνων. 274
 Τ'π'. 99. 162
 Τ'παγγαλίωσι. 106

Τ'πέρ. 189
 Τ'πνον. 233
 Τ'πδ. 62. 194
 Τ'ποδρῑάσιν. 143
 Τ'ποκλέπειν. 182
 Τ'ποκλέπισα. 161
 Τ'ποκλέπιοντες. 289
 Τ'ποκλέπιων. 85
 Τ'πόρχεις. 165
 Τ'ψόθι. 256

Φ.

Φαινομένων. 235
 Φαισφορίλω. 302
 Φαισφόρον. 218
 ΦαισφόρΘ. 256
 Φαίης. 59
 Φαμῑή. 194
 Φανῑναι. 60
 Φάρῑ. 194. 258
 Φαρίτελω. 40
 Φάπς. 52
 Φάπο. 73
 ΦέγγΘ. 110
 Φιλέεις. 146
 Φίλη. 135. 157. 216
 Φιλήνορας. 267
 ΦιλοκέρτομΘ. 183
 ΦιλοπαέρθενΘ. 51
 Φιλότητα. 222. 248
 Φιλότητι. 178
 Φιλότητος. 289
 Φλέγει. 246

Φερῑ

V E R B O R U M.

123

Φλιζας. 19
 Φλογερίω. 40
 Φόβος. 300
 Φοινιάσεται. 58
 Φονίω. 121. 172
 Φορδύμβρος. 207
 Φερίζετο. 197
 Φρένα. 87. 102. 158.

244

Φρένας. 69. 72. 95
 Φεκαλέας. 294
 Φρυγίης. 50
 Φύγεν. 154
 Φυλάξεν. 223
 Φῶς. 224

X.

Χαῖρεν. 104
 Χαλεπόν. 13
 Χαλίφρονα. 117
 Χαρίεντες. 35
 Χαρίεντος. 56
 Χαρίεσσα. 30
 Χάριτας. 64
 Χάριτες. 63
 Χαρίτεσι. 65
 Χαρίτων. 77
 Χερίσμησε. 201
 ΧήματΘ. 293. 305
 Χιμερίω. 299
 Χιμερίης. 300
 Χιμερίης. 310
 Χιμέριοι. 296

Χῆρα. 116
 Χέρσω. 298
 Χεῦμα. 205
 Χθένα. 160
 Χθονός. 162
 Χιονέων. 58
 Χιτωνά. 118. 124. 163.

338

Χολωσαμένης. 155
 Χορῆαι. 191
 Χορείη. 277
 Χορδύων. 48
 Χορὸν. 35
 Χρόα. 264
 Χρσιλὸ. 61
 Χρόνον. 291
 Χρυσόγραμμα. 150
 Χύσις. 327
 Χωμένη. 116

Ψ.

Ψάσαντο. 64
 Ψυχίω. 330

Ω.

Ωῖ. 188
 Ωκλασεν. 325
 Ωμοισιν. 163
 Ωρεσις. 279
 Ωρη. 293
 Ωρίω. 109
 Ωρίωνα. 214

Q 2

Ως.

INDEX VERBORUM.

Ω's. 59. 86. 103. 113. 221. 251. 272. 289
177. 141. 150. 181. Ω'τρυνεν. 303
238 Ω'φελεν. 8
Ω's. 41. 67. 158. 194.

FINIS.

LEC.

LECTORI

S.

Cum hoc opusculum typis jam plene descriptum esset, accepi ab Amplissimo Viro GULIELMO KLERCK Civitatis Wageningae Consule &c. &c. editionem Frobenianam, quae in forma quarti ordinis excusa est Basil. Ann. MDXVIII. sed quia Hervagius totam hanc editionem expressit, conlationem hic subnectere inutile fuisset. Vale.

ADDENDA

IN SCHOLIIS.

Ad versum 160. Εἴη σοὶ τὸ γῆρ.] illud εἴη procul dubio corruptum est, quare legendum videtur εἴη, aut forte εἴη.

IN NOTIS.

vs. 45. *Ad finem adde.* huc quoque facit Joannes Grammaticus Gazaus vs. 267.

Καὶ εἶδαι ἀρχιγόνου φαίνεται ὠκυνοῖο,
ὅς ῥέον αὐτοέλικτον αἰὲν εἰσφαιδὸν ἰλίσσω
Δαιωτὸν εἰς γαῖαν ἄγα κυκλόμενον ὕδαρ.

vs. 78. Παιπταίων ἰμύγνησιν, πόρον δ' ἔχ' ἰὺρον ἰπποπῆς. Rondellus legit παιπταίων ἰμύγνησιν. alioqui sunt pugnantia ait eam versu 171. Οὐ γάρ μιν εἰσορῶν. Sed male; non tam axie loquuntur Poëtae, & praeterea elegantius vs. 171. dixit Musaeus ὡς γάρ μιν εἰσορῶν, ut eo vehementius amorem exprimeret.

vs. 101. *Ad finem adde.* Verum haec lectio omnino rejicienda est; nam illud ἐλέλιξεν proprie & eleganter dicitur, sic apud Nonnum Lib. 4. Dionys. p. 118. l. 30.

A D D E N D A:

Εἴ ποτε διδάων φρεσιστεκία κύκλον ἰπποπῆς,
 Οὐδ' αὖλ' ἰλέλιξεν, ὅλη σιλάγχις σιλήνη
 Φίγ' αἰ μαρμαίροι' ἔκ'.

vs. 178. *Post locum, quem ex paraphrasi Gulielmi de Maro produxi, adde.* sic etiam hunc locum citat Michael Neander de re Poetica pag. 733. & pro ἰμῇ φιλότῃ, scripsit ἰμὴ φιλότῃ.

vs. 182. Repetitur, *adde*, & ἡμιφωνία parit, quam tamen hic non deprehendes, licet τοῦτον legas. *deinde ad finem adde.* Vulgata lectio tamen satis placet, sed οὐρανὸν Ἀφροδίτῃ elegantius verte *furtivam Venerem*, non *tenebrosam*; sic quoque versu 190. Κρυπταδὴ — Κυθρεῖν potius verterem *Furtiva-Venere*.

vs. 213. Solet. *adde* Reg. legit ὑποπιδάων. *deinde post ὀπιπιδάων adde.* illud autem ὀπιπιδάων Verte *observans*, ὀπιπιδάων enim est *observare*; de hac voce egit Clariss. G. d'Arnaud in Animadv. Critic. pag. 71. Sic apud Hesiodum E'gy. vs. 29.

Νοίκι' ὀπιπιδάων, ἀγρῆς ἱπποκύν' ἰόντα.

ubi Proclus Scholiastes, Νοίκι' ὀπιπιδάωντα.] τῷ τῷ πρὸς μέγας πρὸς φιλοσοφίας βλέποντα, καὶ ἰπποκύν' ὅτι κατ' ἀγρῆν κυνῶν φιλοσοφῶν.

Adde Η'μῖς. vs. 42.

Εὐ μέλ' ὀπιπιδάωντα ἰντροχάλκ' εὐ ἄλῃ
 Βάλλων.

ubi vide eundem Scholiasten, qui τὸ ὀπιπιδάωντα explicat καλῶς ὡς ὁλιψάμενον. hinc etiam libentius apud Callimachum Hymn. in Delum vs. 62. pro γαῖαν ὑποπιδάωντα, vel ut Cod. MS. ἱποπιδάωντα, egerem γαῖαν ὀπιπιδάωντα, emendationi Eruditissimi G. d'Arnaud subscribens.

vs. 314. Dictum est, *adde* (si hoc verbum per *adeuntau* labatur recte vertunt Interpretes.)

vs. 327. Πολλὰ δ' αὐτόματος χύσις. Rondellus legit αὐτόματον. *id est*, ait, casu ἢ fortuito. Sed minime necessaria haec videtur emendatio.

vs. 340. *Ad finem adde.* sic quoque apud Virgilium lib. 3. Georg. vs. 258. & seqq.

Quid

A D D E N D A

*Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem
Durus Amor? nempe abruptis turbata procellis
Caeca nocte natat serus freta: quem super ingens
Porta tonat coeli, & scopulis illisa reclamant
Aequora: nec miseri possunt revocare parentes,
Nec moritura super crudeli funere Virgo.*

E R R A T A

In contextu, vf. 73. *μύθον*. l. *μῦθον*. 332. *πολυκλαύταις*. l. *πολυκλαύτοις*.

Scholiis ad vf. 95. *ὀλιθέειν*. l. *ὀλιθέειν*. 105. *ἐπιθυμητὴν*. l. *ἐπιθυμητῶν*.

Notis ad vf. 34. Reg. l. & Reg 138. *ibid.* Γασηρ ἦ. illud ἦ. l. 139. Γασηρ ἦ. illud ἦ. 149. Macedonii. l. Macedonii ὑπᾶν. 193. hoc. l. & hoc. 301. margine. l. marginem. 332. *πολυκλαύταις* deleo pro Vatic. l. sic Vatic. deinde ad finem notae scribe, omnes alii habent *πολυκλαύταις*. 340. *καὶ δὲ*. l. *καὶ δὲ*. *ibid.* *καὶ δὲ*. l. *καὶ δὲ*. *ibid.* *καὶ δὲ*. l. *καὶ δὲ*. in Praefatione pag. 16. lin. 16. quodum l. quadam. Alia, si quae erunt, pro humanitate Ipse corriges.